

KALKI

27.9.87

கு. 2.

கல்கி

சு.க. திட்டத்தில்
குழப்பங்கள்!

PONDS

பொன் நகைகள்
மின்னி... சந்தன
நறுமணம் அழர்க்கி...

இந்த உணர்வுகள் மனதில்
அலர்த்தும் கண்கள், உங்கள்
மேனிலில் பொன் நகைகள்
மின்னி... இவ் சந்தனத்தில்
நறுமணம் கமழ்த்தி... இதுவரை
அனுபவித்ததில் உணர்வுகளால்
உங்கள் பூக்கிறகு; பொன்மை
உக்கரிடல் மூலம் பொலிவு
பெறுகிறது.

சாண் நறுமணம்,
நுழிமேல் பொலிவோடு
பொன் உயர்கிறது.

பாண்ட்ஸ்
சாண்டல்
பால்க்

புஷ்பா - குழுவில் நம்பதிற்குக் கு. க. அக்துப் பிறகு பிறகு குழந்தை சிவன்.

சந்திரா - மீதாதிக்கப்பட்ட தம்பி திக்குக் கு. க. அக்துப் பிறகு பிறகு குழந்தை சிவன்.

* குமாரி கு. க. அக்துப் பிறகு பிறகு குழந்தை.

கு.க. திட்டத்தில் குளநுபடிகள் !

திட்டத்தினை ஆண்டுக்கொரு குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை மிகச் சிறந்த முறையில் அமல்படுத்தி வருவதற்காக, மத்திய அரசின் பரிசாண இரண்டரைக் கோடி ரூபாயைப் பெற்றிருக்கிறது தமிழக அரசு. ஆனால் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் நாங்கள் கற்றுப்பயணம் செய்த போது, இந்தப் பரிசைத் தமிழக அரசு பெற்றிருப்பது நியாயம்தான் என்கிற சந்தேகம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம், அந்த அளவுக்கு இந்தக் கு. க. திட்டத்தில் குளநுபடிகள்! உதாரணத்திற்குச் சிவ இடங்களைப் பார்க்கோம்.....

பூப்பெரும்புதாருக்கு அருகில் இருக்கிறது கார்த்தர் மேட்டுக் காலனி. இது முழுக்க முழுக்க ஹரிஜன மக்கள் வாழும் கிராமம். அங்குள்ள எத்திராஜன் என்பவரைச் சந்தித்த போது, "சார், இங்குள்ள பெண்களில் பலர் 'வேப்பரான்சோப்' முறையில்

கு. க. செய்து கொண்டவர்கள்தான். அப்படிச் செய்து கொண்ட பெண்களுக்கும் குழந்தைகள் பிறந்திருக்கின்றன. அவர்களைப் பல்களுக்குக் காட்டுகிறேன் வாரங்கள்..." என்று அழைத்துச் சென்றார்.

திருமதி குமாரி என்ற பெண்மணியைச் சந்தித்தோம். "கு. க. செய்துக்கிட்டா குழந்தை பிறக்காதுங்கிற நம்பிக்கையில் தான் நாங்கள் இருந்தோம். ஆனால் கு. க. செய்துக்கிட்ட பிறகுதான் எனக்கு இந்தக் குழந்தை பிறந்தான், என்னங்க செய்யறது? கு. க. செய்த அந்த டாக்டர்களைப் மறு படியும் கேட்டபோது, சரியான பதிலே சொல்லலிங்க..." என்றார்.

அங்கேயே முருகம்மாள் என்ற பெண்மணிக்கும் இப்படிக் கு. க. செய்து கொண்ட பிறகும் குழந்தை பிறந்திருக்கிறது. அதுபாஸிவ கலந்தார் மேட்டுக் காலனிக்கு அருகிலுள்ள சோகண்டி கிராமத்திலுள்ள ரம்ஜா, புஷ்பா ஆகியவாருக்கும் கு. க. செய்து கொண்ட பிறகு குழந்தைகள் பிறந்தன.

* பேதல்

* பேதலி

திருக்கின்றன. இதே நிலைதான் மற்ற வட்டா ரத்திலுள்ள மொளசூர், பண்ணூர் ஆகிய கிராமங்களிலும் இருப்பதாகச் சொன்னார் அவர்.

அடுத்து, மதுராத்தகம் அருகிலுள்ள ஹயின் வண்டத்தூர் ஹரிஜனக் காலனிக் குத் செம்பெரும் வட்டிகமிசாத்தம் என்பவரைச் சந்தித்தபோது, "எங்கக் காலனியில் ஏற் கெனவே சூ. க. செய்து கொண்ட ஆண் களுக்கு மறுபடியும் சூ. க. செய்தார்கள் சார்..." என்று அவர்.

"மறுமுறை எப்படிச் செய்ய முடியும்?"

* ஹரிஜன

* வட்டிகமிசாத்தம்

* ஹரிஜன

என்று விவரிப்போடு நாம் கேட்டோம்.

"தானே அப்படிச் செய்து கொண்ட வந்தான் சார். இரண்டாயது சூ. க. செய்த போது வெறுமனை பஞ்சைச் சுற்றி பேன் டேஜ் போட்டதோடு சரி. வேறு எதுவுமே செய்யவில்லை. வேண்டுமானால் அப்படிச் செய்து கொண்ட மற்றவர்களைக் கூப்பிட்டு கிறேன். தீங்களை விசாரித்துப் பாராங் கள்..." என்று கறிவேலூர், பேதலி, சன் றுகம், பேதல், ரத்தினவேலூர், மாரி என்று பலரையும் வரவழைத்தார் அவர்.

"ஏற்கெனவே சூ. க. செய்து கொண்டு விட்ட தீங்கள், மறுமுறையும் செய்து கொள்ள எப்படி ஒத்துக் கொண்டு சென் தீர்கள்?" என்று நாம் அவர்களைக் கேட் டோம்.

"பணம் சார். நாற்பது ரூபாய் தரலங்க. ஒண்ணுமே செய்யலை. கம்மா பஞ்சைச் சுத்தி பேன்டேஜ் மட்டும்தான் போட்டால் கண்ணு புரோக்கர் தாராயணன் வந்து சொன் னப்போ, சரி, நமக்கும் இரண்டு மூன்று நாளைக்குச் சாராயம் குடிக்கப்பணம் விடக்கு மேன்னுதாங்க போனோம். அவங்களைப் பார்த்துக் குடுக்கிற பணத்தை ஏங்க விட னும?" என்றார்கள் அவர்கள்.

புரோக்கர் தாராயணனைக் கேட்ட போது, "யாராவிருந்தாலும் பரவாவிட்டால், கூட்டிக்கிட்டு வரற ஒய்வொரு ஆளுக்கும்தான்

* சன்றுகம்

* ரத்தினவேலூர்

பத்து ரூபாய் வீதம் கமிஷன் தீர்தான் சொன் னது. அதனுடையதான் தரவு போர் வரலாற்றுக் கட்டிக்கட்டுப் போனேன்..." என்றார் அவர்!

"எனக்கு ஆபிரேஷன் பண்ணிக்கிட்ட பிறகும் இரண்டு குழந்தைகளை பிறத்திருக்க..." என்றார் பெண்.

எனக்கும் அப்படித்தான். ஆபிரேஷன் பண்ணிக்கிட்ட பிறகுதான் என்னை நான் வந்து குழந்தை முருகன் பிறந்தான்..." என் றார் ரத்தினவேலு என்பவர்.

மேலும் முருகன், வெங்கடேசன் ஆகிய இரண்டு இளைஞர்களுக்குத் திருமணத்திற்கு முன்பே கு. க. செவ்வரர்களால், இப்போது அவர்களுக்குத் திருமணம் ஆகிக் குழந்தை களும் இருக்கின்றனவாம்! சொன்னார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் கவந்துக் கொண்டு பார்த்தும் போது, தமிழக அரசின் கு. க. திட்டம் என்பது வெறும் புள்ளி விவரங்கள் மட்டும்தானே என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. கு. க. திட்டத்தில் தாறுக்கி தாறு சதவீதம் வெற்றிவாடைய முடியாது; ஒன்றி ரண்டு சதவீதம் பொய்த்துப் போகவும் வாய்ப்புக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொண் டாலும் ஒரே ஊரில் பலர் முன்வந்து கு. க. வுக்குப் பின் குழந்தை பிறந்ததாகக் கூறுவதி னிருந்து கு. க. ஆபிரேஷன் பொய்த்துப் போவது ஒன்றிரண்டு சதவீதம் அல்ல; அதனிடமிட அதிகம் என்ற முடிவுக்கே வர வேண்டியிருக்கிறது. இது அலட்சிய மான அணுகுமுறையை உணர்த்துகிறது என்றால் ஐயின் எண்டத்துரிசுள்ள ஹரி ஜனங்களுக்கு இரண்டாவது முறையாகக் கு. க. செய்து எத்தனை? வெறும் புள்ளி விவரங்களுக்காகத்தான் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அதோடு, இரண்டாவது முறையாகக் கு. க. செய்யப்பட்டவர்களுக்கு வழங்க வேண்டிய முழு ஊக்கத் தொகையும் வழங்கப்படாமல் வெறும் தாறுபாடு ரூபாய் தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதால் மிகத் தொகையை யார் கபளீகரம் செய்தது? இதுபோல இன்னும் எத்தனை கிராமங்களில் நடத்தியிருக்கிறதோ, யார் கண்டது?

ஆக மொத்தம், கு. க. திட்டத்திற்காக மத்திய அரசு கஷ்டம் மான்வதத் தொகையை, ஏழை மக்களின் வறுமையை யும், அறிவாளமையையும் பயன்படுத்தித் தமிழக அரசின் அதிகாரிகளும் ஊழியர் களும் ஏற்பம் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற சந்தேகம்தான் எழுகிறது. இத் திதியிலிரு. க. திட்டத்தை அமல்படுத்துவதில் மத்திய அரசின் பரிசைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று தமிழக அரசு பெருமைப்பட்டுக் கொண்டுவதைக் கண்டால் சிரிப்புத்தான் வரு கிறது.

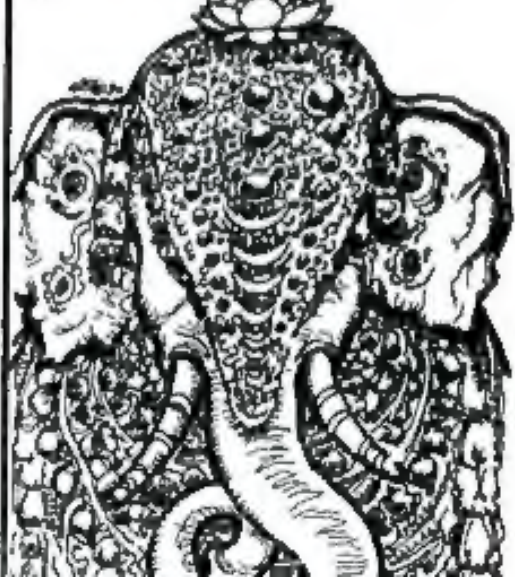
— பரிசுடன்

அட்டை.யில்: கு. க. வுக்கு முன்பு பிறந்த இரண்டு குழந்தைகள் மற்றும் கு. க. வுக்குப் பிறகு பிறந்த நான்காவது குழந்தையுடன் ரத்தினவேலு - இத்திராணி தம்பதி. வண்ணப்படம் - கே. வி. ஆனந்த்

தீக்னிகரந்த முறையல் தயாராகிறது!

- ஆண்டுமுழுவதும் படித்து கற்று...
- ஆவுட் காலத்துக்கும் பாதுகாக்க...
- வண்ண வண்ணப் புனைப்படக்கூட...
- ஏதான வண்ணப் பித்திரங்கள்.
- கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், குறுநாவல்கள், நகைச்சுவை அம் சங்கள்.
- அமரர் கவி எழுதிய வினையவாளி.
- இப்போதே உள்நூல் ஏதென்கிடும் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.
- விஸ ரூ. 30/- சிறிந்தப் தயாரில் பெற ரூ. 25/- அனுப்பவும்.
- மானேஜர், கவிதி, சென்னை - 600 032.

கல்கி
தீபாவளி மலர் 1987

மாங்காடு போலிஸ்டுக் கொலை இந்த வழியில் தான் முடிபு தூண்டு இருந்தது.....

மணலிராமகிருஷ்ண முதலியாரின் பதில்: கோவில் நிலத்தைத் தான் கொடுக்கப் போகிறோம். கலெக்டரும் மற்ற அதிகாரிகளும் வந்து பார்க்குவிட்டுப் போலிஸ்டுகிறார்கள். இதில் என்னுடைய தலையிரு எதுவுமே இல்லை.

குற்றச்சாட்டு: கயர்ஜியப் பள்ளி இருத்தும். படிப்பதற்குப் போதிய கட்டட வசதியும், ஸ்காலாட்ஸ் திடலும் இல்லை. முதலியார் மனை நவத்தால் இடம் கிடைக்கும்.

பதில்: பள்ளிக்கு இடத்தைக் கொடுத்ததே நான்தான். ஸ்காலாட்ஸ் திடலுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட இடத்தில், குடிசைகள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலைம இப்படியிருக்க நான் நிலம் கொடுக்கும் பிரச்சனை எழவே இல்லைவே!

குற்றச்சாட்டு: 1933 இல் கட்டப்பட்ட தூல் நிலையத்தைக் கோவில் வசதிக்காக இடித்து விட்டார்கள். நல்ல கட்டடம் கட்டித் தருவதாக ராமகிருஷ்ண முதலியார் உறுதி கொடுத்துப் பதிலொரு வருடங்களாகியும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

பதில்: கோவிலுக்கு ஒரு புது வழி உண்டாக்குவதற்காக தூல் நிலையத்தை இடித்ததும் கட்டித் தருவதாக ஒப்புக் கொண்டதும் உண்மையானவை. காஞ்சி பரமச்சாரியாரும், ஜெயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகளும் மாங்காட்டில் தங்கியிருந்த போது, 'இந்த தூல் நிலையக் கட்டடத்தை எடுத்து விடுங்கள்; கோவில் பிரபலமாகும்' என்றார்கள். அவர்கள் சொன்னபடி செய்தோம். கோவில் பிரபலமாகிற்று. நிச்சயம் தூல் நிலையம் கட்டித் தருவோம்.

குற்றச்சாட்டு: மாங்காட்டில் தடுக்கி விழுவிரு இடமெல்லாம் மணலி ராமகிருஷ்ண முதலியார் நிலம் மற்றும் கோவில் நிலம்தான். அப்படியிருந்தும் காலநிலையம் கட்ட, கனாதர நிலையம் கட்ட மின் நிலையம் கட்ட நிலம் கொடுக்காமல் மூட்டுக் கட்டட போடுகிறார்!

பதில்: காமராஜர் சொன்ன ஒரு வார்த்தை...

சென்னைக்கு அருகில் பிரபலமாகி விட்ட கோவில்களில் மாங்காடு காமாட்சி அம்மன் கோவிலும் ஒன்று. அங்கும் பிரச்சனைகள். பிரச்சனைகளுக்குக் காரண கர்த்தா,

மாங்காடு... சில குற்றச்சாட்டிற்கும் பதில்களும்...

கோவில் பரம்பரை தர்மகர்த்தாலான 'மணலி' ராமகிருஷ்ண முதலியார்தான் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் பேரூராட்சி உறுப்பினர்களான எ. ஜெ. ராமமூர்த்தி, பி. ஜனார்தன்.

குற்றச்சாட்டு: பத்திரிகள் வசதிக்காகப் பேருந்து நிலையம் கட்ட அரசு ஒத்து வட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியும், பேருந்து நிலையம் கட்டக் கோவில் நிலத்தைக் கொடுப்பதற்கு ராமகிருஷ்ண முதலியார் தடைபாக இருக்கிறார்...

சந்தைய மதித்து மணலி பகுதியில் எழுபது ஏக்கர் நிலத்தைத் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுத்த குடும்பம் எங்கள் குடும்பம். நீங்கள் சொல்லும் காரியங்களுக்காக நிலம் கேட்டு வாகும் என்றால் அதுவசியில்லை. களுக்கு நன்மை வருவதை நான் என்றும் தடுக்க மாட்டேன். ஊர் வளர்ச்சிக்காகக் கோவில் பணத்தில் இருந்து ஒரு லட்ச ரூபாய் கொடுத்துள்ளோம். என்ன வசதி செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை.

— கௌசல்யா

சாண்டில்யனிடம் ஒரு சண்டை!

சாண்டில்யனுக்கும் எனக்கும் இடை-
யில் காரணமான ஒரு தொடர் விவாதம்
துக்கக் பத்திரிகையில் நடந்தது. எனது
வாதங்களை பி. எஸ். ராமையாபெ ரசித்து
வாழ்த்திக் கடிதம் எழுதினார். இதற்கு மறு-
புறமாக சாண்டில்யனிடம் நான் நன்றாக
முக்குண்டாட்டதாகக் கடிதங்கள் எழுதிவரத்
தொடங்கினேன். ஆனால் விவாதத்தில்
யாருக்கு வெற்றி என்பதை விட அதற்குப்-
பின் நடத்திவிடக்கூட முக்கியமானது. கல்வி-
யில் தொடர்பு கதை எழுதுமானது சாண்டில்-
யனிடம் கேட்டேன். கல்வி ஆட்சியர் என்ற
முறையில் நான் போக வேண்டியிருந்தது.
நான் தயங்கிக் கொண்டேதான் அவர் விட்-
டியில் அடிபெடுத்து வைத்தேன். அவரோ
முன்னெப்போதையவிட அதிக அன்பு-
மும் மகிழ்ச்சியுடனும் என்னை வரவேற்று
அமரச் செய்தார். அப்போதும் எனக்கு
நம்பிக்கை பிறக்கவில்லை. "என்ன, ரொம்பக்
கொம்பமாக இருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டு
வைத்தேன்.

"எதற்காக இப்படிச் கேட்கிறீர்கள்? துக்கக்
விவாதத்துக்காகவா? இதுபோன்ற கருத்து
வேற்றுமைகள் காரணமாக உன்னிடம்
எனக்குள்ளே அன்பும் நட்பும் பாதிக்கப்படும்
என்று நீ நினைத்தால் உன்னை நீ தவறாக
எனட போட்டிருக்கிறாய் என்று அர்த்தம்"
என்றார்.

நான் கூறிக் குறுகிப் போனேன். பிறகு
மெதுவாக வந்த விஷயத்தை விளக்கி-
னேன். "கல்வியில் எழுதுவது என்பது எனக்-
குப் பெருமை" என்றார் சாண்டில்யன்.
"கல்விதான் எனக்கு வழிகாட்டி. சரித்திர
நாவல் என்பது வெறும் கட்டுக்கதை மட்டு-
மல்ல; அதற்கு ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியும் கடுமையான
உழைப்பும் தேவை என்பதைச் சொல்-
லிக் கொடுத்தவர் அவர்தான். அவருடைய
சரித்திரக் கதைகள்தான் தாங்கி வந்த பத்திரி-
கையில் நான் எழுதுவது என்பது ஒரு
பாக்கியம். முன்னெப்போதையும் விட
கவனமாகவும் ஆர்வமாகவும் எழுது-
வேன்" என்றார். அப்போதும் கல்வி அவர்
கையில் பற்றியும் அவருடைய புகழை நான்
கவனிப்பதற்கும் மேலும் போனது தெரியாமல்
பெரிசிக் கொண்டிருந்தார்.

ஆய்வுக்கு அவகாசம் கேட்டார் ஓய்-
வழியா சாண்டில்யன். குறிப்பிட்ட காவக்
கெடுவில் 'எழுத ஆரம்பித்தார். "என்னு-
டைய நாவல்களில் மிகச் சிறந்ததான
இரண்டு அல்லது மூன்றுக்குறிப்பிடுவதென்-
ருள் அதில் 'கடல் ராணி' ஒன்றாக இருக்

கும்" என்று என்னிடம் ஒரு சமயம் சொல்-
னார். கல்வியில் அவர் எழுதிவந்த நாவல்களில்
ஆபாசம் என்று கருதப்படக் கூடிய வர்ண-
னைகளையோ திகழ்ச்சிகளையோ முற்றிலும்
ஒதுக்கினார்.

சாண்டில்யன் தமது கதாநாயகிகளை
அங்கம் அங்கமாக வர்ணித்த விதமும் சில
படுக்கை அறைக் காட்சிகளை விவரித்ததும்
(புல்வெளிகளை சமையத்தில் படுக்கை அறை
களாக மாற்றியதும் உண்டு) அவருடைய
அசாதாரண ஆய்வுத் திறனையும் எழுத்தாற்-
றையும் திரைவிட்டது போல் மறைத்து
விட்டன என்பது எனது தாழ்மையான
கருத்து. முக்கிய புள்ளிகள் கூட அவரை
ஒரு துறைஞ்சை எழுத்தாளர் என்று கருதி-
னார்களென்றே அவருடைய கதை சொல்-
லும் திறனையோ, கதாபாத்திரங்களின் குண-
சித்திரங்களையோ செதுக்கிய நேர்த்தியையோ,
எழுத்து நடைவின் அழகையோ உணராமல்
போய் விட்டார்கள். அதனால்தான் பல பரிசு-
களையும் விடுத்துக்கொண்டும் தமிழ்நாட்டிலேயே
பெற்றிருக்கக் வேண்டிய அவரை, மேலு
மாதிரியும் விருதும் பரிசும் அளித்துக் கொள்-
வீக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. பெண்களின்
கூடல் வர்ணனைகளையும் மேலு சில காட்சி-
களையும் நீக்கிவிட்டாலும் கூட, அவரது
கதைகள் பாமரனையும் கவர்ந்து, இலக்கிய
வாதிகளையும் வியப்புறச் செய்திருக்கும் என்-
பது இங்கு உணரப்படவில்லை.

சித்தரஞ்சனி என்று ஒரு அபூர்வ ராகத்-
தின் பெயரை அடுத்த நாவலுக்குத் தலைப்-
பாகத் தந்த சாண்டில்யன், எழுத்துக்கு
அடுத்தபடியாக விரும்பியது காதாடக சங்கீ-
தத்தை இளைக் கச்சேரிக்கான நன்றாக ரசித்த
தே தா டு அருமைவாக விமர்சிக்கவும்
செய்தார். அவர் மகள் ஒருமுறை வாணி-
மணாலில் கச்சேரி செய்த போது அவர்
முகத்தைப் பார்த்தேன். மகிழ்ச்சிய் பெரு-
மித்ததை அவரால் மறைத்துக் கொள்ளவே
முடியவில்லை! அவரது நாவல் ஒன்றுக்கு
ஒரு கோடி ரூபாய் பரிசு கிடைத்திருந்தால்
கூட இந்த முக மலர்ச்சியை அவரிடம் காண-
முடியாது என்று அப்போது எனக்குத் தோன்-
றியது.

— இ. ராஜேந்திரன்
புகைப்படம்: யோகா

2௭௭ம் சுவிஞ்சு சுஷீலன்

கதைப்பிரகாரம் ரேகா துடுக்குப் பெண்தான். ஒத்துக்கொள்கிறோம். அதற்காகத் தூங்கும் காவல்காரன் காலில் தாய்ச் சகிலி கட்டுவது, குளத்தில் நீராடும் பெண்களின் துணி களை உருவிக்கொண்டு போவது, "சின்னப்பெயன்" தபால்காரரின் கடிதங்களை எடுத்துக் கொண்டு இஷ்டத்திற்குப் பட்டு வாடா செய்வது என்று ஏற்கெனவே வெளிவந்த ஒரு படத்தில் காட்சிகளை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு பட்டியலை நீட்டிக் கொண்டே போவது - சலிப்பு.

ஆயின ஒரு காதல் கதை.

அப்பாவி, கே. ராமசாமிபுரம் (சத்துவதை உயிர் பண்ணவே மாட்டார்களா சார்?) அம்மா மனோரமாவும் துடுக்குப் பெண் ரேகாவை ஊக்குத்துப் புதிதாய் வரும் ஆபீஸர் தலைவியிடம் கிட்டிட்டுப் பிட்டு —

வருகிறார் பாண்டியராஜன். ஆபீஸுக்கு டிஸ்கவரான அவரை ஆபீஸர் என்று நினைத்து வி. கே. ஆரும், மனோரமாவும் உருகு, உருகு என்று உருகி, ரேகாவை ரேக்கி, கடைசியில் பாண்டியராஜனுக்கும் ரேகாவுக்கும் இடையில் காதலைப் பிறக்க வைத்து விடும் நேரத்தில் ஓரிஜினல் ஆபீஸர் திழல் உன் ரவி ஆதார்!

அப்புறமென்ன, வி. கே. ஆரும் மனோரமாவும் கட்சி மாறிவிட பாண்டியராஜனும், ரேகாவும் பிரிக்கப்பட - கதை அம்பிகாபதி - அமராவதி காவ மாடி.

முறை மாமனாக உயரமாய் ஒரு வில்லன். பிணமரம்போய் அய்யப்பப்பாது வந்து போவதோடு சரி, ஏதாவது ஓட்டம் தீட்டுகிறாரா.. அதற்காக அடிபாட்களை வைத்துக் கொண்டு அடீய மோதுகிறாரா, ஊறாம்

ஒன்றும் காணோம். இந்த வில்லனை மரம் திருடிய நூற்றத்திற்காக டீப்ஸிகேட் ஆபீஸர் போலீஸில் ஒப்படைப்பதாகக் காட்சி வேறு. முதலில் ஆன் மாரூட்டிக் நூற்றத்திற்காக பாண்டியராஜனை அல்லவா உன்னே போட வேண்டும்? ரேகாவின் அந்தப் பேயாட்டம் ஓரளவு கலகல.

பாடல்களை திறைய ரிகார்ட் பண்ணி விட்டார்கள் போல. ஆரம்பத்தில் சில சம்பவங்கள். படத்தில் இறுதியில் சில சவசவ சம்பவங்கள். மற்றபடி, நடுவில் ஒரு வரி வசனம்: அப்புறம் ஒரு பாடல், இன்னொரு வரி வசனம்; ஒரு வேண்டாத சண்டை; அப்புறம் இன்னொரு பாடல். ஹரிதாஸ் படத்தை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு டைரக்டர் படம் பண்ணிவிடுப்பாரோ?

பாடல்கள் "இளைமெதை" "இளைச் சக்கர வர்த்தி" இளையராஜாவின் பெயரைக் கொடுக்காது.

பாண்டியராஜனின் தனிவாகப்பார்த்தாய் ஒத்துக்கொள்ள முடியுமென்று. ரேகாவுடன் ஜோடியாகப் பார்த்தாய் அப்படி ஒன்றும் சரிப்பட்டு வராது போலிருக்கிறது.

மண்ணாங்கட்டியைக் காமெடி ட்ராக் திற்காக இழுத்து வந்திருக்கிறார்கள். போன துரிதமூன்று நகைச்சுவைச் சமாச்சாரங்களை வைத்துக் கொண்டு ஒப்பேற்றப் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆகக்கூடி மண்ணாங்கட்டி - சரளா, சக்கவைப் பார்த்தும் போதுமிருக்கிறது சிரிப்பில்ல - பரிதாபம்!

காமிராக்கார அனோக்குமார் - உய்!

டைரக்டர் அனோக்குமார் - ஊறாம்!

— ஜெயமங்கலன்

**ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம்
கும்பகோணத்தில் 14 வது ஆசாரியாவின்
வருடாந்திர ஆராதனை**

காஞ்சி காமகோடி பீடம் 64 வது ஆசாரியாவின் வருடாந்திர ஆராதனை 24.10.87 அன்று தடைபெறவிருக்கிறது. இந்த ஆராதனை கும்பகோணம் காமகோடி பீடத்திற்கு அருகிலுள்ள அவரது அவதார கிருமத நிலம் தடைபெறும். வழக்கம்போல் வடகோடி பிருத்தாவனம் அறக்கட்டளையின் சார்பில் தடைபெறும். இந்த ஆராதனை நடத்துவதற்குப் போதிய நிதிவசதி இல்லாததால் வழக்கம்போல் எல்லா பக்தர்களும் முன் வந்து பங்கேற்கும் மற்றும் தங்களாலான நிதி உதவி வழங்கி நடத்தப்படும் ஆராதனை. இந்த ஆராதனை 32 வேத பண்டிதர்களுடன் 12,000 ரூபாய் செலவில் நடத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வேத பண்டிதருக்கும் ரூ. 350/- க்குக் குறைவாமல் சம்பளம் செய்யப்படுகிறது.

தனியாகவோ இணைந்தோ இந்தச் சிறிய நற்பணிக்கு பக்தர்கள் தங்கள் நன்கொட்டையை டிமாண்ட் டிராப்ட், அல்லது மணியார்டர் மூலம் வடகோடி பிருத்தாவனம் அறக்கட்டளை 49, கல்யாணராமன் தெரு, கும்பகோணம் - 612 001 என்ற விலாசத்திற்கு 1987, அக்டோபர் 16 ஆம் தேதிக்குள் அனுப்பிவைக்கக் கோருகிறோம்.

வடகோடி பிருத்தாவனத்தில் கீர்ஸ்டிகன்: மத்திரி ரத்னம், ஏ. ஆர். சேஷம்மா சாய்திரி, டாக்டர் ஆர். வெங்கட்டராமன், கும்பகோணம் புலியஞ்சேரி ஸ்ரீ வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அய்யர், கோமேசி ராஜபுரம் ஸ்ரீ ஆர். ஸ்ரீனியாச அய்யர், டி. எஸ். குருமூர்த்தி, கன்லினர்.

**ஆங்கிலத்தில் பேச வேண்டும் என்று விருப்பம்
ஆனால் தவறாக பேசினிடுவோமோ என்று தயக்கம்....**

இதுதானே உங்களது பிரச்சனை ?

ஓரளவு கல்வித் தகுதியுடையவர்களிடம் கூட இக்குறை காணப் படுகிறது. இதற்கு என்ன காரணம்?

பள்ளிகளிலோ அல்லது கல்லூரிகளிலோ நாம் பயின்றது Written English. ஆனால் தடைமுறையில் நாம் பிறரிடம் சரளமாக உரையாடத் தேவைப்படுவது Spoken English.

எனவே முறையான பயிற்சி இருந்தால்தான் சரளமாகப் பேச முடியும். இக்கருத்தை மனதில் கொண்டு விவேகானந்தா கல்வி நிலையத்தினர் நீங்கள் ஆங்கிலத்தில் சரளமாக உரையாடத் தபால் முறையில் மிகச் சிறந்த பயிற்சியளித்து வருகிறார்கள்.

இலக்கணப் பிழையின்றிக் கடிதங்கள் எழுத, அடுத்தவர்கள் விவக்கும் வண்ணம் ஆங்கிலத்தில் சரளமாக உரையாட விரும்புபவர்கள் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு எழுதினால் தகவல், புத்தகத்தை அனுப்பி வைக்கிறார்கள். நீங்களும் தொடர்பு கொண்டு பயன் பெறலாமே!

விவேகானந்தா கல்வி நிலையம்
9, சிமட்லி ரோடு, தி.நகர், சென்னை-17.

வம்பு மார்க்கெட்:

அமைதி கைத்துத்தான் கண்டுபிடிக்க முடியும். அதுவும் அ. தி. மு. க. கிடைத்து உறுதி செய்யப்பட்ட மரபு. அண்ணா திறந்த தான் விழாவை ஒட்டி, அரசு வாரியங்கள் வெளியிட்ட விளம்பரங்களில் - அண்ணா கிடைக்க முத்திரை அளவு இருந்தது. ஆனால் எம்.ஜி. ஆர். படமோ முழு கைவில் இருந்தது. ஆக, இப்போது 'அண்ணா' கைவில் எம்.ஜி. ஆர். தான் உயிர்த்தவர்!

அதேபோல் விழாவில் கலந்து கொள்வோர், பெயர்களில், தெருவிடப்படும், வி. வி. உயிர்த்தவர் இவர்களின் பெயர் களைவிட கொள்ளைப் பரப்புச் செயலாளர்

வீரப்பன் விழாவில் ஒரு வியப்பு!

இரு பக்க இடி!

வயிதம்பாச போராட்டம் ஒன்றுக்கு வன்னியர் சங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இதில் அரசியல் ரீதியாக நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுபவர் ஒருவர்தான் என்று அரசியல் நோக்கர்கள் கருதுகிறார்கள். அவர் வேறு யாரும்ல்ல; பலாப்பழ வாக்காளர்தான்!

அவர் வன்னியர் குலப்பிரதிநிதி. முதல்வரிடமும், மத்திய அரசிலும் திறை செயல்பாக்குள்ளவராகக் கருதப்படும் அவர், ஏன் தம் வன்னியர் குலத்துக்காகப் போராடி இந்தக் கொரிக்கைகளை திறைவேற்றித் தரக் கூடாது? என்று வன்னியர்குலப் பிரமுகர்கள் அவரைக் காடுகிறார்கள். அதேசமயம், 'வன்னியர்குலத்தவர்களைத் தம் செயலாகக் கால் ஏன் கட்டுப்படுத்தத் தவறியிருக்கிறார்?' என்று கட்டுத் தலைவர்கள் அவரைக் குற்றம் காட்டுகிறார்கள்.

ஆக, இரு பக்க இடியாலும் இவரின் செயலாக்குத்தான் தலைவர்களுக்காவிரிகுக் கிடை.

வார் பெரியவர்?

அரசியல்வாதிகளில் வார் பெரியவர் என்பதைக் கட்டு விளம்பரங்களில் இடம் பெறும் எழுத்துக்களின், போட்டோக்களின்

தெய்வவிதாவின் பெயர்தான் 'பெரிய எழுத்தின்' இருந்தது! ஆக...

'ஈ' விழாவில் ஒரு வியப்பு

சமீபத்தில் வீரப்பன் திறந்ததால் விழா கொண்டாடிய போது, சில வியப்பூட்டும் சமாரங்கள் தென்பட்டன. அவர் கிட்டிய தொண்டர்கள் மட்டும் மிக உற்சாகமாகக் குழுமிருந்தார்களே தவிர, அவருடைய ஆதரவாளர்கள் என்று கருதப்பட்டு, அமைச்சர்கள் வெளிப்படலாக வரவே இல்லை. கூட்டம் இல்லாத நேரத்தில் ஓடுகிற வந்து தலைவராகக் காட்டிவிட்டுப் போனதோடு சரி, எல்லாவற்றிலும் வியப்பூட்டியது, போஸ்டர் சங்கதி. 'மதிப்புக்குரிய அண்ணன்' - 'மாண்பு மிகு அண்ணன்' என்றெல்லாம் பலர் தம் பெயரால் போஸ்டர் ஒட்டிவிருந்தபோது, அவருடைய வயது கரமாகத் திகழ்ந்த சைகை யாரின் பெயரால் எந்தப் போஸ்டரும் ஒட்டப்படவில்லை.

ஏன்? ஏனென்தப்போது கேள்விப்பட்டது! ஆர். எம். வி. பெரிய சைகையாக இருக்கிறது. அம்மாதம் துன்றவில்லை. இன்னும் வீட்டு முன் அறைவில் முன்பு போல் ஆர். எம். வி. படம் இருக்கவே இருக்கிறது. தலைவர் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்ததும் 'வந்தி' வைப்பவர்களிடம் மாட்டிக் கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் வெளிப்படலாக கையெழுத்துச் செய்யவில்லை!

— ஒட்டக்கத்தன்ஜி

கல்கி

1987 செப்டம்பர் 27
மார் 46 இதழ் 9
விரைவடிபுரட்டாசி 11

அண்ணா அறிவாலயமும் ஜெயலலிதாவின் அறிவிப்பும்

அண்ணா, பெரியார், காமராஜர் போன்ற பெரியோர்களின் பிறந்த தினத்தையோ நினைவு நாளைவோ கொண்டாடும் போது, அவர்களுடைய சிறப்பியல்புகளை எண்ணியப் போன்ற தாம் அடக்கம் பெற வேண்டும், தம்மை நாமே செம்மைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே சரியான அஞ்சலி.

ஆனால் நடப்பது என்ன வெனில் ஒரு தலைவரின் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடும் அரசியல் கட்சி, தனது பலத்தைக் காட்டுவதே முக்கியம் என்று கருதுகிறது. இந்தப் பணப் பரிட்சையில் பல்வேறு கட்சிகளும் ஈடுபடும் போது சுவாசவரைக் கூட கறத்து போல் உற்சவர்களுக்கே முக்கியத்துவம் அதிகரித்து விடுகிறது! இந்தப் போட்டி போட்டியிலிடைக்க சி.சி. பெரது மக்களும் அவதிகளுக்காக நேர்நிறை.

அண்ணா அறிவாலயம் ஒரு மகத்தான சாதனை. ஒன்றும் இரங்கும், துள்ளும் பத்துமாத நிதி நிரட்டி. டி. மு. க. தொண்டர்கள் ஆயிரமாயிரமாகத் தங்கள் தலைமையில் தந்தார்கள். கருணாநிதியும் திருமணங்களுக்குச் சொற்பொழிவாற்றத் தாம் வகுவித்த பணத்தையெல்லாம் சேர்த்து அறிவாலயத்துக்கே வழங்கினார். மொத்தத்தில் ஒரு கோடியே முப்பது லட்சம் செலவில் அண்ணா அறிவாலயம் சென்னை நகருக்கே அழகுசேர்க்கும் ஓர் அற்புதக் கட்டிடமாக வடிவமெடுத்திருக்கிறது. இந்த அறிவாலயத்தில் அண்ணாவின் தூக்கம் எல்லாம் போதலிப் பாதுகாக்கப்படும் என்பதுடன், பொது நூலகம் ஒன்றும் உருவாகும். அண்ணாவின் விடவியக்களைக் குறித்து ஆய்வு நடத்த வசதிகள் சென்று தரப்படும். ஒரு குழந்தைகள் இல்லமும் நடத்தப்படும். இப்படி சில பல திட்டங்களை விவரிக்கப்பட்டுள்ளதைக் கணம் மகிழ்ச்சிகளாக உள்ளது. ஆனால் —

ஒரிடத்தைக் கடக்க ஒன்றரை மணி நேரம் ஆள் ஒரு மாடுபெரும் ஊர்வலம் அவசியமா? இன்னும் போக்குவரத்து கந்தப்பித்துப் போக, ஏராளமான மக்கள் அவதிப் பட்டதைத் தவிர்த்திருக்க முடியுமா? அப்படியே ஊர்வலம் அவசியம் என்றாலும் அதை ஒரு விநாடிக் தினத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாதா என்றெல்லாம் கேள்விகள் எழுவின்றன. இன்னொரு பக்கம் பார்த்தால் டி. மு. க. தொண்டர்கள் இந்த ஊர்வலத்தில் கைத்து கொள்வதற்குச் சென்னைக்கு வரும்போது சாலைச் சக்கிலி பிடித்து இருக்கும் கண்ட கண்ட இடத்தில் திறந்தியதோடு அய்யமங்க, சாலை நினைவகையில் உலக அறிவிக்கைகளும் குறைவாகியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு பெரிய உலகாணம் நடக்கும்போது பச்சையில் கப்பல் போதனிக்கை என்று குறை உதிக் கொண்டிருக்கக் கூடாதுதான். ஆனால் பாவசமே கைத்து வழியக் கூடாதல் உமா? அண்ணா அறிவாலயம், உணர்ச்சிக் கொந்தலிப்புகளை அடக்கிக் கடமை, கண்ணிசம், கட்டுப்பாட்டை வளர்க்கும் போக நினைவகங்களும் விளக்க வேண்டும்.

ஜி. மு. க. வுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு அ. இ. மு. க. காலிபுரத்தில் விழா எடுத்தது. இதைப் பெரிய ஜெயலலிதா, 'எம். ஜி. ஆருக்கு அமெரிக்காவில் நடத்த சிவசங்ககான முழுச் செலவுகளையும் அ. இ. மு. க. கட்சியே ஏதிலும்; மக்களின் வசிய் பணம் இருந்துச் செலவாகாது' என்று அறிவித்தது அபேரக்கியமான பேச்சு. சொன்னதைச் செய்து காட்டுவார் என்று தம்புலிருேம். ஆனால், 'சாமனிருக்குமிடம் அய்யாத்தி என்பதுபோல், எம். ஜி. ஆர். இருக்குமிடமே தவிழ்கத் தலைதாள்' என்று அவர் கூறிவது நல்லுள கொள்ளைப் பரப்புகளாகிறது! சாமன் அய்யாத்தியை விட்டுக் காட்டுக்குச் சென்ற போது அரசு பதவியை முற்றிலும் துறந்துவிட்டு மரவுரி கரித்துப் போனான். தம்பி பரதமயை முழு அநிகாரசங்களும் தாடாள் சென்றான். கட்டியிருந்தபடி அவன் அய்யாத்தியை ஆன குத்படலிக்கீழ். சாமனிருக்குமிடம் அய்யாத்தியாகத் தென்பட்டது அவனுடன் இருந்த சேகர்தும் இலக்குவனுக்குமே. அத்தகைய மனப்பக்குவத்தை அவர்கள் வளர்க்கத் கொண்டிருந்தனர்.

எம். ஜி. ஆரும் தனது உடல் நலனை உற்பேசித்து ஆட்சியில் ஒரு மூன்று ஏற்பாட்டைச் சென்ற முன் வருவதே அந்த இடிகை சாமச்சத்திரணிய் போல் நடந்து கொண்டது தானும்.

அந்நியப் பார்த்திக்ரமம்; ஒசைக்கிரமம்!

* வந்தி காலம் பு.

* செந்திரி

* ஆண்டுதொடர்ந்த கால குறைவுப் பாலம்.

● பாலாற்றங்கரை ஓரத்தில் காலத்தின் டலம் என்னும் கிராமம், பாலாற்றைக் கடந்தால் செய்கவப்பட்டு, கமார் ஆறு மீ. யி. ஓரத்தால், ஆறுவ் ஆற்றைக் கடக்க ஒரு பாலம் வேண்டாமா? அதுதான் இல்லை. அதுதான் காலத்தின் டலத்தைக் கற்றியுள்ள கமார் பறிவந்த கிராமங்களிலுள்ள மக் கள் கமார் இருபத்தந்தது மீ. யி. ஓரம் கற்றிக் கொண்டு செய்கவப்பட்டு வர வேண்டியுள்ளது. அந்த ஊர்மகர் குழிய

அங்கு தேவை ஒரு பக்கா பாலம் அல்ல; வெறுத்தையப்பாலம். இது பற்றி அம்மக்கள் பலமுறை பலரிடமும் மனுக் கொடுத்து விட்டார்கள். விடிவு காலம்தான் இல்லை!

● தி. எஸ். பி. ரோடு மற்றும் ரவிலே க்டெஷனில் இரண்டு புறங்களிலும் பிரம் மண்டலமால் பரவியுள்ள தாம்பரம், கமார் தாற்பது ஆண்டுக்கு முன்பு, முழுக்க முழுக்க ஒரு புறம்போக்குப் பகுதிதான்

என்றால் பலருக்கு ஆச்சரியமாய் இருக்கும். (சென்னை விநியோகக் கல்வாரி, விமானப் படை நினைவம் ஆயித்யை விதிவிலக்காகப் பட்டா பெற்றதால்) இதில் இன்னும் கூட பலருக்கு - குறிப்பாக - அசோகதகர், ஆதிதகர், ரங்கநாதபுரம், கஸ்தூரிபாதகர் வாரிசுக்கு இன்னும் பட்டா செய்த தரப்பட வில்லை-இம் ஆண்டில் ஒரு தான் எல்லோரையும் பட்டா இல்லை என்று வெளி தெரிக் உத்தரவு போட்டபோது அப்போது மூதலியராய் இருந்த காமராஜர், வாய்மொழியாய், 'ஒரு ஆக்கனும் வேண்டியவா, அவர்களுக்கும் அப்படியே இருக்கட்டும்...' என்று சொல்லிவிட நடவடிக்கை எடுக்கப் படவில்லை. அப்போதும் பட்டா தரப்பட வில்லை. பிறகு முதல்வரின் கருணை இதுக்கு மூன்று சென்னை மட்டும் பட்டா செய்து கொடுக்க, அதிலும் பலருக்கு பட்டா கிடைக்காமல் துறையடி' எம். ஜி. ஆர் வந்த தும் ஏதோ கணக்குப் போட்டு, ஆளுக்கு எட்டபாறியம், பத்தாறியம், பதினாறியம், இருபதாறியம் என்று கட்டச் சொல்லி அதி காரிகள் உத்தரவுபோட, பலர் இப்போது கோர்ட்டுக்கு நடத்து கொண்டிருக்கிறார்கள்...' என்று அசோக தகர் வாரியா ன், முன்கூட்டி.

● நடுத்தர மக்கள் வாய்க்கும்படியான வினியோகமே... இம் கடைக்கு, பத்து, இர்ப்பது அடியிலேயே தண்ணீரும் கிடைத்தால் மகிழ்ச்சியாய்க்காதே இருக்கும் இந்த மகிழ்ச்சிக் கவலுடன்தான் பிழைத்த தாய் பரத்தின் ஆனந்த பரத்தின் (பெயரை கவ னித்தீர்களா?) மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம் குழந்தைகளுக்காக வாரியம் வீட்டுக்குக் கொண்டாடிகள், ஆனால் அவர்களுக்கு உள் ள் பீரத்தின் குடி தண்ணீர்தான். ஆனால் வினா தில் தாராளமாய் கிடைக்கும் தண்ணீர் தண்ணீர் தண்ணீர் கூட வாய்க்கவில்லாதது. தாய்பரத் திராட்சியில் முறையிட்டுப் பார்த்துவிட் டார்கள்; பயனில்லை. 'மற்ற பகுதிகளில் ஒரு தான் வீட்டு ஒரு தான் சில மணி நேரம் வரும் குழாய்த் தண்ணீர் கூட, இங்கே வரு வதில்லை...' என்று அப்பகுதியிலுள்ள பத்தினி.

● அம்பத்தூர் ரயில் நினைவத்துக்கு அருகில் உள்ள வெலங்கிராசில் பகுதியில் காய் கறி, மீன், பழ விவாபாரிகளின் ஆக்ரமிப்பு, நேரில் பார்த்தாவதால் முழுப்பரிமாணமும் தெரியும்; அத்தனை நேரில், இதைத் தவிர்த்த அம்பத்தூர் தகராட்சி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்கிறீர்களா? ராமசாமி முதலியார் பள்ளியை அடுத்துள்ள சாலைமீது போனாலும் தெரியும். வரிசைசாலை, சிறு கடை களாய்ச் சுமார் மூன்று டபுளன் கட்டி யுள்ளது. ஆனால் விவாபாரிகளத்தான் அங்கே காணோம். தகராட்சி கட்டியவைத் தான் அப்பெண்டால் கூரை போட்ட கட்டிடம் சுமார் கிட்டப்பானைச் என்று அக்கம்பக்கத்

தகர்க்கம் அவந்தை இப்போது 'தெம்பர் டீ' போவதற்குத்தான் பயன்படுத்திக் கொண் டிருக்கிறார்கள்.

● பல்லாறியம் ருபாய் செலவுசெய்து, அம்பத்தூர் டவுன்ஷிப் தகராட்சி, பாடி னுள்ள டி. எம். பி. தகரில் ஒரு தாய் - செங் தல விடுதியைக் கட்டியுள்ளது. அதில் இன்னும் ஒரு டெலிவரி கூட ஆகவில்லை. காரணம், கட்டியிருக்கப்பட்டுப் பல ஆண்டு

* கருவி: காமராஜரின் கோரிக்கை.

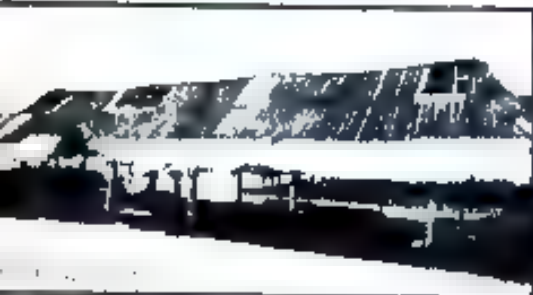
எனவியும் இன்னும் அது நிறைக்கப்படவே இல்லை!

● திருவென்றியூரில் பல்பெறு பகுதியிலு மாகச் சுமார் பதினாறு சமுதாய மன்றங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன என்பதென நினைவு. இவை அனைத்தும் ஒன்றினை ந்தும் ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அத்தனை பேரும் ஒன்றுபட்டுத் தரல் கொடுத்தும் ஒரு பணமும் ஏற்படவில்லை. இன்றைக்கும் தக ரேக்கும் எடுத்துச் செல்லப்படாமல் ஆங் காளிகே குவித்து கிடக்கும் சூப்பை; ரோட் யில் தேங்கிக் கிடக்கும் சாக்கடை நீர்; சத் துண்டுக் கூடங்களுக்கு அருகில் உள்ள கொக உற்பத்திப் பண்டங்கள்; சாக்கடை நீர் குடிநீரில் கலப்பதன் மூலம் மயோபிபா,

* திருவிடைமருதபுரம் கடைத்துறைப் பள்ளி அருகே கடைத்துறைப் பள்ளி.

* திருவிடைமருதபுரம்: கடைத்துறைப் பள்ளி அருகே கடைத்துறைப் பள்ளி.

* வேலூர்கோபுரம்

* வேலூர்கோபுரம்

* திருவிடைமருதபுரம் அருகே கடைத்துறைப் பள்ளி அருகே கடைத்துறைப் பள்ளி.

வாழ்க்கை, மந்திரம் காமாகு போன்ற நோய்களால் பாதிக்கப்படுதல், காலம் மட்டத் தீவிருந்து அளவு அடி மேலேயுள்ளதால், இரவு நேரங்களில் விபத்துக்களை ஏற்படுத்தும் மேன் - நேரால் மூழ்கல்; நகராட்சிக்கெண் தனி இளைக்கியெட்டும் இடமில்லாததால், ரோட்டோரங்களிலேயே செட்டப்படுதல் கோரம்; அங்கப்போது அலுத்து விழுந்து மணிதரக்கையும், மிருகங்கனையும் உயிரிழக்கச் செய்யும் மேலே செல்லும் மின்சார ருபர்கள்; காலாடியப் பேட்டையில் இளமும் சர்வ கலையாய் நடக்கும் கத்திமுனைக் கொள்ளிகள்... என்று குறைகளின் பட்டியல் நீண்டு கொண்டு போகும் பரிதாபம்தான்.

- 1983-84 இல் இருபது சதவீதம்.
- 1984-85ல் பதின்மூன்று சதவீதம்.
- 1985-86ல் எட்டு சதவீதம்.
- 1986-87ல் எட்டேழுக்கால் சதவீதம்.

இது என்ன கிவரம் என்விதிர்களா? புகழ் பெற்ற புகழேந்திப் புவலர் பிறந்த ஊரான பொன்னினைத்த கைத்திரில், அவரது பெயரிலேயே உள்ள கயர்திரில் பள்ளியின் எஸ். எம். வி. தேர்ச்சி கிவரம்தான் இது. எட்டாம் வகுப்புப் பையனுக்குத் தன் பெயரை இங் கிலித்தில் எழுதத் தெரியாது. ஆளுகது பையன் தரிசைக் கூடத் தட்டுத் தடுமாறித் தான் படிப்பான். தம்பிலலாமல் பன்னி ரெண்டாம் வாய்ப்பாடு சொல்வத் தெரியாது சார்! எங்கேயாவது கூடற்பயிற்சி ஆகிரியர் பூரோக வகுப்பு நடத்திப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? இங்கே நடக்கிறது சார்! இதற்குத் தலைமை ஆகிரியரின் பொறுப் பின்மைதான் காரணம்..." என்று குற்றம் சாட்டினார், அந்த ஊரிலேயே பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளுக்கு குருகுலம் வைத்து பூசுதல் சொல்லிக்கொடுக்கும் ரிஸ்டயர்டுஸ்டேஷன் மாஸ்டர் வேலூர்கோபுரம்.

பள்ளித் தலைமையாகிரியர் ஓ. என். சத்தி ஐக்கிசைச் சத்தித்தோம். "சார்! நாங்கள் பத்திரிகைகளுக்குப் பேட்டி தரக்கூடாது. ஆனால் எங்களுக்குப் பிரச்சினைகள் உண்டு. ஆகிரியர் பற்றாக்குறை. ஒரு வகுப்புக்கு எண்பது, தொண்ணூறு மாணவர்கள் என்றால் எப்படி சமாளிப்பது? கட்டுரை

தோட்டுகளை எப்படத்திருத்துவது?" என்று தலைமை ஆலோசியர்!

● திருநின்ற ஊரிலுள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிக் கூடத்தைப் பார்த்தோம். சத்தியமாகச் சொல்கிறேன்... மாட்டித் தொழு வந்ததை விடவும் மேலும் சென்னை மாநகரை ஒட்டியிருக்கிற இந்த ஊர்ப் பள்ளியே இப்படி எல்லாம், நுக்கிராமங்களைப் பற்றிக் கேட்பானோ:

● சுமார் 15,000 பேர் வாழும் திருமழிசைக்கு மட்டும் பிரச்சனைகள் இவ்வளவு? திருமழிசைக் காரரும் வார்டு உறுப்பினரும் அர். கே. சண்மத்தனார் சந்தித்தபோது "தங்குவினாறுத் திட்டத்தின் மூலம் கடத்தலே ஆம் ஆண்டில் சுமார் நான்கரை லட்சம் செலவில் தீர்த்த வெளிக் கழிவு தீர்க்கால்வாய்கள் அளவத்தார்கள் சரிவரப்படி அளவக்காததால், கழிவு நீர் வெளியேறு முடியாமல் தேங்கி நிற்க ஆரம்பித்து விட்டது. அதனால் மக்களை அனாதப் பல இடங்களில் முடிவிட்டார்கள். இன்னும் சில இடங்களில், தாமராகோ இடிந்துபோய் விட்டது. அந்த அளவுக்குக் கொட்டி போங்கள்..." என்று கொட்டித் தீர்த்தார். மேலும், தோட்டில் மண் வாரிக் செல்லும் காரிகள் அதிகமாக போட்டன. அபரிமிதமான வெகத்தில் செல்வதால் அடிக்கடி கிபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன ஒன்றிட்டுக் கட்டித் தீர்க்குங்கள் போ. வேண்டியதும் அவசியம்" என்று, காடகியாக அவரிடம் தாங்கள் விடை பெற்றுக் கொண்டு திரும்பியபோது, அங்குள்ள காத்திரியன் கூறுகளில் வாரோ பூக்கற்றிரி நுத்தனதப் பார்த்தோம். ஆறாம் பக்கங்கள் எழுதினாலும் சொல்ல முடியாத விஷயத்தை அந்த நபர்தான் எத்தனை நிம்மனாகக் காக்கச் சொல்லிவிட்டார்! சொல்லு!

● சென்னைப் பட்டினம் வசிக்கும் பெண்மணியான திருமதி வேதவாசுனி வேதநாயகன் நம்மிடம் சொன்னது: என் மகன் இருண்டனாலி 1982-ம் இதன் போனால், அவனைத் தனம் செய்ய சென்னைப் பட்டினம் கடுகாட்டுக்குக் கொண்டுபோன போது, வெட்டியால் வெட்டித் து. 350. ஐதன் மாதம் எங்கள் வீட்டில் இன்னொரு சாவு. அப்போது வெட்டியால் வெட்டித் து. 450. இந்த வருடம் ஐதன் மாதம் என் மகன் வரை இறந்தேன். அப்போது வெட்டியால் அறுவறு ரூபாய் கொடுத்தால்தான் மெற்கொண்டு காரியங்கள் நடக்கும் என்று அடா வடித்தனம் செய்தான். அப்பறம் போய் பெரி. 510 ரூபாய்க்கு வந்தான். இந்தனைக் லும் அவன் செய்த வேலை என்ன தெரியுமா? ரூபாய் இருபதோ இருபத்தைத்தோ செலவு செய்து வறட்டி வாங்கி அடுக்கினதுதான். இந்தனைக்கும் வெட்டியான்கள் முனிசி பானிடி ஊழியர்கள்தானோ? தவிர, கடு

அருக்க இதழில்...

‘ஜன கல்யாண்’
 புதிய இயக்கம்
 தொடங்கும்
 ஜெயேந்திர
 சரஸ்வதி
 அவர்கள்
 கிபட்டி

காட்டில் கட்டணம் பற்றியாதோகு அறிவிப் புமிஇல்லை. இதைவெய்வாம்பாசிடம் போய் முறைவிட? எப்படித்தீர்க்க?

இது மட்டும்நான் செங்கல்பட்டிலுள்ள பிரச்சினை என்பதில்லை. அங்கு ஓர் பன் ஸ்டாண்டு கட்டி முடிக்கப்பட்டும்தி. மு. க. - அ. தி. மு. க. - குருமி பிடி சண்டையால் இன்னமும் திறக்கப்படாமல் பன்கனெவ லாம் நிற்பதற்கு இடமின்றித் தனிப்பது ரொம்பவும் வேதனைவான விஷயம்.

செங்கல்பட்டு மாவட்டம் பற்றி வந்த கடிதங்களுள் சில, பாலாற்றுப் படுகை விலிருந்தும் குளன்தலை ஆற்றிலிருந்தும் வாரிகளில் மணல் வாரிக் செய்வது பற்றி! மணல் வாரிக் கொண்டே செய்வதால் ஆறு பள்ளமாகிக் கொண்டே போகிறது. ஆகவே ஆற்றின் நீர் ஊற்றுக்குப் பாதகம் விரைவிலோ என்று இவர்கள் கவலை தெரிவித்திருந்தனர். மணல் வாரிக் செயல்படுவதை எங்கள் மாவட்டச் சுற்றுப்பயணத்தின் போது நங் களும் பார்த்தோம். இதன் விளைவுகள் பற்றி நிலத்தடி நீர் வல்லுனரான என். ராஜு கோபாலன்ச் சத்தித்துப் பேசினோம். "இப் படி மணல் வாரி எடுத்துச் செய்வது பற்றி வாரும் கவலைப்படவே தேவையில்லை. ஆற்றின் நீண்ட படுகைப் பகுதி முழுமை

விலிருந்தும் மணல் வாரி எடுப்பதென்பது சாத்தியமில்லாதது. ரோடுக்கு அருகிலுள்ள சில இடங்களிலிருந்து, வாரிகள் மணல் எடுத்துச் செய்வதாம். இதனால் அந்த இடம் பள்ளமாகலாம். சாதாரணமாக ஆறுகளில் இந்த மணல் படுகை என்பது சுமார் 10 - 15 அடி ஆழத்துக்கு இருக்கும். மழைக் காலத் திவ் தள்ளிச் வரும்போது, புதிதாய் அடித்து வரப்படும் மணல் இந்த இழப்பை நடுசெய்து விடும். அதுமட்டு மின்றி, மணல் வாரப் பட்டாக மற்றமேடான பகுதிகளிலிருந்தும், இந்தப் பள்ளமான பகுதிக்கு மணல் அடித்து வரப்பட்டுச் சமன் செய்வப்படும். எனவே, இந்த மணல் வாரும் விஷயம், ஆற்றின் ஊற்றுச் சக்தியை எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது. இதுபற்றி அஞ்சவும் தேவை இல்லை," என்றார் அவர்.

கடைசியாகக்காஞ்சிபுரம். இங்கு குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு இல்லை என்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயம். எனினும் காலைப் பரா மசிப்பு மற்ற ஊர்களைப் போலவே படு மோசம். மண ஆறுதலுக்காக ஏகாம்பர நாதர் கோவிலுக்குப் போனாலும், சரிவான பராமசிப்பின்றி அழித்துவரும் புராதன மண்டபங்கள் மனத்தைப் பிழியும் நிலைதான்.

— எஸ். சந்திரமௌலி

இந்தக் கதவு எப்படியும் திறக்கும்!

- இத்தட்டு மன்னாருகைய என்னை திறக்கிறேன்; கடத்தல் மன்னர்களால் என் கிட்டமும் திருவெரடானது.
- பொற்காலத்தை நோக்கியே போகத் தொடங்கினேன். கடைசியில்தான் தெரிகிறது கற்காலத்திலேயே என் காலம் கழிவது.
- புனிதனாக ஆய்வ, மனிதனாக வாழவே முடிவு செய்தபோது என் குழைசையும் கோவணமும் பறிபோன பரிதாபம் நடந்தது.
- எனது மனக்குகையில் சிங்கம் கண்ணிறநு இந்தக் கதவுகள் எப்படியும் திறக்கும்.

— கு. வீரராமன்

வேண்டும்போதெல்லாம் கைவந்தி
 மொரு மொரு பிஸ்கா
 போர்ன்விடாவின் குணம் நிறைத்தது!

தோபதில் பிஸ்கா
 தோபதில் பிஸ்கா

தோபதில்
 போர்ன்விடா
 பிஸ்கா

**“என் பக்கத்து கேர்.ப்ரீ
வாழ்த்து நான் முடிவெடுத்து
வினாசுது.”**

அந்த நாட்கள் எனக்கு
இன்று நினைவுக்கு அப்
போது எனக்கு என் மகள்
வாழ்ந்தது. மாந்தரின்
அந்த நீ நாட்கள் எந்த
கடினமாக கடப்பினது...
சங்கடம், தொல்லை, சிரமம்,
அகதரிட போகும் சின்ன
பெண்கள் எங்கள் காலத்தில்
வீட்டுத் தயாரிப்புகளையே
உபயோகித்தோம். அது
தர்மசங்கடமாக இருந்தது.
அதற்கு துணைத்து காயப்
பேட்டு போது போது
என் குடும்பம். ஆனால் இப்
போது தலைநாடு இப்போது.
நான் வாழ்ந்த காலம்
வேறு. அதிலிருந்து முற்றி
இன்று மாறுபட்ட காலத்தில்
வாழ்கிறேன் என் மகள். இக்
காலப் பெண்கள் மாந்தரின்
அந்த நீ நாட்களில் கட்ட
பிசுத் துடிப்போடு செயல்பட
வேண்டியவர்தான். எங்கள்
காலத்தை விட இப்போது,
மாநிலமும் உலகமேதேய
பன்மடங்கு சுறுசுறுப்பின்
இயங்க வேண்டியவர்தான்.
ஆகவேதான் என் பக்கத்து

நான் கேர்.ப்ரீ தேர்ந்தெடுத்தேன்.
கேர்.ப்ரீ நான் இதை
வேண்டுகிறேன். இதை
அனுபவிப்பதன்மேல்
என் பக்கத்து தேர்ந்தெடுத்தேன்.

மூலியமாக அம்சம்
என்னவென்றால் கேர்.ப்ரீ
ஒரு கோபுரம் வாய்க்கி.
நான் அந்தக் காலத்தில்
இருந்தது போல் என் மகள்
துணைத்துக் காயப் பேட்டு
சங்கடப்பட வேண்டிய
நிலை. தேனவாசனபோது
ஒவ்வொரு ஒன்றையும்
பெரும்பாலும் சுருக்கமான ஒரு
நாட்களில் எடுத்து துவன்
உபயோகித்தோம். ஒரு
நாட்களில் என் குடும்பம்
இக்கதிக்கு நாட்கள்தான்
நினைவாக.

**உலகமும் சுருங்கும்
ஒரு காலகாலம்
இருக்கிறதே.**

**பிரதானம் என் மகளுக்கு
தேவையான பாதுகாப்பைத்
தருகிறது. மாநிலமும்
உலகமும் சுறுசுறுப்பின்
இயங்க வேண்டியவர்தான்.
ஆகவேதான் என் பக்கத்து
தேர்ந்தெடுத்தேன்.**

**கொண்டது. அது எப்போதுமே
வாழ்ந்து வந்திருக்கிறது.
அது என் மகளுக்கு
தேவையான பாதுகாப்பைத்
தருகிறது. மாநிலமும்
உலகமும் சுறுசுறுப்பின்
இயங்க வேண்டியவர்தான்.
ஆகவேதான் என் பக்கத்து
தேர்ந்தெடுத்தேன்.**

**அது தேனவாசனப்போது.
கேர்.ப்ரீ உபயோகிப்பதால்
கொள்கிற சென்று சுற்றி
வந்திருக்கிறது. அது
மாநிலமும் உலகமும்
சுறுசுறுப்பின்
இயங்க வேண்டியவர்தான்.
ஆகவேதான் என் பக்கத்து
தேர்ந்தெடுத்தேன்.**

**கேர்.ப்ரீ நான் இதை
வேண்டுகிறேன். இதை
அனுபவிப்பதன்மேல்
என் பக்கத்து தேர்ந்தெடுத்தேன்.**

**10 உலகமும் சுருங்கும்
ஒரு காலகாலம்
இருக்கிறதே.**

**கேர்.ப்ரீ. காரணம், காலம் மாறுவதற்கேற்ப
அவளும் மாறுகிறாள்.**

ஜார்ஜ்ஸ் ஜார்ஜ்ஸ்

நீர்க நீழல் ஸௌமம்!

—உள்ளுந்தி—

9

பெட்டால் வாசனை தாளையைத் துரித்து, விசித்திரமான உணர்வை ஏற்படுத்திற்று. ஜயசீவன் உலுக்கப்பட்டவன் போல கண்ணைத் திறத்தான்.

கையில் ஓர் ஆங்கிலப் பத்திரிகையுடன் கூடுதில் அமர்ந்திருந்த பிரபு அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

“ஆ! முழிக்கக்கிட்டியா? தம்பிச் சேல்!”

அவன் என்ன சொல்வதென்று என்று ஜயசீவனுக்கு விளக்கவில்லை. சுற்றிலும் பார்வைவைச் சுழற்றிய போது, தான் ஓர் ஆன் பத்திரிகையில் இருப்பது தெரிந்தது. எத்தனை நாட்களாக இருக்கிறோம் என்பதற்கு தனக்கு

புடன் பிரபுவைப் பார்த்தான்.

“எதிலிருந்து தம்பிச்சே?”

“இரண்டு நாளை நீ கண்ணைத் திறக்கவில்லை. இன்னிக்கும் திறக்கவேண்டுமென்று கூக்குப் போல் இருப்பதற்கு இரத்தமாடறதா, சரமியோட ஒரு உலு வெச்சிருந்தேன். காப்பாத்திட்டா!”

“உம்மையாம்!”

“எம்மையாம்!”

பிரபு வாய் விட்டுச் சிரித்தான்.

“போல் ஜயசீவன்! இரண்டு நாளை நீ கண்ணை முழிக்கக்கிடையே தவிர, என்னமாய் ஒரு உயலாக அடிச்சிருக்கே தெரியுமா, அதுவும் உன் யாழ்ப்பாணத் தமிழியே? எப்படியோ யார்த்தகனை முன்னும் பின்னுமாகக் கொத்து டைரியியே குறிச்சு வெச்சுக்கிட்டேன். கால் பாகச் சரித்திரம் கடைச்சிட்டது!”

ஜயசீவன் ஆபாசத்துடன் கண்ணை முழிக்கொண்டான். இவன் சொல்வது உண்மையாக இருக்கலாம். மயக்க நிலையில் நான் உளறியதிருந்து, இவன் என்ன புரிந்து கொண்டிருக்க முடியும்?

“என்ன ஆச்சு என்சு?”

“தயல் ஜூரம்! தயல்வேளை எனக் கொன்னும் ஆக்கியே, கெமராவைக் கூடக் காப்பாத்திட்டேன். நீ பார்க்கத்தான் கல்லுலி மங்கலுட்டம் இருக்கியே தவிர, ஆன் ஓரே லொப்பை. எதுவும் தாங்கல்வே

“உம் மனிதர்களு முன்போலவே
விருதிக்கு எதை வெச்சிச் சொகிறே?”

“காணியிலே பாகு. தான் கைக்கறி
தறுக்கப் போனான். உடனே ‘முத்தியிலே
புதிவைக் கைக்கறி, அப்படித் தாக்கறி
தரக்கூடியம். கைக்கறி தறுக்கும் போது
அரிவை அறுத்திட்டால் அப்படித் புதிவைக்
கைக்கறி முதுகாது என்று சொகனிகுவித்
தக்னு சொகவிட்டாள்”

— ஆதி. மரகதம்.

உனக்கு?”

“இரண்டு நாளை இங்கேயே உட்காந்த
திருக்கிறே?”

“ஆமாம்,” என்ருக் பிரபு வேளாக்.
“மக்டபம் முகாமிலே உன்னைச் சேர்க்கிற
வரை என் பொறுப்பு.”

“அது எங்கே இருக்கு?”

“பாயம்பல் பாஸ்கத்தைத் தாண்டிப் போக
ணும். இங்கேயிருக்கிற அக் கித் தக்
வசிலேயு அமைத்திலே இருக்கிறவங்க
உன்னை அங்கே அனுப்ப ஏற்பாடு செய்
வாங்க.”

“அகதி” என்ற வார்த்தையை என்னவோ
போல் இருத்தது. எதிலோ தோற்றுப் போன
உணர்வை ஏற்படுத்திற்று. அவனை பலவிதம்
படுத்திற்று. சீனியானில் அப்பா
விளப்பிவிட்ட தம்பிக்கையை, அது யதிரிஸு
தான் என்று தெரிந்தும் கெட்டியாகப்
பிடித்துக் கொண்டு வந்தாயிற்று. திணக்க
நினைக்க அவன் எழுந்த முடிய எத்தனை ஸபத்
நிவக்காரத்தையானது என்று வெட்கமேறி
பட்டது. இந்தப் பொடியானுக்குத் தெரி
வாது, தான் ஒரு உலுதுனிமங்கதான்.

என்ன வேசனை சேல்க?”

“ஒன்றும் விளங்குகவோ?” என்ருன்
அவன் அனுப்புகன். “சொந்த காரையும்
விட்டையும் விட்டுப் பாதேசத்திலே அகதி
என்ற அடைவானச் சீட்டுகோ இருக்கிறது
அத்தனை சந்தோஷ சமாசாரம் இதுவோ?”

“சத்தோஷம்! யார் சொன்னது? உதி
ருக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கும் இல்வோ?
‘பாயம்ப’ ஒன்றே கேட்டுப் பதிலு அறிவியை
ஒசிய வேண்டிய அவசியமில்லையோ?”

“அதுசரி, அப்படியாவது இந்த உதிரைக்
காப்பாத்தணுமா?”

“அப்படிச் சொல்லாதே. உதிருக்கு
வெல்லக் கட்டிதான், சொந்த அனுபவத்
திலே சொல்றேன்!”

ஆயசேவன் சிங்காமல் நியாயக் குனிந்து
கொண்டான்.

“என்னுடைய அனுபவம் உமக்கு
இல்வோ. உதிர் என்றவருக்கு மதிப்பே இல்வோ
இல்லாமலிலே. போராணிக்கும் சரி, தானு
வந்துக்கும் சரி.”

“அது ஒரு ‘இழக்கும் வுத்தம்’ துயசேவன்.
அதிலே யாருக்கும் வெற்றி இருக்காது.
இரண்டு பேருக்கும் தோல்விதான்.”

“நான் இங்கே வந்ததும் அந்தக் காரணத்
தால்தான்.”

“இங்கே வந்தது ஒரு முக்கியமான
காரணத்துக்காக! மறந்துடையா?”

“எப்படி மறக்க முடியும்? ஆறு
என்னையே ஏமாத்திக் கொன்வதற்காக
அதை ஒரு காரணம் என்று நம்பினேனே
என்வையோ!”

“எனக்குப் புரியல்வோ?”

“அந்த இடிபாடியேவோந்து தப்பிக்க
எனக்கு ஒரு காரணம் வேணும். விட்டுச்
செங்க எல்லாகும் போய், சீனியாயும்
போன பிறகு, அங்கே தனிவாக இருக்க
எனக்குப் பயம். ஆமி காய்ச்சியேருத்து
சீனியா உதிரோடு தப்பிவிடுப்பான்னு, தான்
இன்னும், கீழும் நம்ப மாட்டேன்.”

“ஆறு, உன்மைமையச் சொத்து துய
சேவன், சீனியானை மறுபடி யாப்ப்போம்
என்ற தம்பிக்கையிலேதானே நீ இருந்தே.”
துயசேவன் மீண்டும் சொக்யுடன் உன்னை
முடிக்க கொண்டான்.

ஆ, அதுக்கென்ன? வெட்கக்கெட்ட
ஆனது அது. உதிரைத் தொட்கத்து யாழற
துக்கு மனசே ஏற்படுத்தின கொண்டிச் சமா
தானம்!”

“இதப்பாசீ, நீ இப்படியே பேசிப் பேசி
என் துடை அடிட்டாக்காதே. ஒவ்வொரு
பிரயோகத்தும் அர்த்தம் இருக்கு என்று என்
கப்பா சொக்யாள்.”

“என்ன அர்த்தம் துயா!” என்ருன் துய
சேவன் அனுப்புகன். “இப்படித்தான் ஒரு
பொய்யான மயக்கத்தைத் தமிழி அரவியல்
வாதிக்கன் பொடியங்கள்எழுத்து காரையெத்தி
ணுக்கன். தமிழின் பெருமை, தமிழனின்
பன்னாடப் பெருமை, அந்தக் காக்க
வேண்டிய கடமைன்று வரணம் பேசி
உன்மைகளைக் கவனித்தாய் விட்டாய்க்கன்.
உன்மைகளைச் சத்திக்க வேண்டிய தருணம்
வந்தபொது. பொடியங்கள் உறுதிரெற்றும்
நினைவாக்குத் தன்னி னிட்டுப் பத்திரமாகத் தப்பி
விட்டாய்க்கன்; பிறவி எழுத்ததற்கான அர்த்
தத்தைத் தேடிக்கிட்டு உதிரைவிட்ட பொடி
யங்கள் அநேகம். இது ஒரு வேன்வி
என்டறநினைப்பிலேயற்றவங்களைப்பயிரிடி
ட்டும் அநேகம். மென்ன மென்ன என்ன
காரணத்துக்காகத் துயக்கப்பட்டு. போரா
ட்டம் இது என்று மறந்து போச்சு. உதிர்
தப்பறது எப்படின்று மக்களுக்குக் கவலை
தங்க பலத்ததரிசுதாட்டிக்கறது எப்படின்று
போராணிக் கு வெறி, துனத்தொகையிலே
பன்னிரண்டு சதவீதக்காரணுக்கு (வடக்கு
இழக்கில் வாரும் தமிழர்களின் சதவீதம்.)
இத்தனை தமிழரன்று சிங்கைக்காரன் துண்டு
விசேஷன், தான் பிறவி எழுத்தது சிங்கை
மொழிணையும் பெனத்த மதத்தையும் காக்க
சத்தான் என்ற நினைப்பிலே!”

சரி விடு... நீ கொஞ்சம் சிங்காக்கன் சென்வ
ணும். உடம்பு எப்படி இருக்கு?”

வண்ணங்களின் வசந்தம் இல்லங்களில் வீசட்டும்!

விண்ணத்தாற் புண்ணாங்கும : விண்ணிலே நிற்கும் நிலம்,
மண்ணத்தக் கவரும் மஞ்சள், உண்ணம் கவரும் வாதா,
பரவலுமுடும் பரணை... கருங்கக் கூற்றை,
வான நிலையின் வண்ணங்களை நனுகாததும்
அழகிய புல மனசைகளில் மகிழ்ந்து
வாழ்க்கைத் திரைப் பட்டுப் புடவை
கோளும் : லக்ஷ்மி சில்க் ஹவுஸ்.

ரம்-காஷ்மீரன் வசந்திவே.
சத்திரைத்திறனும் வற்ற புட்டுப்
புடவைகளை வசந்தியாகப் பாராணை
விடுவதும், திரைகளைத் திறக்காணும் சரி
திரைகளை வசந்தியாகாணும் சரி,
பல கொங்கு கோத்திரங்களிலிருந்து
கருவான 30,000க்கும்
மேலான புடவைகளிலிருந்து
தேர்ந்தெடுங்கள்

லக்ஷ்மி சில்க் ஹவுஸ்
திறந்திருக்கிறது

லக்ஷ்மி சில்க் ஹவுஸ்

புனாம்புலம் பாதாளத்திலே, மதுரையில் தி. ௧௦௪, சென்னை 600 017.

Our PASSCARD எந்திரி சில்க் ஹவுஸ்.

வாங்குங்கள் (மதுரையில்), புனாம்புலம்-400 019.

கி.பி.

**ஆண்டில் எங்கள் சேமிப்புத் திட்டங்கள்
உங்களுக்கு எப்படியெல்லாம்
கைகொடுக்கப் போகின்றன...**

அந்த நாளும் வெகு தொலைவில் இல்லை!

காலத்தால் எத்தனை செயலாக
ஒடுகிறது...

நீங்கள் நாளிலும் காதலிலும்
தாக்கி வளர்த்த குழந்தை. இன்று
யின்னி செல்கிறான். காலம்! த
நீங்கள் வளரும் வளவியாக அவன்
உங்கள் மூலம் திற்பான். 'அட! ஒவ்வ
பெறும் நாளும் தெரங்கி வி'
டதே!' என்று நீங்கள் திகைக்க
கூடும்..... இந்த எதிர்காலக்
காட்சி உங்களைப் பலமுறுத்து
கிறதா? வலியேன்! உம். இப்
பொழுது புத்திசாலித்தனமாகத்
திட்டமிடுவதன் மூலம் வரும்
காலத்தை மிஞ்சிவிட உதிர
கொள்ளலாம். கத்தோலிக் சிரியன்
பேங்க் வந்ததுள்ள சேமிப்புத்
திட்டங்கள் வற்றித் தெரித்து
கொள்ளுங்கள். 'அவை உங்கள்
தலையாக்கியவை உருவாகியன'
இன்னும்.

'கத்தோலிக் சிரியன் பேங்க்'
திட்டத்தைக் கவனிவுங்கள். நீங்கள்
சொந்தமாக வீடு, அல்லது கா

வாகுதவற்றோ அல்லது மற்ற
பெரிய செலவுகளுக்கோ இது
பெரிதும் உதவும்.

முதலீடு செய்வக்கூடிய அளவில்
செுதொகை ஏதேனும் கைவசம்
உள்ளதா? அதற்கு 'பயன்'த்
தூயிரி சர்ட்டிபிகேட் ஒன்று
வாங்குங்கள். உங்கள் செுதொகை
நாளடைவில் பெருத்தொகையாக
உருவெடுக்கும்.

ஒவ்வ பெற்ற பிறகு தொடர்ந்து
கூடுதல் வருமானம் பெற வேண்டு
மானால் 'வ்வாக்கோ' திட்டத்தைத்
தேர்ந்தெடுங்கள்.

எதிர்காலம் பற்றிக் கவலைப்
படாமல் செயலாசீரணாக வாழ்க்கை
நடத்துவாரின் சிலர்... ஆனால் அவர்
கள் வகுத்தப்போவது உறுதி.
எனவே, விவேகத்துடன் செயல்
படுங்கள். கத்தோலிக் சிரியன்
பேங்க்கிற்கு வருகை நாடுங்கள்.
இதற்காக எதிர்காலத்தில் தீர்வையம்
மிகுச்சியடைவீர்கள்.

கத்தோலிக் சிரியன் பேங்க்

தி கத்தோலிக் சிரியன் பேங்க் சிரியன்

நிலைய அலுவலகம் : சென்னை மேற்குக் கடாவேஜ் ரோடு
தெருள் 680 020.

“வடிவாத்தான் இருக்கு.”

“சிரப்பு சிரித்தான்.”

“அடெய்டா அதுக்கு இப்படியொரு வார்த்தையா? ஸாட்டுடா. அக்னிதீர்த்தத் துக்குப் போய்க் கொஞ்சம் உட்காரத் துட்டு வரலாமா?”

“ஓ!”

“இரு. பக்கத்திலே ஓர் அருமைவாஸ காப்பி நொட்டல் இருக்கு. காப்பி வாங்கிட்டு வந்தேன்.”

ஜயசீலன் சற்று எழுந்து உட்கார்த்தான். உடம்பு இன்னும் பவனமமாகத்தான் இருத் தது. அது ஓர் அரசாங்க மருத்துவமனை என்று சொல்கிறது. அடுத்தடுத்து திறைவக் கட்டியுடன் இருந்தன. பொதுவாகக் கத்தம் தெரிவதில்லை. அவனுக்கு வாய்ப்பானத்து ஜெனரல் ஆகப்பதில் திறைவுக்கு வந்தது. எப்படியாவது தெருக்கடியிலும் கதறமாக இருக்கும். அந்தக் கதறமும் ஓர் சுவைக்க லியாக. மொரானிகள் அங்கே ஒளித்திருக் கிறார்கள் என்பது பிரபலத்தில் நுண்டு விந் தது. எத்தனை பேரும் அங்கு! அந்தப் பற்றி ஆஸ்பத்திரியின் தலைவர் டாக்டர் இளங்கோ லின் அதுவாக உத்தியோகம் பாண்டியன் கதை கதைபாடல் சொல்வான். விடுதலைப் புலிகளின் கீழ்ப்போகப்படுக கதைக்கும் அபேத போகத்தான். அங்கு வீரப்பா டாக்டர் திறைவு இரா. டாக்டர் ஆகப்பதில் திறைவாகக் கவனித்த டாக்டர் இளங்கோ லின் பொதுவானவரும் பாண்டியன் தலை மொரானிக் அகல் மொரானிகளின் பொது வானவரும் போகப்போது நிறுத்திக் கொண் டார்கள். இவ்வகையில் இன்று வாய்ப்பு பானத்துக் கொடுக்கலின் மூலம் திறைவு தென்படுபு புலிகளின் கீழ்க்கொண்ட கொள்கைப் படிவத்தில் அவருடைய புனலும் முடி சொந்திருக்கும்.

“இந்தா காப்பி!” என்று ஒரு தம்மையா திட்டுவான் சிரப்பு

“இதுதான் அக் காப்பி. உங்க கைரிலே தெய்விகத் துறையிற் போடற மாதிரி காப்பித் துறையிற் போட தீங்கென அது இல்லை! அது கொடி!”

ஜயசீலனுக்குச் சிரப்பு வந்தது. காப்பி குழியாகத்தான் இருந்தது.

“நீங்கள் என்ன வேணும்மூலம் கதைக்க லாம். இது உங்குடையது!”

“அப்படி வா வந்திடு. துண்டாடிக் முகத் தைத்து என சேக்கிட்டு வா. துக்க மடிவு மானியம் பாரு. டாக்டர் கைக் கேட்டுன். மொழிபத் துறையிற் போக வேண்டாம்மா! அட்டென்சன் கொண்டு வந்திருக்கேன். அதிலே போய்ப்பிட்டு வரலாம்.”

தெருவெங்கடம் சீராக இல்லை. ஆப்பிராஹிம் போகும்போது உடலெங் லாம் நடுங்கிறது. திடீரென்று சந்திரிக் காற்று வீசுவென்று அடிக்கது. சந்திரன் முகம் திரும்பியதும் சிறிய மனந் பரப்பும் அதற்கப் பால் கருத்தலக் கடலும் தெர்த்தன. ஆன் கனும் பெண்களுமாக ஒரு சின்னக் கடிகர்

“செய்ப்பா முயலிய ஒரு பெண்ணை எதிரே பார்த்தீர்களா? முப்பது வயதி ருக்கும்...”

“கவனிச்சேயே...”

“நீவதிறப் புடவை கட்டி...”

“ஆமாம், ஆமாம். நீவதிற விப்பரன் புடவையும் அபேத கவர்வது கட்டெட்டும்... கருத்துக் கூட மெய்நீரைச் செவிலும் காலும நீலக்கூறுப் பதிகம் செண்பகப் புடவையும்...”

— தஞ்சை இளையராசன்.

திரைக் கொண்டிருந்தது.

சிரப்பு அவருடைய கையைப் பிடித்துக் கொண்டது. திகைப்பு மீட்டிருந்த குடகடல் கவனித் தா கார வைத்தான்.

காலைப் பார்த்தல் பார்த்த மனத்தில் பவனத் தைக்க கைவகும் அபிமானினை. வாழ்ப் பாணத்தில் உடற்களரக் காலையில் துந்து எத்தனைவோ காலமாகி விட்டது. கலவரங் கள் துவங்கியபின் சாலைவாய அளவு துது விட்டார்கள் முன்பு சேலியாஸின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அனந்தபாக ஓடியதெங் லாம் இப்பொழுது கலவாகப் போய்விட் டது. இப்போதுப் பாலில் பிடித்துக்கொண்டு போனதுமே, சேலியா வெளியே செல்வதை அவருடைய அம்மம் தடுத்து விட்டாள். முக்கியமாக அவளுடன் தனிவாகச் செல் வதை. சேலியாஸின் தம்பி நொலுப் சிறிய வன். அவனை நடுவில் கைத்துப் பவமுறை அவர்கள் வீடுசெங்கம் துறாக் வளர்பெயர், வாசகமாகி வளர்பெயர் துது வகுவார்கள். கலவரங்களுக்குப் பிடிக்கும் நடுவில் எப் படியாவது சாலைவாய தாட்கள் அளவா?

“இங்கே தீர்த்தமாயுது குழந்தை இல் லாதவர்களுக்குக் குழந்தை பிறக்கும்னு ஐயி லாம்!”

ஜயசீலன் பதில் ஏதும் சொல்லத் தோன் றாமல் திரைக் கொண்டிருந்த ஐனக்கும் பரிசும் தொலைவில் தென்பட்ட பிளவப் படகுக்கையும் சென்றுப் பார்த்தவாற்றான். அவருடைய சந்திரிம் வாய்விட்டுச் சொல் வக்கபுய சந்திரிம் என்று தெய்வறவில்கை. பவ ஐனமத்து திறைவுகள் ஒரு சேரக் காட் டாருய் தெருவிற் அபிமானினை. புலன்களை உத்தமிக்கச் செய்வதன். எந்த திறைவு முன் னது எது பின்னது என்று புரியாத முடிக்க கனாய் மனத்துள் பிச்சிலை.

நல்லூர் சத்தாமிசு கோயில் இருவிதாயும்
காள்வதற்கு மயிசுமயும் - விட்டு தருக்
கட்டத்தில் அறிந்து வரும் போலீஸ் ஜோடு
களும் - பிடறியில் நெக்கப் பட்டு வேலியை
தள்ளப்படும் பொடியவர்களும் - பணபக
ளும் கண்களும் துரப்பாரங்களும் துலக்கை
ஏதும் வைக்காமல் விட்டை விட்டு, சொந்த
வாழ்வை விட்டுச் சொல்வாமல் கொள்
வாமல் வெளியேறும் நேரமேதான் களும்
தள்ளுகளும் -

முடிக்காதுகூடக் குடும்பம் புதைத்து
வைக்கிற மூலக் கொண்டாணும் அந்த இரு
வியல்வர்கள் விழுந்தா ஓய்வொன்றுகூட...

"எனக்கு அடிக்கடி ஒரு ஒரு வருது பிரபு"
என்றும் அவன் நினைக்கிறது.

பிரபு திரிந்து உட்கார்ந்தான்.
"என்ன வருது?"

"மேலே பாம்பு வளிக் சத்தம் கேட்டுக்
கொண்டே இருக்கு. நானும் அப்பாவும்
அம்மாவும் தங்கைகளும் அண்ணனும் பஸ்
தரிக் ஒளித்து கொள்ள துடரோம். பங்குத்
ருக் பதங்கி இருக்கோம். வெளியே போந்து
சாணுக்காரர்கள் கூப்பிட்டுக்கள். முத
லில் அவர்கள், அண்ணன் வெளியே
வருவான் மென், அவனைக் கட்டுத் தன்னு
கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு அம்மாவும்
அப்பாவும் வெளியே வருகிறார்கள். அவர்
கையையும் கடுகிறார்கள். என் தங்கைகளைக்
கூப்பிடுகிறார்கள். நான் உதைத்து விடக்
கொண்டே தயா, எதையும் செய்வாட்டாமல்.
தங்கைகளும் வெளியேறிக் கட்டப்படுகிறா
கள். "இன்னும் யார் உன்ன? வெளியே
வா" என்று குரல் வருது. நான் அசைய
இல்லை. பத்திரம் இறங்கிப் போய் நிற்கிறேன்.
முதியை நோக்கிக் கடுகிறார்கள். என்
கையில் காயப்படுகிறது. பிறகு நொம் நொம்
மென் குழம்பொரு சட்டமாய் முதிர்க்குண்டே
விழுந்தது. அந்த சைக் ஸ்டிரீயே நானும்
நிக்கிறேன். இன்னொரு சைமர்.

சந்து நோக்கி இருவரும் போலீஸ்கள்.
நீண்ட நேர அனுதாப மெனசத்திற்குப்
பிறகு பிரபு கேட்டான்.

"இது நிஜமான அனுபவமா தயா?"
"எனக்கு ஏற்பட்டதில்லை. பதினாறு
வயசுப் பொடியவன் ஒருத்தன் சிவச்சைக்
காசுப் பதித்துவாழவிருந்து ஆகப் பதிர்க்கு
வந்திருந்தான். அவன் உதை ஆனால்
இந்தக் கனா எனக்குத் தினமும் வருது.

இதற்கு என்ன சமாதானம் சொல்வது
என்று குழம்பியவனும்ப் பிரபு அவனுடைய
நோயை மெய்லப் பற்றினான். பிறகு மிக
மெதுவாகச் சொன்னான்.

அப்போதையா ஒருத்திரை மிஞ்சிவிருக்
காணு சொல்வது!

ஏதோ அமரனுக்கு யானவா தந்த காதில்
விழுந்தாற்போல். தயாவுடன் இருக்கிட்டான்.
பிறகு தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு
சொன்னான்.

"அவ் மட்டும் என்கே மிஞ்சிவிருக்கப்
போகு!"

"மண்டபத்துக்குப் போகிற வரை

போகாதே."

"அங்கே அவ இருப்பா என்று என்ன
நிச்சயம்?"

"அங்கே இல்லைக்கு வேற எங்கே
வாங்க இருப்பா?" என்றும் பிரபு
கூறுவதாக.

"உங்க பிரச்சிக்கு ஒரு தீர்வு ஏற்பட்டுப்
போகக்கூடிய முடிய வாய்ப்பானத்தினாலே
நீ அவனைச் சந்திக்கலாம்!"

"நீங்க வெளியே வந்தால் செய்வதீர். அங்கி
ருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்து கணைக்
கையிலே பிடிச்சக் கொண்டு வந்திருக்
கீர். தீர்வு ஏற்படும் என்று நம்பிக்கை
இருக்கா?"

"தீர்வு ஏற்படணும் தயாவுடன். தீர்வு
கான முடியாத பிரச்சிக்கு ஒன்றை
இருக்கா?"

பிரச்சிக்கு எப்படிப்பட்ட முடிவான
தும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்காது. தமிழர்
பாடு அநோ கதிதான். போராணிகள் ஆண்
டாணும், சிங்கனவா ஆண் டாணும்!

அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாம
தடுத்துவாங்க. உண்மை நிலைமையை என்
னாது வெளிப்படுத்துத் தெரியாம
இல்லே. உம்மா பார்த்துண்டு உட்கார் மாட்
டாங்க.

ஒரே ஒரு விதாய் நம்பிக்கைக் கீற்றுப்
பத்தாக மேலே எழும்பியது. எம்மேய் மறு
விதாய் கீழே இறங்கிற்று.

ஆ. உம்மா கதைப்பாங்க. அவ்வளவு
தான் உங்கள் தமிழ்நாட்டு அரசியல்வாதி
கள் மேல எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. எங்க
பிரச்சி அப்படியே இருக்கிறது அவர்க
ளுக்குச் சாதகம்!"

"இந்த ஊர் அரசியல்ப் பற்றி நான் பேச
மாட்டேன். நான் நினைக்காதே."

"நிலை அரசை மட்டும் என்ன செய்
ந்து?"

"இனிமே காலம் கடத்தாது. அதை
பூர்வமாக விவாதிப்பவர்கள் பத்திரிக்கைகள்
என்றிரு முறையிலே எனக்குத் தெரியும்."

தயாவுக்கு நம்ப முடியவில்லை. இதில்
ஏதாவது உண்மையிருக்குமா? அதனால்
நான் இவன் இப்போது துணித்து வாழ்
பாணம் சென்றது? அந்தக் சேதத்தைப்
பார்த்தும் நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறா?

எட்டென்று பிரபு கீதாந்து உட்கார்ந்
தான். ஓர் அங்கமாக அவனுடையே
இருக்கும்மேலானவனாகுத்துச் சந்துதொலை
வில் இருந்த மானமோய் மெருத்தான்.

"அநோ பார்... அந்த வெள்ளைச் சட்டை
யும் பாண்டும் பொட்டுக்கிட்டு இரண்டு
பேர் திக்கிறார்களே. தில்லியிலே அரசாங்க
உயர் அதிகாரிகள். அவர்க் கூப்பிடுகி
கிட்டு திக்கிறது உன்னுள் போலீஸ் இவன்
பெட்டரும் மீனவா சைகத் தனவரும்.

இவனுடைய ஆர்வத்தில் எனக்குப்
பயிவிட்டது என்றிரு அன்னியத்தனத்துடன்
தயாவுடன், நம் யோசனையில் முழுவிப்
போனான்.

(தொடரும்)

மண்ணோடு மனங்கள்

ஊரப்பாசி நிறைந்த அந்த ஆவணி மாதத்து அதிகாலைப் பசித்தபடி ஊனி வெளிையை நோக்கி நடத்தார் வேதகிரி. நேற்று மாலை பண்டைக்குப் போக முடியவில்லை. மதுராந்தகத்தில் ஒரு முக்கியமான வேலை. இரவுதான் திரும்ப முடிந்தது.

ஒன்றையடிப் பாதையின் இருமருங்கிலும் புல்லும், நெருஞ்சியும், செழிப்பாகப் பட்டிருந்த பூத்திருந்தன. தாண்டைக்கு கொஞ்சனும், தொண்டை மண்டலம் கனம் தலைக்கு மேல் பறந்தன. பின்னர் நக்கைக் கொத்தி நாள்கள்... தொடர்ந்து கும்பலாய்க் கிணைகள்.....

"இந்தப் பறவைகளுக்கு, எப்படித்தான் திக்குத்திளை தெரியுமோ...?" — வரும் தவறாமல், பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து பருவத்தை அனுபவிக்க வரும் புள்ளினங்களைப் பார்த்து மலம் விபந்தது.

இன்னும் ஏரி நிறையவில்லை; மழை இப்போது, 'புரட்டாசி ஊப்பியில்' வானம் கண் திறக்கலாம். கார்த்திகை மார்ச்சுறில் — இந்த வேடந்தாய்க்கல் சரணுவயம் பிரமாத மாறிருக்காதா?

குறுக்கு வழியில் இறங்கி, சமவெளிவைக் கடந்து, வயல் வரப்பில் நடாணையில் மிதிபட்ட நிலத்துளசி இதமான மணம் பரப்பிற்று.

பண்டைக்குள் துறைமிற போது. பரக எதிர்ப்பட்டால்...

இவர் தம் கண்ணாய்க் கருதுகிற பண்டைக்கு இளம்பரக இருப்பவன்; வானம் காடாமல், கரும்பு வதங்காமல், பவிரினம் துவளாமல் இருக்கிற இரண்டு கிணறுகளைக் கொண்டே எப்போதும் ஒரு மாரிக்காலச் செழிப்பைத் தக்க வைப்பவன்!

"என்ன பரக, பொன்னிறிலே இலைப் புள்ளி நோய் தெரியுதே..." என்று இவர் தொடங்கும்போதே, "மருந்தடிக்கிற அந்தோணிதரக இன்னாக்கு வந்துருவாருங்க..." என்றான்.

எங்காவது கொஞ்சம் தவங்கி திக்குக், வேதகிரி என்ன கோபம் என்பது இவனுக்கு அத்துபடி. "மல்லாட்டை யில் சிவப்புக் கவனிப்பிப் பூத்திங்க... நான் நெத்தே கவனிச்சிட்டேன்..." என்றும், "கரும்பிலே இளை. க்கணுப் பழு வந்துருதேன்னுதானே பார்க்கிறீங்க...?" என்றும் இவன் அவரை முற்றாக உணர்ந்து கேட்கையில், "நீங்க கவனிப்பா நீங்க... நான் பார்க்குக்கறேன்"

இன்பவன்

எவ்வித பதிலும் உரைத்திருக்கும்.

பரகனாயப் பார்த்தார்; ஏனோ பரகனின் மூலம் மாறிவிருந்தது. ஏனோ ஓர் இம்மை இயலத்திய இருக்கிறது என்பதைக் கண்கள் காட்டின!

மெதுவாக நடத்து, "எனது சித்திரம் மூலம்" என்று போனார். வடக்கு வரப்பில் வெள்ளரி படர்ந்திருந்தது.

"என்னப்பா பரக, திரை நெண்டு மூலம் பழுத்துருச்சி போயிருக்குதே? நெத்துப் பார்த்தா, காயாவே இருந்துது?"

அடாடா! பழுத்து, வெடிச்சே போச்சே...! சாயங்காவ மே பறிச்சிடணும்னு நெனச்சேன். இது ஒரு சித்திரம் மூலம்னு தெரிஞ்சும் கோட்டை விட்டுட்டேன்...

என்றவாறு பரக வினாக்களில், பண்டித விட்டிருந்து பெரியதும்பி அங்கே வந்தான். பரகனின் மைத்துனன்; சென்னையில் அரசுப் பணியில் இருப்பவன்.

"எப்போடாப்பா வந்தே? செனக் கியமா?"

"நெத்துக் காயங்காவங்க; தம்பலா இருக் கேங்க. நீங்க செனக்கியங்கா?"

"இத்தப் பண்டிதும், உங்க மாமனும் இருக்கிற வரை எனக்கென்கூப்பா குறைச்சல்?" என்று பெருமிதமாகச் சொன்னார் பரகனின்.

ஒரு வெள்ளரிப் பழத்தைப் பறித்து முடித்திருந்த பரக, பரபரப்புடன் திரைத் தாள்; பெரியதும்பியின் பார்வையில் இரக்கம் திரம்பியது.

"என்னப்பா, என்னவோ ம. ர. தி. சி. ஆட்டே? பரக, உனக்கு என்ன ஆச்சு? வோசிக்கப் பார்த்தால், ஆரம்பத்திலிருந்தே த. சரியா இப்பென்னு நோணுடுக..."

இவன் பதில் சொல்லவில்லை. பெரியதும்பி பேசினான்: "நெத்து மத்தி யானம், தாள் வந்ததிலிருந்தே இவர் இப்ப

உத்தரங்க ஆயிட்டாரு..."

"ஏன் பரக? என்ன சமாசாரம்?" வெத் திப் படபடத்தார்.

"அது வத்துங்க... நான் தம்பி சின்னவரைப் பார்த்தேன். அதுவாறில் எங்க ஆயிச்சு பங்கனாவுக்குப் பக்கத்துப் பங்கனாணல் விடிக் பேசிக்கிட்டிருக்காரு. அட்டகாச மான மாடலுங்க. ஒரு சின்னாக்காரி கட்டின தாம், நாவரை கிரவுண்டு பங்கனாலிலே ஒரு துளி மண் கொடுக்க முடியாது! காம்ப வுண்டுக்கும் பங்கனாவுக்கும் தருவே சிபெண்ட பூரி, தூத்துக்கணக்கான கொட்டி கண்டே தூதுமான செடி கொடியெல் லாம் தட்டு... நேசலோக மானிகை மாநிலி இருக்குதுங்க! சின்னம்மாவுக்கு ரொம்பப் பிடிச்சப் போனதாலே, எப்படியும் அத்தப் பங்கனாணல் முடிச்சுடறதுன்னு தீவிரமா இருக்காரு! அதுக்கோசாரம், பண்டிதைய லிக்கவும் ஆள் பிடிச்சிட்டாராம்! அநே கமா, இன்றைக்கோ நாளைக்கோ 'பார்ப்பு' போட இங்கே வரலாம்...! இத்தச் சமாசா ரத்தைக் கேட்டதிலிருந்து இவரு பிரமை பிடிச்சிக் கிடக்கிறது... என்று தயக்கித் தயக்கிச் சொன்னான் பெரியதும்பி.

திருநெல்வேலி ஒரு முரட்டுக்காரன் முட்டிப் புரட்டித் தூக்கி எறிந்தான் போல் நினைவில்த் தவர் வேதகிரி.

திருநெல்வேலியும்பண்டித சபையிட்டுச் செல்ல மனம்வரவில்லை. இவருக்குப் பிடித்த மான சமாசாரம் பழுதி மண்மேடைதில், மரமல்லி திழுவில் சோர்ந்து கிடத்தார், மனத்துள் கிவி திறைத்து... உடம்பெல்லாம் வேதனை பரவியது.

பரகவும், பெரியதும்பியும் எவ்வளவு சொல்லியும் அந்த இடத்தை விட்டு நகர மூன்று விட்டார்!

"விட்டுக்குப் போய்ச் சாப்பாடு கொண் டாரேங்க..."

கிஷோர்

எழுத்துங்கள்

பரிசு ரூ 200

'கடி', 'அழகை', 'தம்பம்', 'மீனே' என்று பலவிதமாகவும் அழகுக்கப்படுகின்ற ஜோக்குகள் பழக்கவிழை போல ஒரு தனிப் பாணியாகவும் தோல்பப் பிறப்பலாகவும் ஆகியிட்டன. எனவே, இந்த வாரம் ஒரு 'கடி ஜோக்' போட்டி! கீழே கொடுத்ததில் ஒன்றினைவாக ஒரு கடி ஜோக் எழுதி, இந்த அளப்பக்கத்தை முழுமையாகக் கத்திவிட்டு விவரத்தைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்புவதும், உதாரணம் மேல் 'கடி ஜோக்' என்று குறிப்பிடுதல் அவசியம். பிரதீரமாரும் ஜோக்கு எழுத்துப் பரிசுத் தொகை பெரித்து அளிக்கப்படும்.

முடிவு தேதி: 7.10.87

என் பெயர்: .....

விலாசம்: .....

"என்றிராவது வெட்டித் தரட்டும்களா...?"

"மோராவது குடிநீர் குடி..."

"பச்சைத் தண்ணியாவது..."

வேதநிரி எதற்குமே இளைவனில்லை என்பதுடன், இல்லத்திற்குப் போகவும் மறுத்து விட்டார்!

வெளியில் காணாமல் ஏறிக் கொண்டிருந்தது.

பண்டைக்கு அரணுகிருக்கும் மரங்களை பெல்லாம் வெறித்தார்... ஒ... எல்லாவது காலக் கண்ணிப்பில் இருவானவை! இதோ கரும்பும், வாழையும், இன நடையும் சிசிக்கின்ற பூமியின் பூர்ப் களைப் புகழேந்திக்கும் தெரியுமோ! கன்னியும், கற்றாழையும், சப்பாத்தியும், சச்சையுமாயிருந்த காட்டை அறித்து மேட்டைத் திருத்தி - மேம்படுத்த எப்படியெல்லாம் பாடுபட வேண்டியிருந்தது! அதோ புழுதியாக்கப்பட்டிருக்கும் கழனியில் மலைமலையாக அல்லவா பாணிகள் எழுந்தன!

மூன் னைக்க, கல்லழிக்க, பாம்பும் தேளும் தீண்ட இரவும் பகலும் அலைந்து, வெயிலினதும் மழையினதும் காற்றினதும் அலைந்து...

"மாமா..."

"....."

"மாமா..."

இவர்க் கணர்வு பெற்றார்; பக்கத்து வீட்டுச் சிவமதி னைதிறைய ஏதேதோ செடிகளும், மரக்கன்றுகளும் தின்றன. பட்டம் பெற்றும், இயல்பாய்க் கிடைத்த வேலையை ஏற்காமல், 'விவசாயம் என் குறிக்கோள்' என்று பிறந்த மண்ணுக்குத் திரும்பிவிருப்பவன்.

இவனைப் பார்க்கிற போது மட்டுமல்லாமல், திரைக்கித போதெல்லாமும் வேதநிரியின் தொழில் மகிழ்ச்சி ஊற்றெடுக்கும்.

சிவமதியும், "என்னைப் பொறுத்தவரை, உங்க பண்டை தான் மாமா கோவில்!" என்று மனமாரப் பாராட்டுவான்.

"மாமா! உங்க ராசியான கையால், இதைபெல்லாம் எங்க பண்டை யிலே தட்டு ஆசிரியர்தம் பண்ணுங்க..."

"இவனில்லையா! 'தெய்வம்' என அந்த வீடுக்காவது வேரானதும் உவமை பூக்கது. 'புகழேந்தியும் இருக்கிறாணே...' என்று பெருமூச்சு விட்டார்.

ஒரே மகன் என்பதால், எல்லாவது அன்பாக வளர்த்தார்! எத்தனை களவு களுடன் படிக்க வைத்தார்!

புகழேந்திக்கு விவசாயத்தில் விருப்ப மில்லை, என்பது தெரியவும், இவர்க் தொழில் ஓர் அடி விழுந்தது! கிராமங்களை அறவே வெறுக்கிற ஒருநினைவு மரமுடைய அனுமதியில்லாமல் பணந்து கொண்டதால் இதயத்தில் இடியே இரங்கிற்று! இந்த நிலையில், தம்முடைய பரம்பரைக்காக, சூரிய சந்திராநிகள் உள்ளவரை அவர்கள் அனுபவிப்பதற்காக - அரும்பாடு பட்டு அங்குலம் அங்குலமாகப் பீர்திருத்திக் கண்

ஐக்கிய சொத்துப் பதி போகப் போகிறதா?"

"முடியாது! எனது இழந்ததானும், என்னும் இதை இழக்கவே முடியாது! முடியவே முடியாது!"

"அப்பாவோடு சேர்த்து, நீயும் அடம் பிடிக்கிறீயே அம்மா!" என்று எகிச்சு யோடு கதறியும் புகழ்மீறி.

"அவருக்கு மகனாகியதும் மண்ணுதான் பிரதானத்து தெரியுது!" என்று குத்தலாகச் சொன்னாள் தியாகா.

"நீங்க ஏன் இங்கே தனிவா இருக்கணும்?"

"இவருக்கான ஸீலை கெடைக்க மாட்டென்று..."

"உங்களுக்கு உத்தரவே மாசென்றுதான் வரவது தான் இங்கே வர வேண்டியிருக்குது?"

"அங்கே வந்துட்டா, தகத்தில் மண் டடாமென உமாவிருக்கலாம்..."

மகனையும் மருமகனையும் மாறி மாறிப் பார்த்த வேதகிரி, கிரகதிரவாகச் சிரித்தார்: "பெரியவழிப் சொன்னுரோ நீங்க பார்த்திருக்கிற பங்காளியிலே தனி மண்ணெடுக்க முடியுதானோ?"

"ஆமாமாம்... காலியுண்ணைத் கத்திவிடுமென்று சொன்னு..." என்று தியாகா நெருங்கவும் நீசைத் தொங்கவும், "சொதுமா..." என்று இரைத்தார் பெரியவர். "தனி மண் கெடுக்க முடியாதாம், மண்ணை அடுக்கென்று, நீங்க தாங்களும் அங்குப் போய் நீங்க சொன்னீர்கள்!" என உடல் தடுங்க மென்றுக் கூச்சலிட்டார்.

"அப்பா..."
"இப்படி அபத்தமாவெல்லாம் பேசாதீங்க..."

"ஸூடுரா வானாக அபத்தமாய்ப் பேசுறது நீங்களை. தானா? அதுவசியப் பேச்செதுக்கு? அதுப்பாடுபாடு கருவாக்கிய பண்ணைகள் என்னுடைய இழக்க முடியாது! என்னோடு ஆயிரம் கண்களையும் பொருக்கிட்டியே, பொதுதா? எல்லாத்துக்கும் கம்மலிச் சேன்! உன் சத்ததாஷம்தான் பெரிசென்று நெகச் சேன்... ஆஹ... ஆஹ..." என்று, தருமாதினார், குரல் தெகித, "புகழ்மீறி... கடைசிக் காலத்திலே என் நிம்மதியை அழிச்சி, ருபெப்பா!" என்று கைவினார்.

"அப்போ, தியாகா சொல்லு மாநிரி உங்களுக்கு மகனாகி: மண்தான் முக்கியமா?" என்று எகிச்சுக்கொண்ட ஆத்திரப்பட்டான் புகழ்மீறி.

வேதகிரியும் பொறுமை மீறி, "ஆமாம்... ஆமாம்... ஆமாம்..." என்று அண்ணை அவ்வார் ஒடி வரும்வாக்கு முழங்கினார்.

நினைதருமாதின புகழ்மீறி, சமாளித்துக் கொண்டு, "அம்மா! அப்பாவிட்டே சொல்லிடு. சரியா ஒரு வாரம் கடைத் தீரோ. பிள்ளைவா, பூமிவாண்டு மொகிச்சி, ஒரு முடியுக்கு வாய்க்!" என்று படபடத்தான்.

"ஒரு வாரத்திலே அத்தப் பங்களை என் மாறிட்டா என்னுங்க செவ்வாது?" என்று பவத்த தியாகா, இரகசியமாக, "இவரு இப்படியே அடம் பிடிக்கிறாள்னு வெச்சைக்குங்க..." என்று சத்தேகம் கிளப்பினார்.

உடனே புகழ்மீறி, "ஒரு வாரம்னு, சரியா ஒரு வாரத்தான்! அப்பா மனசு மாறலென்று, நடக்கிற கதைவே வேறதான்!" என்று மிரட்டினார்.

"என்ன செவ்வாணும் காமாட்சி, உன் பிள்ளை!" என இக்காரமாகக் கேட்டார் வேதகிரி.

"அதை இப்போது சொல்ல முடியாது!" என்றவாறு, எப்போதோ புகழ்மீறியி லிட்டிருந்த தியாகாவைத் தொடுத்தான் புகழ்மீறி.

அவர்களே முடிந்திருந்த நேற்றை காமாட்சி, கைவிரிடம் திருப்பி வந்து, "எப்படியும் சொத்தின் பாத்தியைதான் அவனுக்குத் தரவேண்டி! அது நெவமாவிருந்தா என்று, வீட்டாக விருத்தரான் என்று!" எண்ணி விட்டாள்.

புகழ்மீறியின் பேச்சை விட, தியாகாவை சொற்கள் வேதகிரியின் நெஞ்சை அழிக்கும் தாகின, "காமாட்சி! கடைசியிலே, நீயும் என்னை ஒதுக்கிட்டியா?"

"அதுக்கெல்லாம்... நமக்கு இருக்கிற ஆதாரமே புகழ்மீறிதானா? வேவலம், மண்ணுக்கான..."

"காமாட்சி..." என்று கத்தினார் வேதகிரி. "தீயோ, தானே கைவந்தையிலே, ஆறு, மண்ணு திரந்தாமானது. பல நில முறைகளிற் பார்த்தது; நம்ம பரம்பரைக்குக் கெளரவம் தரக் கூடியது. அதைப் போய்க் கெவலமா தெரிக்கிறவர்களும், சொந்த வந்ததும்தான் கெவலமானவர்கள்!"

தீயனாக ஆக, விட்டியுள் ஒரு இறுக்கம் திவ்வியது, வேதகிரி பெரும்பாறும் பண்ணை விளைய வந்தது வந்தார். கரும்பு, வாழை, நெல் நடவுகள் வெறித்தார்; வான காவிய மரங்களைப் பார்த்துப் நெருங்கக் விட்டார்; புகழ்மீறக்க நடத்தார்; சேற்றை அரித்தார்; அகலப்போது கிளர்ந்து எழ்மினார்; தூசுகளைப் பறித்து மொகார்.

தூசிகள் அவ்வாறக் கடலிலுக்கி நிலாவும் நடத்திறங்களும் குளிர்விக்கவில்லை!

புகழ்மீறி சொன்ன தவறான முடிவை, வேதகிரி பண்ணை மண்ணில் விழுந்து புரண்டு துடித்துக் கொள்ளுபுருந்தார்!

பரக பதறிப் போய் அவரை மடியில் விடத்திக் கொண்டு கதறினார்...

"புகழ்மீறிக் கீராமா எழுதி வச்சிருக்கேன்... பரதூ... கடுகாட்டியே, துனி சாம்பலும் விடாதே! அகலவண்ணையும் அண்ணி வந்து, இந்தப் பண்ணை முழக்கத் தெளிச்சி - என்னை மண்ணோடு மண்ணுக்கு தான்... தான்... இந்த மண்ணோடு மண்ணுக்கும்! மண்ணுக்கும்..." என்று மூச்சுத் திணறப் பேசிய வேதகிரி, முடிந்து போய் நிலத்தில் கசிந்தார்.

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 17
மாண்டவர் மின்வதுண்டோ?

துவரைக்கும் சுத்தர
சோழர் வேறு யாரோ
ஒரு மூன்றாம் மனி
தனைப் பற்றிச் சொல்
வது போலச் சொல்
லிக் கொண்டு வந்
தார். இப்போது தம்முடைய வாழ்க்
கையில் நடத்த வரலாறுகளே சொல்
லத் தொடங்கினார்:—

“என் அருமை மகனே! சாதாரண
மாக ஒரு தகப்பன் தன் மகனிடம்
சொல்லக் கூடாத விஷயத்தை இன்று
நான் உனக்குச் சொல்கிறேன். இது
வரை யாரிடமும் என் மனத்தைத்
திறந்து சொல்லாத செய்தியை உன்
னிடம் சொல்கிறேன். இந்த உலகத்தி
லேயே என் நண்பன் அறிந்தான்
ஒருவனுக்குத்தான் இது தெரியும்;
அவனுக்கும் முழுதும் தெரியாது. இப்
போது என் மனத்தில் நடக்கும்
போராட்டம் அவனுக்குத் தெரியாது.
ஆனால் உன்னிடம் எல்லாவற்றையும்
சொல்லப் போகிறேன். நம்முடைய
குடும்பத்தில் யாராவது ஒருவருக்குத்
தெரிந்திருக்க வேண்டும். உன் தாயா
ரிடம் சொல்ல எனக்கு நா ஏழாது.
உன் தமையனிடமும் நம்பியிடமும்
சொல்ல முடியாது. உன்னிடத்தான்
சொல்ல வேண்டுமென்று சில கால

மாகவே என்னையிருந்தேன்.
அதற்குச் சத்தர்ப்பம் இன்றைக்கு
வாய்த்தது. அதற்கு வேண்டிய எதிரி
யமும் இன்றைக்குத்தான் வந்தது. நீ
என் நிலையைக் கண்டு சிரிக்க மாட்
டாய்; என் மனத்திலுள்ள புண்டை
ஆற்றுவதற்கு முயல்வாய்; என்னு
டைய விருப்பம் நிறைவேறவும் உதவி
செய்வாய்! — இந்த நம்பிக்கையுடன்
உன்னிடம் சொல்கிறேன்.....

“அந்தத் தீயிலிருந்து மரக்கலத்தில்
ஏறிப் புறப்பட்டேன். கோடிக்கரை
சேர்ந்தேன். என் பாட்டனார் பராந்
தக சக்கரவர்த்தி இந்தத் தஞ்சை
அரண்மனையில் அப்போது தங்கி
இருக்கிறார் என்று அறிந்து நேராக
இங்கே வந்தேன்.

“நான் தஞ்சை வந்து சேர்ந்தபோது
பராந்தக சக்கரவர்த்தி மரணத்தை
எதிர்த்தோக்கிக் கொண்டிருந்தார்.
அவர் உள்ளம் நொந்து போயிருந்தது.
நாற்பது ஆண்டு காலத்தில் அவர்
நிர்மானித்த மகாராஜ்யம் சின்ன

அமரர் கவீகி

பின்னம் அடைத்து கொண்டிருந்தது. அவருக்குப் பிறகு பட்டத்தை அடைய வேண்டியவரான இராஜாதித்தர் தக் கோவப் போரில் மாண்டார். அதே போர்க்களத்தில் படுகாயம் அடைந்த எந்தத்தைய அரிஞ்சயர்பிணைப்பாரோ, மாட்டாரோ என்ற நிலையில் இருந்தார். கண்ணரதேவனுடைய படைகள் தொண்டை மண்டலத்தைக் கைப்பற்றி மூன்றேறிக் கொண்டு வந்தன. தெற்கே பாண்டியர்கள் தலையெடுத்து வந்த நார்க்கன், இலங்கையில் சோழ சைன்யம் தோல்வியுற்றதிலும் பிவிட்டது. பலபோர்க்களங்களிலும் சோழ நாட்டு வீரரறி வீரர்கள் பலர் உயிர் துறந்து விட்டார்கள். இந்தச் செய்திகள் எல்லாம் ஒரு மிக்க வந்து முதிய பிராயத்துப் பராந்தக சக்கரவர்த்தியின் உணர்ச்சைப் புண்படுத்தித் துயரக் கடலில் ஆழ்த்தி விடுத்தன. இந்த நிலையில் என்னைக் கண்டதும் அவருடைய முகம் மலர்ச்சி அடைந்தது. என் பாட்டனாருக்கு நான் சூழந்தவராயிருந்த நாளிலிருந்து என் பேரில் மிக்க பிரியம், என்னை எங்கேயும் அனுப்பாமல் அரண்மனையில் நம்முடனேயேயொருகாலம் வைத்திருந்தார். பிடிவாதம் பிடித்து அங்கிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு நான் சூழ நாட்டுக்குப் போனேன். அங்கிருந்து திரும்பி வந்தவர்களிலே நான் இயல்பு என்று அறிந்ததும் என் பாட்டனாரின் மனம் உடைந்து போயிருந்தது. நான் இறந்து விட்டதாகவும் தெரியவில்லையாதலால் என்னைத் தேடி வரக் கூட்டல் கூட்டமாக ஆட்களை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்.

"கடைசியில் ஒரு கூட்டம் என்னைக் கண்டுபிடித்தது. நான் தஞ்சை வந்து சேர்ந்ததும், புண்பட்ட அவர் மனத்துக்குச் சிறிது சாந்தி ஏற்பட்டது. அவருடைய அந்திய காலத்தில் வீழ்சி யடைந்து வந்த சோழ சாம்ராஜ்யம் மறுபடியும் என்னால் மென்மையடைபும் என்பதாக எப்படியோ அவர் மனத்தில் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருந்தது. அந்த நம்பிக்கையைச் சோதிடர்கள் வளரச் செய்திருந்தார்கள். அதற்குத் தகுந்தார் போல், அவருக்குப் புதல்வர்கள் தாறு பேர்

இருந்தும், அவருடைய அந்திய காலத்தில் பேரன் நான் ஒருவனே இருந்தேன். சக்கரவர்த்தி இறக்கும் தறுவாயில் என்னை அருகே அழைத்து உச்சி முகந்து கண்ணீர் பெருக்கினார். 'அப்பனே! எனக்குப் பிறகு உன் பெரியப்பன் கண்டராதித்தன் சிம்மாசனம் ஏறுவான். அவனுக்குப் பிறகு இந்தச் சோழ ராஜ்யம் உன்னை அடையும். உன்னுடைய காலத்திலேதான் மறுபடி இந்தச் சோழ சூலம் மென்மை யடையப் போகிறது!' என்று பல முறை அவர் கூறினார். சோழ நாட்டின் மென்மையை திரிதாட்டுவதே என் வாழ்க்கையில் இவ்விஷயங்களுக்கே வேண்டுகோன்று சொல்லி, அவ்வாறு என்னிடம் வரக்குறுதியும் பெற்றுக் கொண்டார்.....

“என் பாட்டனார் என்னிடம் எவ்வளவு பிரியம் வைத்திருந்தாரோ, அவ்வளவு நான் அவரிடம் பக்தி வைத்திருந்தேன். ஆதலின் அவருடைய உயிரை என்னைக் கிரமெற்கொண்டு நடப்பதென்று உறுதி கொண்டேன். ஆனாலும் என் உணர்ச்சிக்கு அமைதி இல்லை. கடல் சூழ்ந்த நீரில் கரடிக்கு இரையாகாமல் என்னைக் காப்பாற்றிய கரையர் சூலமகளில் கதி என்ன? சோழ நாட்டுச் சிம்மாசனத்தில் சீழ்க் சூலத்தில் பிறந்த என்னைப் பெண் ஒருத்தி ராணியாக விற்றிருக்க முடியுமா? அரண்மனை வாழ்வு அவளுக்குத்தான் சரிப்பட்டு வருமா? நாட்டார் நகரத்தார் என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்க மாட்டார்களா?.... இந்த எண்ணங்கள் அடிக்கடி தோன்றி என் மனத்தைச் சஞ்சலப்படுத்தின. இது மட்டுமன்று. என் பெரிய தகப்பனார் கண்டராதித்தர் சில காலத்திற்கு முன்புதான் இரண்டாவது கணியானம் செய்து கொண்டிருந்தார். அவரை மணந்த பாக்கியசாஸி மழுவரையர் சூலமகள் என்பதை நீ அறிவாய். முதல் மனைவிக்குச் சூழந்தை இயல்பு பென்றால், இரண்டாவது மனைவிக் கும் சூழந்தை பிறவாது என்பது என்ன நிச்சயம்? பெரியப்பாவுக்கு

ஆன் குழந்தை பிறந்தால், இராஜ்யம் எனக்கு எப்படி வரும்? — இதைப் பற்றி ராஜ்யத்தில் சிலர் அப்போதே பேசிக் கொண்டிருந்தது என் காதில் விழுந்தது. ஆனால் அந்தகைவ சத் தேகம் யாருக்கும் கண்டாகக் கூடாது என்று மகாநாயகியை என் பெரிய தகப்பனார் விரும்பினார் போலும். பராதக சக்கரவர்த்தி காலமான பிறகு கண்டராதித்தருக்கு இராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் நடந்தது. அதே சமயத்தில் எனக்கும் யுவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் நடக்க வேண்டும் என்று என் பெரியப்பா — புதிய சக்கர வர்த்தி — ஏற்பாடு செய்துவிட்டார்...

என் பிரிய மகனே! இன்றைக்கு உன் தம்பி அருண்மொழியின் பேரில் இந்த நாட்டு மக்கள் எப்படிப் பிரியமாக இருக்கிறார்களோ, அப்படி அந்த நாளில் என் பேரில் அபிமானமாயிருந்தார்கள். அரண்மனைக்குள்ளே பட்டாபிஷேகம் நடந்து கொண்டிருந்த போது வெளியிலே ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் ஆவலுடன் காத்திருந்தார்கள். புதிதாக முடிசூடிய சக்கர வர்த்தியும் யுவராஜாவும் சேர்த்தாற் போல் ஜனங்களுக்குக் காட்சி தர வேண்டும் என்று அங்கவரும் விரும்பினார்கள். அவ்விதமே பெரியப்பாவும் நானும் இந்த அரண்மனை மேன் மாடத்தில் முன்றிலுக்கு வந்து நின்றோம். கீழே ஒரே ஜன சமுத்திரமாக இருந்தது. அவ்வளவு பேருடைய முகங்களும் மலர்ந்து விளங்கின. எங்களைக் கண்டதும் அவ்வளவு பேரும் குதூகலமடைந்து ஆரவாரித்தார்கள். நாம் இளவரகப் பட்டம் சூட்டிக் கொண்டது பற்றி இவ்வளவு ஆயிர மாயிரம் மக்கள் குதூகலம் அடைந்திருக்கிறார்களே. அப்படியிருக்க, எங் கெயோ ஒரு கண்காணத்திலேய் காட்டின் மத்தியில் வாழும் ஊமைப் பெண்னைப் பற்றி நாம் கவலைப்படுவது என்ன தியாயம்? இவ்வளவு பேருடைய மகிழ்ச்சி முகவியமானதா? ஒரே ஓர் ஊமைப் பெண்ணின் வாழ்க்கை முகவியமானதா?.....

"இவ்வாறு என்னைக் கொண்டே எங்களை அண்ணாந்து பார்த்தபடி நின்ற மலர்ந்த முகங்களை ஒவ்வொன்றாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

கண்டராதித்தர்

அந்தஜனங்களிலே ஆண் களும் பெண்களும் முதியவர்களும் இளைஞர்களும் சிறுவர் சிறுமிகளும் நின்றார்கள். எல்லோரும் ஒரே கனிப்புடன் காணப்பட்டார்கள். ஆனால் நிகரென்று ஒரு முகம், ஒரு பெண்ணின் முகம், சோகம் துயம்பிய முகம், கண்ணீர் நிறைந்த கண்களினால் என்னைப் பரிநாபமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த முகம், — தெரிந்தது. அத்தனை கூட்டத்துக்கு நடுவில் எப்படி அந்த ஒரு முகம் என் கண்ணையும் கவனத்தையும் கவர்ந்ததென்பதை நான் அறியேன். பிறகு, அங்கிருந்து என் கண்களும் நகர வில்லை; கவனமும் பெயரவில்லை. அந்த முகம் வரவரப் பெரிதாகி வந்தது; என் அருகே அருகே வருவது போலிருந்தது. கடைசியில் அந்தப் பெரிய ஜனத்திரள் முழுதும் மறைந்து, என் அருகில் நின்றவர்கள் எல்லாரும் மறைந்து, அரண்மனை மறைந்து, ஆசாரவாசல் மறைந்து, தஞ்சை

நகரின் கோட்டை கொத்தனம்
மறைந்து, பாளையம்மன்னும்மறைந்து,
அந்த ஒரு முகம் மட்டும் தேவிப்
மேகவாரியின் விசுவரூபத்தைப் போல்
என் கண் முன்னால் தோன்றியது.
என் தலை கழன்றது; கால்கள் பல
மீழ்ந்தன; நிலைவு தவறியது.....

அப்படியே நான் மயங்கி விழுந்து
விட்டதாகவும் பக்கத்திலிருந்தவர்கள்
தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டதாகவும்
பிற்பாடு அறிந்தேன். பட்டாபிஷேக
வைபலச் சடங்குகளில் நான் அதிகம்
களைந்துப் போய் விட்டதாக மற்ற
வர்கள் நினைத்தார்கள். ஜனங்களுக்
ளுக் காட்சி அளித்தது போதும் என்று
என்னை அரண்மனைக்குள்ளே அழைத்
துக் கொண்டார்கள். பிறகு எனக்கு
தல்வ நிலைவு வந்ததும் என் நண்பன்
அறிஞத்தலைத் தனியாக அழைத்து
நான் கண்ட காட்சியைக் கூறினேன்.
அந்த ஊமைப் பெண்ணின் அடை
யாளம் கூறி எப்படியாவது அவனைக்
கண்டுபிடித்து அழைத்துவர வேண்
டும் என்று கட்டளைவிட்டேன்.
தஞ்சை நகரின் மூலை முடுக்கெல்லாம்
தேடியும் அத்தகைய ஊமைப் பெண்
யாரும் இல்லைபென்று அறிஞத்தன்
வந்து சொன்னான். என்னுடைய
உள்ளத்தின் பிரமையாக இருக்கு
மென்றும் கூறினான். நான் அவனைக்
கோபித்துக் கொண்டு 'இந்த உதவி
கூடச் செய்யாவிட்டால் அப்புறம் நீ
என்ன கிதேதிதன்?' என்றேன்.
தஞ்சைக் கோட்டைக்கு வெளியே
கடற்கரையை நோக்கிச் செல்லும்
பாதைகளில் ஆள் அணுப்பிதேதேடும்
படி சொல்வேன். அப்படியே பல
வழிகளிலும் ஆட்கள் சென்றார்கள்.
கடற்கரை வரையில் போய்த் தேடி
னார்கள். கோடிக்கரைக்குப் போன
வர்கள் அங்கேயுள்ள கலங்கரை
விளக்கக் காவலன் வீட்டில் ஓர்
ஊமைப் பெண் இருப்பதாகக் கண்டு
பிடித்தார்கள். அவள் பித்துப் பிடித்
தவன் போலத் தோன்றினாள். எங்
வனவோ ஐாடை மாடைகளினால் அவ
ளுக்கு விஷயத்தைத் தெரிவிக்க முயன்
றது பயன்படவில்லை. யாம். அவர்க
ளுடன் தஞ்சைக்கு வருவதற்கு அடி
போடு மறுத்துவிட்டாளாம். இந்தச்
செய்தியை அவர்கள் கொண்டு வந்த

வுடனே. இன்னது செய்வதென்று
தெரியாமல் மனம் கலங்கினேன்.
இரண்டு நாட்கள் அந்தக் கலக்கத்தி
லேயே இருந்தேன். ஆன மட்டும்
அவனை மறுத்துவிடப் பார்த்தும் இயல்
வில்லை. இரவும் பகலும் அநே
நிலைவாயிருந்தது. இரவில் ஒரு கணங்
கூடத் தூங்கவும் முடியவில்லை. பிறகு
அறிஞத்தலையும் அழைத்துக் கொண்டு
கோடிக்கரைக்குப் புறப்பட்டுேன்.
குதிரைகளை எவ்வளவு வேகமாகச்
செலுத்தலாமோ அவ்வளவு வேகமா
கச் செலுத்திக் கொண்டு போனேன்.
போகும்போது என் மனக்கலக்கம்
இன்னும் அதிகமாகிற்று. அந்
த ஊமைப் பெண்ணை அங்கே கண்டு
பிடித்தால், அப்புறம் அவனை என்ன
செய்வது என்று எண்ணியபோது
மனம் குழம்பியது. தஞ்சைக்கோ
பழையாறைக்கோ அழைத்துப் போய்
'இவன் என் ராணி!' என்று சொல்
துவதா? அவ்வாறு நினைத்த போது
என் கண்ணும் உடலும் குன்றிப்
போய் விட்டன.

"என் செல்வக்குமாரி! அந்த நாளில் நான் மேனி அழகில் நிகரற்றவன் என்று பேசுண்டாத பிரபலம் ஒன்று எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அதை ஒரு புகழாகவே நான் நினைக்க வில்லை. ஆயினும் மற்றவர்கள் அதைப் பற்றி ஓயாது பேசினார்கள். என் பாட்டனாரின் பெயராகிய 'பராதகன்' என்னும் பெயரை எனக்கு வைத்திருந்தும், அது அடியோடு மறைவும்படி செய்து 'கந்தர சோழன்' என்ற பெயரைப் பிரபலப்படுத்திவிட்டார்கள். அப்படி அலைவராலும் புகழப்பட்ட நான், நாகரிகம் இன்ன தென்று தெரியாத ஓர் களையப் பெண்டினை எப்படி அரண்மனைக்கு அழைத்துப் போவேன்? இல்லை யென்றால், அவளை என்ன செய்வது? — இப்படிப் பலவாறு எண்ணிக் குழம்பிய மனத்துடன் கோடிக்கரை சேர்த்தேன். அந்த மகராஜி எனக்குக் கஷ்டம் ஏதுவும் இல்லாமல் செய்து விட்டான். அங்கே நான் அறிந்த செய்தி என்னை அப்படியே கூறும்பித்துப் போகும்படி

செய்துவிட்டது. நாங்கள் அனுப்பிய ஆட்கள் திரும்பிச் சென்ற மறுநாள் அந்தப் பெண் கலங்கரை விளக்கின் உச்சியில் ஏறினாள். அன்று அமாவாசை. காற்று பலமாக அடித்தது. கடல் பொங்கிக் கொந்தளித்து வந்து கலங்கரை விளக்கைச் சூழ்ந்து கொண்டது. அந்தப் பெண் சிறிது நேரம் கொந்தளித்த அலை கடலைப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றாள். அப்படி அவள் அடிக்கடி திற்பது வழக்கமாக லாய் வாகும் அதைப் பொருள் படுத்த வில்லையாம்! நிமிர்ந்து 'லீல்' என ஒரு சத்தம் அலைகடலின் முழக்கத்தை யும் மீறிக் கொண்டு கேட்டதாம். பிறகு, அவளைக் காணோம்! பெண் உருவம் ஒன்று விளக்கின் உச்சியி

லிருந்து கடலில்தலைமீழாகவிழுந்ததை இரண்டொருவர் பார்த்தார்கள். படகுகளைக் கொண்டு வந்து ஆனமட்டும் தேடிப் பார்த்தும் பயன்பட வில்லை. கொந்தளித்துப் பொங்கிய கடல் அந்தப் பெண்டினை விழுங்கி விட்டது என்றே தீர்மானிக்க வேண்டி விருத்தாய்.....

"இந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் என் நெஞ்சில் எட்டியிருந்த குத்துவது போன்ற வலியும் வேதனையும் உண்டாயின. ஆனால் சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் ஒருவித அமைதியும் உண்டாயிற்று. அவளை என்ன செய்வது என்ற கேள்வி இனி இல்லை. அதைப் பற்றி யோசித்து மனத்தைக் குழப்பிக் கொள்ள வேண்டியதுமில்லை!.....

"துன்பமும் அமைதியும் கலந்த இந்த விசித்திர வேதனையுடன் நஞ்சைக்குத் திரும்பினேன். இராஜ்ய காரியங்களில் மனத்தைச் செலுத்தினேன். போர்க்களங்களுக்குச் சென்றேன். உன் தாயை மணந்து கொண்டேன். வீரப் புதல்வர்களைப் பெற்றேன். உன்னை என் மகளாக அடைவும் பாக்கியத்தையும் பெற்றேன்.....

"ஆளுதும், மகளே! செய்துப் போன அந்தப் பாலியை என்னால் அடியோடு மறக்க முடியவில்லை. சிற்சில சமயம் என் கனலிலே அந்தப் பயங்கரக் காட்சி. — நான் கண்ணால் பாராத அந்தக் காட்சி. — தோன்றி

என்றை வரூத்திக் கொண்டிருந்தது. கலங்கரை விளக்கின் உச்சியிலிருந்து ஒரு பெண் உருவம் திடீரெழாகப் பாய்ந்து அடிகடவில் விரும் கரட்சி என் கனவிலும் கற்பனைவிலும் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. கனவில் அந்தப் பயங்கரக் காட்சியைக் காணும்போ தெல்லாம் நான் அவழிப் புடைத்துக் கொண்டு எழுந்திருப்பேன். பக்கத்தில் படுத்திருப்பவர்கள், 'என்ன? என்ன?' என்று கேட்பார்கள். உன் தாயார் எத்தனையோ தடவை கேட்டதுண்டு. ஆனால் நான் உண்மையைக் கூறிய தில்லை. 'ஒன்றுமில்லை' என்று சில சமயம் சொல்வேன். அல்லது போரிக் கள பயங்கரங்களைக் கற்பனை செய்து கூறுவேன். நாளடைவில் காலதேவ லின் கருணையினால் அந்தப் பயங்கரக் காட்சி என் முனத்தை விட்டு அகன் றது; அவளும் என் நினைவிலிருந்து அகன்றாள்; அகன்று விட்டதாகத் தான் சமீபகாலம்வரையில் நினைத்துக்

இராஜாதித்தர்

பாண்டி-

கொண்டிருந்தேன். ஆனால் உவிரோ டிருப்பவர்களைக் காட்டிலும் செத்துப் போனவர்கள் அதிக கொடுமைக் காரர்கள் என்று தோன்றுகிறது. மகனே! ஊமைச்சிறின் ஆவி என்னை விட்டு விடவில்லை. சில காலமாக அது மீண்டும் தோன்றி என்னை வதைக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது! என் மகனே! மாண்டவர்கள் மீண்டு வரு வார்கள் என்று நீ நம்புகிறாயா.....?

ய்விதம் சொல்லி விட்டுச் சுத்தர சோழர் தம் பாரதவையை எங் கேயோ தூரத்தில் செலுத்தி வெறித்துப் பார்த்தார். அவர்

பார்த்த திக்கில் ஒன்றுமே இல்லை தான்! ஆயினும் அவருடைய உடம்பு நடுங்குவதைக் குத்தலை கண்டான். எல்லாவற்ற இரக்கம் அவர் பேரில் அவனுக்கு உண்டாயிற்று. கண்களில் நீர் நதும்பியது. தந்தையின் மார்க்கில் தன் முகத்தைப் பதித்துக் கொண்டு கண்ணீர் விட்டான். அதனால் அவரு டைய நடுக்கமும் குறைந்ததாகத் தோன்றியது. பிறகு தந்தையை நிமிர்ந்து நோக்கி, "அப்பா! இந்தப் பயங்கரமான வேதனைப்பலவருஷ காலம் தங்கள் மனத்திலேயே வைத் துக் கொண்டு கஷ்டப்பட்டிருக்கி றீர்கள். அதனாலேதான் தங்கள் உடம்பும் ரீருவந்து விட்டது. இப்போது என்னிடம் சொல்லி விட்டீர்கள் அல்லவா? இனிமேல் தங்கள் உடம்பு சரியாகப் போய்விடும்" என்றான்.

சுத்தரசோழர் அதைக் கேட்டுச் சிரித்த சிரிப்பின் ஒலியில் வேதனை யுடன்கூட அவதம்பிக்கையும் கலத் திருந்ததேன்? அவர் கூறினார்: —

குத்தலை! நீ நம்பவில்லை. மாண்ட வர்கள் மீண்டு வருவார்கள் என்று நீ நம்பவில்லை. ஆனாலும் அநீதா அந்தத் துணுக்குப் பக்கத்தில், குத்து விளக் கின் பின்னால், அந்தப் பாவினின் ஆவி தேற்று தன்னிரையில் நின்றது. என் கண்ணாலேயே பார்த்தேன். அதை எப்படி நம்பாமலிருக்க முடியும்? நான் கண்டது வெளும் பிரமை என்றால்

**நலன வளர்ச்சி
பேர்ன்விடா பயிற்சி!**

அயிரினம், அறிவும், திறனும் பேர்ன்விடா
நோயோ, மரபு, பால் மற்றும் அரை சேலின்
மீட்ட கலன்களில் கொண்டு பேர்ன்விடா
துணைதான் மிக விரும்பும் இவ் தனி உணவை
மனித குலத்தினர் அளிப்பிடுக.

நின்று பேர்ன்விடா அளிக்கும்போது
குழந்தையை வேலைகளில் கிளியாட்டினும்
உடம்போடிக்குகலிசுமை. அது. அவர்களுக்கு
ஆரோக்கியத்தையும் உதக்குகையும்
அளிப்பிடுக. அவர்களுக்கிடவ வளர்ச்சிக்கு
என்றோ உதக்கிதும் உதவ அளிப்பிடுக.

அதன் தனி உணவையும் இவ்வாறிட்ட
இன்னதவ வளர்ச்சி.

பேர்ன்விடா
பேர்ன்விடா

தனது 31-வது ஆண்டு நிறைவில் எல்.ஐ.சி.நாட்டிற்கு
நல்கிய வாகனாதிக்களைப் புதுப்பிக்கிறது.

“ஆயுள் காப்பு இந்தியாவின் ஒரு மாபெரும்
அரசு நிறுவனமாகிறது. இதன் குறிக்கோள்,
தனி நபர் சேவையும் தேசப் பணியும் ஆகும்.
இனி, இலாப இலக்கைவிட, சேவையே இதன்
சீரிய குறிக்கோளாகத் திகழும்.”

இலங்கைத் தேச
ஆகஸ்ட் 24, 1958

நாட்டே நம்மாழ்வம்-ஆயுள் காப்பு
கைப் இளம்பூரணம் எப்பொழுதும் ஆப் இத்திய

உன் தோழியைப் பற்றி என்ன சொல்லாய்? அவன் எதையோ பார்த்துக் கேட்டதனால்தானே திரிஷு தப்பி விழுந்தான்! அவனை அழைத்து வா, சூத்தனவா! நானே நேரிக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கிறேன்!" என்று கந்தர சோழர் பரபரப்புடன் கூறினார்.

"அப்பா! வரவிட்டு ஒரு பங்குகொள்ளிப் பெண்! கொடும்பாளூர் வீர வேணிர் குலத்தில் இவள் எப்படிப் பிறந்தாளோ, நேரிக் கிணியில்லை. இருட்டில் தூங்கிப் பார்த்தாலும், அவன் அலறி அடித்துக்கொண்டு மயக்கமாய் விழுவான். அவனைக் கைப்பிழில் வாதொரு பயனும் இல்லை. அவன் ஏதும் பார்த்திருக்கவும் மாட்டான்; கேட்டிருக்கவும் மாட்டான்."

"அப்படியா சொல்கிறாய்? அவன் போனான் போகட்டும். நான் சொல்ல வேண்டியது மிகச்சத்தையும் கேள்! மாண்டவர்கள் மீண்டு வருவார்கள் என்பதில் எனக்கும் வெறுகாலை நம்பிக்கை இல்லாமல்தானிருந்தது. அப்படிப்பட்ட தோற்றம் என்னுடைய விண் மனப்பிரமை எவ்வே நானும் எண்ணியிருந்தேன். காவேரி நதியில் நாம் எல்லாருமாக ஓடத்தில் போய்க் கொண்டிருந்தபோது சூழ்த்தை அருள் மொழி வர்மன் திகரென்று காணாமற் போனது உனக்கு திரிஷுவிருக்கிறதல்லவா? நாம் எல்லோரும் திகைத்தும் தவித்தும் திர்கையில் ஒரு பெண்ணைப் பொன்னி நதி வெள்ளத்திலிருந்து சூழ்த்தையை எடுத்துத் தூக்கிக் கொடுத்தான். சூழ்த்தையை மற்றவர்கள் வாய்க்கிக் கொண்டதும் அவன் மறைந்து விட்டான். இதைப் பற்றி நாம் எல்லாவோர் நடவை பேசியிருக்கிறோம். நீ மறந்திருக்க முடியாது. நீங்கள் எல்லோரும் காவேரியில் நாம் நாம் சூழ்த்தையைக் காப்பாற்றியதாக முடிவு கட்டினீர்கள். ஆனால் என் கண்ணுக்கு என்ன தோன்றியது தெரியுமா? அந்த விரைஞர் குலமகன் — ஊமைச்சிதான் — சூழ்த்தையை எடுத்துக் கொடுத்ததாகத் தோன்றியது. அன்றைய தினமும் நான் திரிஷுவிழந்து விட்டேன் என்பது உனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா? சூழ்த்தைக்கு நேர்ந்த

அபாயத்தை முன்னிட்டு நான் திரிஷுவிழந்தேன் என்று எல்லாரும் எண்ணினார்கள். ஆனால் உண்மை அதுவன்று. இத்தனை நாட்கள் கழித்து உனக்குச் சொல்கிறேன். சூழ்த்தையை எடுத்துக் கொடுத்த பெண்ணுருவம் அவளுடைய ஆவி உருவம் என்று எனக்குத் தோன்றிய படியாகத்தான் அப்படி மூர்ச்சையடைந்தேன்.....

"மகனே! உன் தமையனுக்கு இவ்வரகப் பட்டம் சூட்டிய தினம் திரிஷுவிருக்கிறதா? அன்று பட்டம் பிடுக்கம் நடந்த பிறகு ஆதித்த கரிகாலன் அந்தப்புரத்துக்குத் தாய் மார்க்கிடம் ஆகி பெறுவதற்காக வந்தான் அல்லவா? அவனுக்குப் பின்னால்தான் வந்தேன். அதே ஊமைச்சிதான் ஆவி அங்கே பெண்களின் மத்தியில் நின்று கரிகாலனைக் கொடூரமாக உற்றுப் பார்த்ததைக் கண்டேன். மீண்டும் ஒரு தடவை பிரச்சனா இழந்தேன். பிறகு யோசித்த போது அந்தச் சம்பவத்தைக் குறித்து எனக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று. அப்படி அவன் கரிகாலனைக் கொடூரமாகப் பார்த்த வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று ஐயுற்றேன். அதுவும் என் தந்தைப் பிரமையின் தோற்றமாயிருக்கலாம் என்று எண்ணியேன். ஆனால், மகனே! இத்தத் தடவை தனது சகோதர சந்த பிறகு அந்தச் சந்தேகம் மெல்லாம் தீர்ந்து விட்டது. ஒரு காலத்தில், — அவன் உயிரோடிருந்த காலத்தில், — அவன் முகத்தைப் பார்த்து அவன் மனத்திலுள்ளதைத் தெரிந்து கொள்வான்; அவன் உதடு அசைவதைப் பார்த்து அவன் சொல்ல விரும்புவது இன்னதென்று தெரிந்து கொள்வான். அந்தச் சக்தியை மீண்டும் நான் பெற்றுவிட்டேன். சூத்தனவா! தாஸத்து முறை தன்னிரையில் அவன் என் முன்னால் தோன்றி எனக்கு எச்சரிக்கை செய்துவிட்டான். 'என்னைக் கொள்ளுமே! அதை நான் மன்னிக்கிறேன். ஆனால் மீண்டும் பாவம் செய்யாதே! ஒருவனுக்குச் சேரவேண்டிய இராஜ்யத்தை இன்னொருவனுக்குக் கொடுக்காதே!' என்று அவன் சொல்லுவதைப் புரிந்து கொண்டேன். அவனுக்குப் பேசும் சக்தி வந்து வானிலுள் பேசினால் எப்படித் தெரிந்து

கொள்வேயோ அல்லவையு தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டேன். மகனே! அதை நிறைவேற்றி வைக்க எனக்குத் உதவி செய்ய வேண்டும். சாபமுள்ள இந்த இராஜ்யம், — இத்தச் சோழ சிம்மாசனம், — என் புதல்வர்களுக்கு வேண்டாம்! இதை மதுராத்தகனுக்குக் கொடுத்து விடலாம்.....

தகைய அப்போது குறுக்கிட்டு. "அப்பா! இது என்ன சொல்கிறீர்கள்? தாடு நகர மெல்லாம் ஒப்புக் கொண்டு முடித்து

போன காரியத்தை இப்போது மாற்ற வேண்டிய அவசியம் என்ன? தாங்கள் மாற்றினாலும் உலகம் ஒப்புக் கொள்ளுமா?" என்று கேட்டான்.

"உலகம் ஒப்புக் கொண்டால் என்ன, ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டால் என்ன? தர்மம் இன்னதென்று தெரிந்து செய்ய வேண்டியது என் கடமை. நான் இத்தச் சோழ ராஜ்யத்துக்கு இளவரசனாகவும் பிறகு சக்கரவர்த்தியாகவும் முடி சூட்டிக் கொண்ட போதே என் மனம் தீர்ந்த மதியாயிற்று. என் மனச்சாட்சி என்னை உறுத்தியது. மூத்தவரின் மகன் உயிரோடிருக்கும்போது இரையவரின் மகனாகிய நான் பட்டத்துக்கு வந்ததே முறையன்று. அத்தப் பாவத்தில் பலன் இன்று நான் அனுபவிக்கிறேன். என் புதல்வர்களும் அத்தனைய பாவத்துக்கு ஏன் உள்ளாக வேண்டும்? ஆதித்தனுக்கும் இத்த ராஜ்யம் வேண்டாம்; அருள் மொழிக்கும் வேண்டாம். இந்த ராஜ்யத்துடன் வரும் சாபமும் வேண்டாம். நான் உயிரோடிருக்கும்போதே மதுராத்தகனுக்குப் பட்டம் கட்டிவிட வேண்டும். அதன் பிறகு ஆதித்தன் காஞ்சியில் கட்டிவிருக்கும் பொன் மாளிகையில் சென்று தான் மனநீர்மதியோடு வசிப்பேன்....."

"அப்பா! பெரிய பிராட்டி. இதற்குச் சம்மதிக்க வேண்டாமா?"

"மகனே! அதற்காகத்தான் உன் உதவியை நாடுகிறேன். எந்தக் காரணம் சொல்லியாவது என் பெரியம்

மையை இங்கே வரும்படி செய். ஆகா! எல்லவையோ தெரிந்த பரம ஞானியான அத்த மூதாட்டிக்கு இந்த தர்ம நியாயம் ஏன் தெரியவில்லை? என்னை ஏன் இத்தப் பாவம் செய்யும்படி ஏலி னார்? அல்லது அவருடைய சொந்தப் பிள்ளையின் பேரிலேதான் அவருக்கு என்ன கோபம்? தாயின் இயற்கைக்கே மாறான இத்தக் காரியத்தில் அவருக்கு ஏன் இல்லவையு பிடிவாதம்? மதுராத்தகன் ஏதோ விவபக்தியில் ஈடுபட்டுச் சத்தியாகியாகப் போகிறான் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த போது அதற்கு நியாயம் உண்டு. இப்போது அவனுக்கே இராஜ்யம் ஆளும் ஆசை வந்திருக்கும்போது இன்னொருவனுக்கு எப்படிப் பட்டம் கட்டலாம்!

"அப்பா! இராஜ்யம் ஆள ஆசை இருக்கலாம்; அதற்குத் தகுதி இருக்க வேண்டாமா?"

"ஏன் தகுதி இல்லை? மகானாகிய கண்டராதித்தருக்கும் மகாஞானியான முழையையர் மகனுக்கும் பிறந்த மகனுக்கு எப்படித் தகுதி இல்லாமற் போகும்?"

"தகுதி இருக்கட்டும்; இராஜ்யத்தின் ருடிகன் அதற்கு ஒப்புக் கொள்ள வேண்டாமா?"

"ருடிகளுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்பதாயிருந்தால், அவர்கள் உன் தம்பிக்கு உடனே பட்டம் கட்டிவிட வேண்டும் என்பார்கள். அது நியாயமா? அருள்மொழிதான் அதை ஒப்புவானா?... அதெல்லாம் வீண் யோசனை மகனே! எப்படியாவது உன் பெரிய பாட்டியை இங்கே சீக்கிரம் வரும்படி செய்! தான் யாழ்ப்பாணம் போராடிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று எழுதி அனுப்பு; என்னை உயிரோடு பார்க்கவேண்டுமானால் உடனே புறப்பட்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லி அனுப்பு..."

"அது ஒன்றும் அவசியமில்லை, அப்பா! தஞ்சைத் தளிக் குளத்தார் கோயிலுக்குத் திருப்பணி செய்ய வேண்டுமென்ற விருப்பம் பெரிய பிராட்டிக்கு இருக்கிறது. அதைக் குறிப்பிட்டு இச்சமயம் வரும்படி எழுதி அனுப்புகிறேன். அதுவரை தாங்கள் அலட்டிக் கொண்டாமல் பொதுமை

வேராகம் முழுமுதலும் பகவானுடையதாகப் பார்க்கும் அந்நிகழ்வு எப்படி நடக்க வேண்டுமோ அப்படி நடப்பதே ஐயுறுபவர்களின் தர்மம். தனக்கென்று மட்டும் இவன் செய்து கொள்வதென நினைக்க இவன் அந்நிகழ்விதான் தன்னும். எனவே, இப்போது இவனுக்கு இருக்கிற உயதலத்தைத் துறக்க வேண்டும். இவனுக்கு உயதலதான் தீர்மானப்பட்டுள்ளது. அவனுடைய உடைமையே உயதலமென்பதும் என்ற அறிவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் சகல மதங்களும் உண்டாகியிருக்கின்றன. 'உன் ஆசைப்படி நடந்து கொண்டு உனக்கென்றே சொத்து சேர்த்துக் கொள்' என்று சொல்வதென மதம் எதுவுமே இல்லை. தன்னை முகவியமாக நினைத்துக் கொள்வதென வாரியம் இவன் உயதலத்துக்குத் தான் காரியம் செய்து கொள்வான் என்பதால் அத்தனை மதங்களும் உட்குள் என்வதென ஒன்றை இவனுக்குச் சொல்கிறீர். 'அப்பா, பிரபஞ்சம் முழுமுதலும் செய்த அந்த மகாசக்தியின் முன் நீ ஒரு துறையிலேயே' என்று காட்டி இவனுடைய அங்கீகாரத்தைக் குறைக்கின்றனர். அவனைப் பிடித்து விட்டால் நம் மூலிகையைச் செய்த அவனை அதை எப்படித் திருத்த வேண்டுமோ அப்படித் திருத்தி நம்மை நம் தர்மத்திலே ஈடுபடுத்தி விடுவான் என்பதால் பக்திவாதிகள் பெரும்பாலான மதங்கள் முகவியமாக வைத்திருக்கின்றன.

ஆனாலும் உட்குள் என்று ஒரு தன்மை, அந்நிலைப் பத்தியில் மனத்ததை நோக்கிய வேண்டும் என்று மட்டும் சொல்லி விட்டால் எவ்வளவு சிறியது

அதைப் பிடித்துக் கொண்டு கந்திரமாக நினை முடியவில்லை. பக்திவாதிகள் காரிய குப்பத்தில் காட்டுவது, என்னுடைய சாதனை ஜனங்களால் முடிவெழுது இதற்காகத் தான் ஒவ்வொரு மதத்திலும் உட்குளம், - சந்தியாகந்தனம், பிரேமர், நமால் - எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. வேராக வாழ்க்கையில் இருந்து கொண்டு இப்படி பக்தி செய்வதென போது உயதல எப்படி நடப்பது இவனுக்கு தர்மம் என்பதை மதங்கள் சொல்கின்றன. 'எவ்வேரோடும் அன்பாக இரு; நிராகம் பண்ணு சேவை பண்ணு' என்று இப்படி எல்லாம் அத்தனை மதங்களும் சொல்கின்றன. இப்படி இவன் வாழ்க்கை நடத்தி விட்டால் அப்படி உடம்பு போன பின் உத்திரவது அந்த உடம்புவிடமே போகச் சேர்த்துவிடும்.

— ஜகத்குரு காலுதி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய உவாமிகன்.

யாரிருக்கள், அப்பா!" இவ்விதம் கூறித் தந்தையிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு குந்தையை தன் இருப்பிடத்துக்குச் சென்றான். வழியில் அவனை வானமாதேவியைச் சந்தித்தான். "அம்மா! இனிமேல் என் தந்தையை ஒருகண நேரம் கூட விட்டுப் பிரியாதீர்கள்! மற்றவர்கள் போய்ச் செல்ப வேண்டிய பூதது களைச் செய்யட்டுமா!" என்றான்.

குந்தையையில் உள்ளத்தில் சிவகாலமாக ஏற்பட்டிருந்த ஐயங்கள் இப்போது கொஞ்சம் தெளிவு பெறத் தொடங்கிவிருந்தன. உன இருட்டாயிருந்த இடங்களைச் சொஞ்சம் வெளிக்கீசம் தெரிய ஆரம்பித்திருந்தது. தன் தந்தைக்கும் சகோ

தரர்களுக்கும் கிரோதமாக ஏதோ ஒரு பயங்கரமான மந்திர தந்திர சூழ்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது என்பதை அவன் அறிவு நன்கு உணர்ந்தியது. ஆனால் அது எத்தகைய சூழ்ச்சி, எப்படி எப்படியெல்லாம் இயங்குகிறது என்பதை முழுதும் அவளால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சோழ மகாராஜ்யத்துக்கும் அந்த ராஜ்யத்துக்கும் தன் சகோதரர்கள் பெற்றுள்ள உரிமைக்கும் பேரபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை அவன் உணர்ந்தான். அந்த அபாயத்திலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு பெண் பாலாவிய தன் பிது கமத்திருப்பதாகவும் நம்பினான்.

(தொடரும்)

திருச்செங்குார் இளம்பயமாசம் நாகர்!

போட்டிக் கதை — 5

"அம்மா!"

"எங்கடா?"

"இன்னிக்கு நான் திருச்செங்குார் போய்ட்டு வரேன்."

"போய்ட்டு வரவேண்டா."

"ஒரு புண்ணைவைத் தாய்க்குத் தந்து விட்டு பிரபாத் செம்பிளூன்."

"பிரபாத்!"

"என்னம்மா?" என்று கேட்டபடி ஒரு நிமிடம் நெய்வித் திரும்பினான்.

"சுபக்ஷயா போகப்போறே?"

"இவ்வேம்மா!"

"அப்பறம் மாருதியிலே போகப் போறியா?"

"இவ்வேம்மா!"

"அப்படின்னா... பெண்ண்தானே திறகுது. அதையா எடுத்துட்டு போகப்போறே? அம்பாவடர்வதாத்தா மார்டெட். போலிக் காரர்."

"பெண்ல்லேயும் போகலே..."

"பிசினே?"

"பஸ்ஸ போகப்போறேன்."

"பஸ்ஸயா!"

அவன் விழுந்து முடிக்குழன். அவன் காய்மயுண்ட் கேட்டைப் பிண்ணுக்குத்தன்னை விருந்தான். சிவாமனா கண்ணுடிவைத் தனிலிக் கொண்டு விழப்பாய் தின்றான்.

"பிரபாத்துக்கு - இன்னிக்கு 'என்ன ஆக்க' பஸ்ஸ போறேன்னு சொல்லுனே! இதோ இருக்கிற நிபய்ப்புக்குப் போறதானுக் கூட சுபக்கம் அலறலிட்டுப் போலானே! திருச்செங்குார் வரை பஸ்ஸ போறதாச் சொல்லுனே! பஸ்ஸோட தச தசத்த கூட்டத்திலே இவன் எப்படியிப் போகப்போறான்!"

ஆச்சரியத்தை வாய்விட்டே புயம்பித் தீர்க்க முயல்வான் சிவாமனா.

அப்போது மாயுவிவிருந்து 'தீர்த்' லாசி முடித்து. அந்த லாசனை மாருதபடி. அதன் பிரதிபலிப்பான குக்கோணங்களுடம் செல்ல வந்து கொண்டிருந்தார்.

"என்ன சிவாமனா, என்னயோ தானு கப் செபிக்கொண்டு நிற்கிறாய்... என்ன

விஷயம்?" என்று கேட்டபடி அருகில் வந்து நின்றார்.

"தங்கனாலும் 'இப்படி' வந்து திக்கிடுங்க! உங்க பிள்ளையானும் திருச்செங்குார் போறேன்னு சொல்லிட்டு, பஸ் ஸ்டான் குத்து தடத்தே போறான்."

"திருச்செங்குார் போறானுமா, ஏனும்?"

"திருச்செங்குாருக்கு என்னாலும் எதுக்குப் போவாங்க? முருகப் பெருமானைத் தரிசனம் பண்ணப் போவாங்க! இவனும் போலிருக்கான். அதுவும் பஸ்ஸ போறானும்!"

"ஏனும்! வரிசையாய் நிற்கிற லாசனிலே ஒன்றை எடுத்துக்கிட்டுப் போலாமே! இவ்வே லாசனாய், லோண்டானை இவனுக்குத்தான் தருவிச்சேன். அதுல போகலாம். இத்தனைமையும் விட்டுட்டுப் பஸ்ஸ போறானுமா? பஸ்ஸதான் வருவேன் அப்படியுந்து ஏதாவது வேண்டுதலோ என்னவோ?" - சிரித்தார்.

சிவாமனா சித்திக்ஷிப்பான்.

"கூட்டெனாக்கு அனுப்பிப் படிக்க வச்சோம். ஆனும், அவன் என்னடான்னு, கேட்டடைக்கருங்குளம்மணலாசனை மாறும் இருக்கான். அவருடா தாத்தா கூட மாறிட்டார். சொனாட்டிக்கு ஏற்றமாநிசி மாறிட்டார். மார்டெட். போறதானுக்கூட டிஸை வரைக் கூப்பிட்டு வண்டியை எடுக்கச் சொல்லுச். இவன் என்னடான்னு, திருச்செங்குாருக்குப் பஸ்ஸ போறானும்! இவன் பஸ்ஸ போறதைப் பாரக்கிறவங்க தம்மை என்ன சொல்ல மாட்டார்கள்! லட்சக்கணக்கிலே பணத்தை வசூல்கட்டு யுருத்தும்கூட, பைலிங் பஸ்ஸ அனுப்பறாக்களென்னு சொல்ல மாட்டார்கள்! தம்ம்கூட்டெனாக்குத் தடுத்துத் தாநிர் தடக்கனும்னு பையனுக்கு ஏன் தெரியலே!"

லாசியுடன் அவன்கொன்னான்.

"அதானே!" என்பதுபோல் கேசுப் பார்த்தார்.

"தங்கவேனே, இந்தக் காலம்போல தடத்தே போகப்போறேன்னு சொல்லாம, பஸ்ஸயாவது போறேன்னு சொன்னுனே, அது வரை நல்லது" என்று கேசுப்.

சொல்ல முடியாதங்க, தானிக்கு அதையும் சொல்லான். காவியுடுத்துக் காவடி எடுத்துப் போறானும் போவான். நல்ல தபயன் தம்முக்கு வந்தான்" என்றான் சிவாமனா. தங்கனின் பிள்ளை பணக்காரத்தனமாய்ப் பணம் பண்ணுமல், பஸ்ஸில் பணலிப்பது என்ற சொன்னாட்டியைச் சேர்த்தவர்

உமா கல்யாணி

கனான தங்கலின் உபகௌரவத்தை வெகு
லாகப் பாதிக்கிற விஷயம் என்பது போன்று
இருவரும் தாபழுடன் பேசிக் கொண்டிருந்
தனர்.

கொஞ்சம் அமிர்ந்து, நிறைவ் வேத
னைப்பட்டு மகன் தோக்கினான் சியாமனார்.

இப்போது இவன் காலினில் சேலடிபூவும்,
ஒரு திப்பாவும் போட்டுக் கொண்டானு
ளும். இளம் துறவிதான். ஏனெனில் சேலு
பண்ணி வாரம் தாண்டியிருந்தது. அசைச்
சலில் முகவாட்டம் தெரிந்தது. தோளில்
ஒரு ஜோலுப்பையும், நானு முழுவேட்
டியும். சாதாரக டெரிகாட் சட்டையும், நம்
நாட்டுக் கைக்கெடிகாரமுமாகக் காலில்
ஹலாய்ச் செருப்பு மாட்டி அவன் பயண
ஆயத்தத்தில் இருந்தான்.

ஸ்டேட்ஸிலிருந்து படிப்பை முடித்து
வந்த மகன், ஹைஸ்கூலுக்கு பின்னை
களுக்கு டாய்பீகமாக விருந்து கொடுத்து,
அவர்களுக்குக் கம்பெனி கொடுத்து, டீ
லீலாஸையும், டீபோர் லீலாஸையும் தெருக்
களில் அலறவிட்டு அமார்க்கனம் பண்ணு
மல், சாமியார்த்தனமான டீரல்ஸுடன்,
திருச்செந்தூர் போகிறேன், கன்னியாகுமரி
போகிறேன் என்று அலவிறுனே எங்கிற
எரிச்சல்!

இப்போது எங்கே போகிறானே?

ஆனால் ஒன்று, எங்கே போவதானாலும்
நிதானமாய் இருக்கிற அம்மாவிடம் வந்து.

அட்சதை வாங்கிப்போட்டுக் கொண்டு
நான் போகிறேன்.

அப்பாவிடம் முடிவாது. அவர் நிதானித்
திருக்கிற நேரத்திற்காகக் காத்திருக்க
வேண்டுமே!

தன் முன் வந்து நின்று மகனின் கோலத்
திற்காக மகா எரிச்சல் கொண்டாலும், தன்
அபிப்பிராயம் இப்போது அவனிடம் எடு
படாது என்பதால் வெறுமனே பிரபாத்தை
ஏறிட்டான்.

"அம்மா!"

"என்னடா பிரபாத்?"

"இன்னிக்கு நான் பாபநாசம்போறேன்."

"ம்..."

"ஒரு வேளை லேட் ஆனால் நைட் வரமாட்
டேன். விஜயம் என்னை எதிர்பார்க்க
வேண்டாம்."

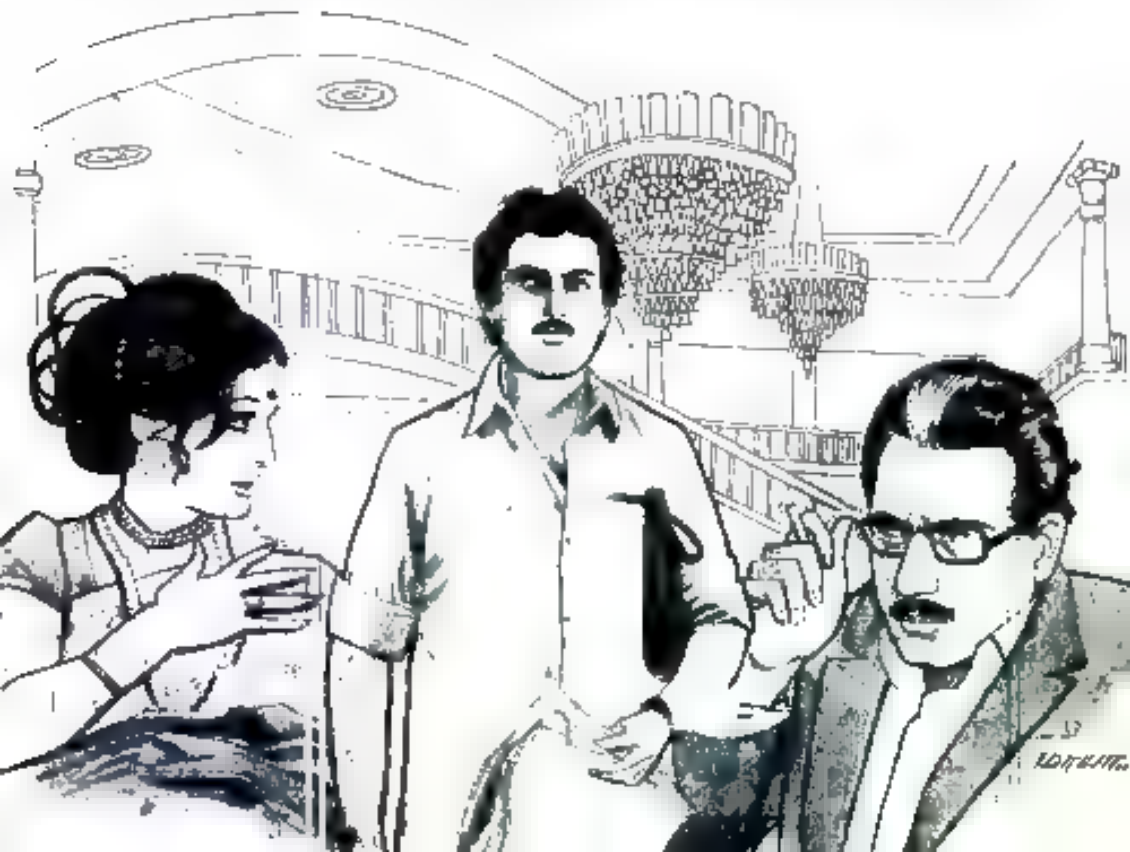
"ஒண்டா?"

"அப்படியே செங்கோட்டை வழியே
அச்சன் கோவில் வரை போய் வரணும்."

"ஆமா, பாபநாசம்... அச்சன் கோவில்
என்று கோவில் கோவிலாய்ச் சுற்று..."

இதைக் கேட்க அவன் இல்லை. எப்
போதோ அவன் நின்றுகூற இடம் காலி.

"ஹாம், இவனைப் போல்ப் பெற்றேனே!
ஸ்டேட்ஸிலிருந்து வந்ததும் இந்த நிலையே
மூக்கில் விரல் வைக்கிறமாதிரி, இவனோட
கல்யாணத்தை ஒதேறாய்னு ந. தத்தனும்.
பார்த்தவங்க அசந்தி போலிடனும்னு
கற்பனை பண்ணி வச்சிருந்தேனே! காத்தி

நிறுவர்: உங்க மனைவி உங்களை விவாகரத்துப் பண்ணப் போறாங்களாமே?

நடிவையில் கணவன்: ஆமாங்க. அப்படித்தான் பத்திரிகைக்குப் போட்டிருக்கிறது...

— மனைவன் தர்மனிடம்

மதி பங்குட்டு ஒன் எப்ப வருவாண்டு காத் துக் கிடத்தார். அவரோட ஒரே மகன் பிரேமலதானைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கிட்டா. அவ்வளவு சொத்தும் இவனுக்கே தான். நூக்களும் தவாராய் இருந்தோம். இவன் என்னடாண்டு வாங்காமல் உடுத்தாத சாமிவாராய் ஆகிட்டான். அவர் என்ன டாண்டு, பெண் பார்க்க எப்ப வந்திங் கண்டு போண்டெயே போன் போட்டுக் கேட்டிருர். இவனோ காலையே சக்கரம் வச்சு கட்டினை மாநிரி ஒடிக்கிட்டே இருக்கான். ஸீட்டை தங்க மாட்டேங்கிறான். பெண்ணிட டார் அவசரப்படுகிறார்களே சொன்னால், தனக்கொண்ணும் அவசரமில்லைன்னு சொல்லிட்டுப் போகிறான்...

தானாய் புலம்பினான் சிவாமணசு.

"என்ன சிவாமணசு உனக்குன்னெயே ஏதோ பேசிக்கிட்டு நிக்கிறே? என்ன விஷயம்?" என்று 'வாசனை' மாறாத குரலில் கேட்டார் கெசவு.

"அப்படி ஒரு நிலைமைக்கு ஆளாகிப் பானை நம்ம பிரபாத். அவனைச் சந்திரி என்ன வெல்லாம் களவு எண்டு வச்சிருந்தோம். இப்போ அதற்குமேயும் அப்பசை ஆகிற மாநிரி பண்ணிட்டானே!"

"இப்ப ஏங்கே போகிறாக்கா?"

"பாபநாசத்துக்கு."

"ஏன், அகவதிர முனிவருக்கு அடுத்த முனிவராய் அங்கே போய் நின்று நபன் பண்ணப் போறானாமே?"

"பண்ணினாலும் பண்ணுவான். பார்த்தால் அப்படித்தான் தெரியுது. ஒரு காலி டிரக் மட்டும்தான் இருக்கிறது. அசல்கள்வாசி தான். இப்பவே எழுபது சதம் சாமிவாராயே தெரியுது. அப்பறம் தான் சதம் ஆயிடுவான்."

"இப்ப அவனை என்ன பண்ணு? எப்படி மாத்றது?"

"எப்படியும் மாத்தி ஆகணும். ஒரே மகன். அப்படிப் போகும்படி விட்டுடனாமா? நான்குத எல்லாரும் தம்மத்தான் சொல்வாங்க."

"அப்ப, அவன் இன்னிக்கு பாபநாசத் திரைக்குத் திரும்பி வந்ததும் ஒரு பிடி பிடிச்சிடு."

"ஒரு வேளைதான் இன்னிக்கே வருவான்."

"இப்பவேன்னு?"

"நான் வருவென்னு சொல்லிட்டுப் போகிறாக்கான்."

"அப்படியா?"

"நான் கேட்கிறப்ப தீங்கனும் கூட நின்று தான் கேள்வி கேட்கணும். அதனாலே நிதானம் தவறும் இருக்க."

"அப்ப, நான் 'போட்டாக்' கூட 'லெவலோ'ட தாண்டி இருப்பேன்."

"ஆமா இருப்பீங்க," என்று தக்கல் சேர்த்துச் சிரித்தான்.

"பிரபாத்!"

அம்மாவின் அழைப்புக்கு, புறப்பட்டவன் தின்றான். "என்ன?" என்ற பார்வை கொடுத்தான்.

"கொஞ்சம் உக்காரு. உங்கிட்டே தானும் அப்படியும் பேசவேண்டியதிருக்கு" என்று சிவாமணசு.

அவன் அப்பாணையப் பார்த்தான். "அப்படித்தான்" என்றது அவரின் பார்வையும். "கொஞ்சம் தயக்கிவிட்டு" மோபாவில் அமர்ந்து கொண்டான்.

"இப்ப தீங்க சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லலாம்" என்ற பார்வையுடன் பார்த்தான்.

"மேல் பிரபாத். இப்போ உங்களுக்கு நடைபடிக்கை எல்லாமே புதிதாய் இருக்கு. நம்ம அத்தன்துக்குச் சம்பந்தமில்லாத பொருளெல்லாம் போடுறே. அது நம்ம இமேஜைப் பாதிக்கும்னு தெரியுமில்லையா? ஒரு ஹைனோனையடிவைச் சேர்த்த தீ. ஒரு மிஷல் கிளாஸை கிடையும் மட்டமான தரத்துக்கு இறங்கி. நடைபடிக்கை பாவனைகளை எல்லாம் மாத்திக்கிட்டுத் திரிகிறென்னு. அதுக்கு என்னமோ கட்டாங்காண பின்னணி இருக்குன்னு நினைக்கிறேன். சரி தான்." என்று கேட்டான் சிவாமணசு.

சரிதான் என்றான் நிதானக்குரலில் பிரபாத்.

அத்தப் பதிலும், அந்த அபரிமிதமான நிதானமும் இவர்களைப் பதற்றத்தைக் கொண்டு வந்தன.

ஏதாவது இசைபிசைக்கப் பண்ணி வைத்திருப்பானோ? இந்த வயதில் வேறு எதுவாக இருக்கமுடியும்? எவ்வளவாவது ஒரு அனாதை வைக் கதவிடுத்து விட்டு. அவனுக்காக இப்படி ஏதாவது வேஷம் கட்டுகிறானோ?

அப்படியானால்,

"போக்க! எல்லாமே போக்க!"

"என்டா... பின்னணி இருக்குன்னு சொல்றியே, அது என்ன பின்னணிடா?"

[illegible]

லக்ஷ்மீ

"ஆகா!...எத்தனை வசதி."

ஜனாதிபதியின் தங்கப்பதக்கம் பெற்ற முதல் தமிழ்ப்படம்

**OR
WO**

மாராட்டுக்கள்

**AVM
PRODUCTIONS**

எம். சரவணன் எம். பாலசுப்ரமணியன் எம்.எஸ். குகன்

எனினும்

சமீபாரம்

அது

மின்சாரம்

29.8

**RGB
COLOR
SYSTEM**

**இலக்டு
AVM
audio**

சங்கர்-கிளைஷ் கலியாணசுந்தரம் N. பாலகிருஷ்ணன் பாலதுரைசிங்கம்
B. நாகராஜன் புனிதர் கிரேஸ் கேஷவன் சேகர்யா S. பாலசுப்பன்

முயற்சி திருவினைபாக்கும்

"இப்ப தீவக காப்பாத்துதற்கென உங்க ளுறையொண்டி இமேத். அமை இனி யெல் அழிந்துபோதபடி தக்க தாக்..."

"ஓ... அதுக்குத்தானா... இந்த வேஷமெல் லாம்? அதாவது நீ யிழை விளாசுப்போவ அடக்கினாலு, எங்கயோட ஸ்தலினான் இமேத் காப்பற்றப்படுமாக்கும்."

"ஆமா! ஆமா!"

"நல்லாக் காப்பாத்தினேடா, இப்பவே அவையக் காப்பாடக் கம்மணுக்கென்னடா ஆச்ச? ஸ்ரூயெட்டு உரிமை வாங்குறான். நீ என்னடா... எங்க இமேத் கெட்டுடாம இருக்கிறதக்காக வேஷம் போடுறென்று சொகிற. ரொம்ப நல்லாளுக்கு உன் பதில்! இப்ப எங்க இமேத்தை அழிக்கிறதாம் இல்லாம, அதுக்காகவே வேஷம் போடு றென்று புதுததல் வேறமா? வேற என் னவோ விஷயம் இருக்கு. ஏன்டா இப்படி எங்களுக்கு மாணம் போடுற மாநிசீ யோவா து. துடக்கிறேன்!" என்று கேட்டார் செல்வ.

"இப்ப இப்படி தான் யோவா நடக்க வேணு, நான் தம்ம பொலிகுன் லோவாப் போனிடும். உங்க இமேத் இருப்பிடம் தெரி வாற்பு போனிடும்."

"என்னடா உன்கிறே!"

"அப்பா, நான் உன்றவே, திராணமாவே இருக்கேன். இப்ப தீவக காப்பாத்துற இமேத்தை விடாம வேணும்னு, தானைய திணைம் என்ன? ஒவ்வொரு நாளும் தம்ப விட்டல் துக்கிற செல்வை எடுக்க ணும்து..."

"ஓ... நீ சிக்கலையா இருந்து மிச்சம் பண்ணியா? அதுக்கு அவசியம் இல்லை. 7. இன்னும் பத்துத் திசுமுறை எவத்துக்கும் வருமானம் வரற சிராத்து என்னுடையது. நீ நன்னுடம் காழியார் வேஷம் போட்டு மிச்சம் பிடிக்க வேண்டாம். கெசவோ, என் பிரபாத்துன்னு சொல்ற மாநிசீ க்கா இரு. அப்பத்தான் உன் இமேது கெட்டுப் போகாம காப்பாத்தப்படும."

"பிரபாத் சிசித்தான்."

"ஏன்டா இப்படிச் சிசிப்பு?"

"அப்பா, உன்யுவேஷம் போறதவி யெய்யே இருக்காம தளவுக்கும் தெனியுக் கும் வுங்கள் உன்னம் உறாக்கும். உருப்பட வுதி தெரியும்."

"புத்தி சொய்தியுடா?"

"தெவப்பிட்டாடம்... இடத்தான் பாரா மல் புத்திக் கொள்முதல் பண்ணிக்க வேண் டதுதுதான்."

"டே...!"

"கொப்பிட்டாடிக் அப்பா, உன்னம் எப்படியே ஒழும். அதுக்காத உன்னப்பயல் சத்திக்காம, முடியுமா? இதே 7 நிமிவே போனாக், உங்க ஸ்தலயொண்டி இமே தைக் காப்பாத்த. இருக்கிறதை எல்லாம் விநகத்தான் வேணும். அப்பத்தான் செல்வ குடும்..."

"ஏன்... வருமானம் இருக்கிங்க?"

"அதைமெல்லாம் புரிஞ்சுக்கிட்டா, இப்ப

"வெறு தொண்டிக்கொண்டாக தம்ம ஸ்தலயொண்டி இமேத் தரவேண்டு சொன்னது சொம்பத் தப்பாய் போச்ச சை...!"

"ஏன், என்ன ஆச்ச?"

"உங்கு போர்க்குள்வ குடியிருக்கறவன் கூட, மொட்டைட மாதலிக் கொண்டு தொண்டனும்து அப்பிசெஷன் போட் டிருக்கான்!"

— விஜய மணியன்.

இவ்வளவு பெரின பிரேமம் புரியாம இப் படிச் சாடுவீர்களா? அப்பா, நான் அமெரிக்க லிலேயிருந்து வந்ததும் நேரா தம்ம கம் பெனி அபிசாக்குப் போனேன். முதலான யான எங்க நேர் பார்வை இல்லாததாலே ணைக்கு வந்தது ஒரே சந்தர்ப்ப வேளம்..."

"மாணேஜர்...?"

"தீவக மெச்சிக்குங்க. உங்க மாணேஜர் உங்களைப் போல பொறைபோடாதானே இருப்பார்! நிர்வாகம் இல்லை; வருமானம் சரி இல்லை; கம்பெனி துடித்தியே சடுது."

"பிரபாத்!"

"அதைச் சிபண்ண வேண்டாமா? எங்கே குறைபடித்து உண்டுபிடிக்க வேண்டாமா? அதான் தம்ம கம்பெனி பஸ்கன் ஒடுறதுட் குழுவதும் அடடவாளம் காட்டாம பண்ணப் போனேன். பூணாசல், ஸைட்க்கர்க்கி சீரு டை, மிக் இல்லை. பஸ்கன் எல்லாம் பொலி விழந்து விடாது. எங்க வண்டியுடாப் போக்க, பண்ணிகள் எல்லாம் தம்ம சிபாமனா டிராக்கல்போர்டி, கம்பெனி வண்டி என்னுடைய ஏற்பு பவப்பட்டு, வேற வண்டி கனியே போயிடறாங்க. ஸ்தலயொண்டிக்குச் சரியான கம்பளப் பட்டுவாடா இல்லாத தாலே, நித்துமுத்து பஸ்ருங்க. இவ் வளவு நாலும் அங்கே நிதிக்கு குறைபிக்க ஸைட்க்க. இனிவே எல்லாத்ததும் சிப் பண்ணணும். அப்பத்தான் உங்க பணக்கார இமேது தொடர்ந்து காப்பாற்றப்படும. இல்லை... இல்லை..."

"பிரபாத்!"

"டே... பிரபாத்!"

"சரி... இப்பப் புரிஞ்சுதா? இனிவாவது கட்டுமையா இருக்க. இப்ப நான் நெய் பண்ணிக்கிட்டு, பச்சு சேஞ்சு பண்ணிக் கிட்டு, நோண்டலியிலே ஆயில் போப் போறேன்."

உன்னமகன் வந்து அன்றத்த வேகத்திற் பிராணமன் அமை, இவர்கள் திராணப்பட்ட போது, அவன் பாத்துமிதான் துறைத்து கொண்டிருந்தான்.

நீழல் யுத்தம்

25

நெருப்பில் திறை வகை. பொருள்களிலும் திறை வகை. பஞ்ச பூதத்தில் உருமாற்றத்தை விளக்கில் நடத்துகிறது நெருப்பு. விளைகக் கரிவாக்குகிறது. அமிர்தத்தை ஆவிவாக்குகிறது. இருமையை தீராக்குகிறது. முற்றிலும் எதிர்மறையான குணத்தை உருவாக்க. நெருப்பு தான் தவிரும் பொருளுக்கு உடனே வழங்கி விடுகிறது.

வெற்றியையும் பொருளையும் இதைவே தருகின்றன. உடனே மாற்றம் ஏற்படுகிறது. மலர்ச்சியாய் உன்னை மனமே உதறி செல்லும். உடனிருப்பவரை அறிந்து கொள்ளும். கோபம் பொருள்களை மனம் விடாமாடுகிறது. வன்முறைக்கு உருவாகிறது. அடித்தலும், புடைத்தலும் வன்முறையாகும். வார்த்தைகள் எவ்வளவு மட்டுமே கோப வெளிய் பாடு அல்ல. உருவதன் எவ்வளவு குணம் மனிதனுக்கு உண்டு. அது கோபத்தில் எதிரொலி. கைவாலாகாத கோபத்தில் உருவி.

வந்து வரசில் உதவாத நட்பு உட்பிட்ட என்னை அவமானம் படுத்தினும் அங்கவா. இனி இது என் முறை. எங்கெவ்வாள் முடி யுமோ அங்கெல்லாம் இனி அவமானம் தருவேன். அவை கைப் பேன். அடிக்கும் பதிலடி தர முடியும். இன்னொரு அவமானமா? சரி; தாங்குமோம். புருஷன் கொடுக்கி உட்பிட்டு மனம் விட்டுத்தனை விட அவமானம் என்னை உண்டா? இதைக் காட்டிலும் வேறு என்ன தண்டனை தர முடியும். ஓர் அவமானம் வந்து கவிழ்த்த பிறகு. மேலும் மேலும் வருவதில் என்ன வலி இருக்க முடியும்? முயற்சியை வரை சேறு பட்ட பிறகு. முதுகில் சேறு என்ன விடு கும்? முகத்தில் தெறித்தால் என்ன பயம்?

எனக்கு இனி அவமானமில்லை. வெட்கமில்லை. அங்கென் இல்லை. முற்றிலும் தீவிரத்த பிறகு குளிர் இல்லை. ஆனால் உனக்கும் சேறு என்ன என்பதைக் காட்டுகிறேன். அது கொன்னாமல் எடுத்து முகம் முழுவதும் பூசுகிறேன். வன்முறை அடித்தலில் மட்டும் இல்லை. வார்த்தை போதும். நடத்தை போதும்.

என்னை விட, என் அம்மானை விட உனக்கு உன் உலகம் முக்கியம். இல்லையா? இதை உன் கவிரேன். பாரி!

காரியத்தில் காப்பி கொண்டு வந்து வலிதா வரசில் பக்கம் பேப்பர் படித்துக் கொள்ளுகுந்த அப்பாவுக்கு அருகே வைத்தான். முறையி ல் தேய்ந்து விட்டு வந்தான். உவவாய் முகம் துடைத்துக் கொண் டான். மாணாட்டில் வீரம் சொடுக்கி. பேப்பர் என்ன கேட்டான். எவ்வளவு நிமிர்ந்து விடுவதென்று அவனைப் பார்த்தான். ஏதும் போனால் கவலிவிருந்த தெரிந்து அவ அவனைப் கொடுத்தான். வலிதாவுக்கும் இந்தச் சென்னை விடுவதென்று பட்டது. ராத்திரி பிடித்த ஜூரம் இறங்கவில்லை என்ற நினைப்போடு உன்னை போனான். காப்பி வைத் தான். அருகே கொண்டு போய் முறையிக்குப் பக்கம் இருந்த அப்பாவினை வைத்தான். தகர்த்து உன்னை போனான். பேப்பரை மடித்து முறையி காப்பியைப் பார்த்தான். டம்மை எடுத்துதான். மொத்த காப்பியை யும் கவிரித்து விடுவான். டம்மைத் துக்கிப் போட்டான். மறுபடி பேப்பர் பிரித்தான்.

டம்மா எவ்வித உன்னை போய் உருண்டது. ஆளுவாறுத்துக்குக் கவர் முழுவதும் காப்பி வழித்தது.

“என்னுக்கு உங்களுக்கு?” வலிதா வாரைக்கு வந்து கத்தினான். “எனக்கு குருகு காப்பியை நோட்டலா நடத்துறே... அப்பாவை வெக்டட்டுப் போறதுக்குப் பெரிய சிமோட்டியா நீ...”

எவ்வளவு முகத்தில் இருட்டு அப்பித் கொண்டது. தன் கைடிக் காவ வாழ்க்கை புத்த வாழ்க்கையை விட மோசலாய் இருக்கும் என்று அருளுக்குத் தெரிந்து விட்டது. குண்டுவிச்சில் போது உட இல்லாத பயமும் பதற்றமும் இனி இன்னம் இன்ன இந்த விட்டுக்குள் வரும் என்று தெரிந்து விட்டது.

எனக்கும் காப்பி கையில் கொடுக்கலை முறையி. பக்கத்துவான்

வந்தா. உன் காரியம் ஆகிரும் இருக்கும். இதுக்கெல்லாம் கொப்பப்பட்டா முடியுமா?" முரளி எட்டி அவருடைய கார்ப்பி உண்டை எடுத்தான். மறுபடி எதிர்த்தவரின் அகதையும் விசினான். இன்னொரு வழிசை வரை முழுவதும் புட்டிதது.

"முரளி" அவர்கள் கொபத்தொடு எழுந்து நின்றார்.

இந்த விட்டிய நான் கார்ப்பி குடிக்கிற துக்கு முன்னாடி வேறெவனும் கார்ப்பி குடிச்சா இதுதான் நடக்கும். எனக்கு மரி வான தராமல் தெருவிலிருந்து வரவன். போறவ னுக்கு மரிவான. கொடுத்தால் இப்படித் தான் நடக்கும்.

பரிசா? அந்தப் பரிசுக்கு இந்தப் பேதலை அவசியம்தானா? போன்காய் என்று நக்கி நக்கி வளர்க்கப்பட்ட இந்த ஆவ மரம் போல் வீடு இருக்கும். அதற்குப் பாராட்டு கிடைக்கும். எப்படி இது வந்து விவக்க வைக்கும். இது அவசியம்தானா? ஆரோக்கியம்தானா? இப்படி ஒரு குள்ள ஆவமரம் தேவைதானா? இது இயல்பா? இதற்கு அந்த வித்தை அழித்து விடலாம்.

முரளி! நான் உங்களுக்குப் பெண் டாட்டி. அடிமையில்கூட கார்ப்பி வைத்து தர முடியுமே தவிர. எவ்வில் வெக்கக்கிட்டுக் காத்திருக்க முடியாது.

வலிதா உன்னை போனாள். குழாயைத்

வலிதாவுக்கு அவன் கார்ப்பி தகர்த்தும் டூடா பிடிபட்டு விட்டது. இருப்பினும் இதை எப்படி மடிக்குவது என்று தெரிய வில்லை. மடக்கலாம். ஆனால் ஆட்டம் வெற்றி தோல்வியின்றி முடியும். வெறும் வறட்டி திவையும். வீடு முழுவதும் சோர்வு படரும். அப்பா குளைய தெரிடும். குழந்தை அல்லாடத் துவங்கும். வலிதரில் வளரும் சிக் பேதலையில் தெனியும். மன்னிப்புக் கேட்கலாமா? கானில் விழுந்து அழலாமா?

அழுதால்... அழுத்திறகு... என்ன முடியு? இந்த உண்டைப் வெற்றி என்ற சொல் லுக்குப் பிறகு என்ன காழ்க்கை தொட ரும்? மலர்க் கண்ணாடிலிவா? குருப்பம் எங்கிற தோட்டப் போட்டியில் முதல்

நிறந்து பக்கெட் துவத்தை எடுத்து வத் தான். அடித்து வலி வீடுதான். கார்ப்பி கதை கத்தலாய் கழிந்து விழிப்பதற்று. வராத்தா முழுவதும் துலம் பரவியது. விசிய துலம் முரளி மீதும் தெறித்தது.

முரளி கோபமாய் நாற்காலியை விட்டு எழுந்தான். அவர்கள் அவன் தோள்களைப் பிடித்துக் கொண்டார்.

புத்தம் என்று வந்து விட்டால் அழிவு திச்சமம். வாரோ ஒருவன் மரணம் நிச்ச யம். எனவே புத்தத்திற்கு முன்பு புத்தம்

பாலகுமாருன்

"உங்க போராட்டத்தின் மட்டும்தான் எங்கள்?"

"அது தெரிஞ்சா நான் உங்க ஏன் போராடப்போனோம்?"

— குந்தாவம் அபிதா.

"ஏற்றுமதியைக் கூட கட்டுப்பாடு செய்யவேண்டும்?"

"என்ன ஏற்றுமதி செய்வதற்கு?"

"கோதுக் கனக்கான ரூபாயை மீட்டிப் பெற்றுக் கொடுக்கும்..."

— மணியன் தர்மலிங்கம்.

நிற்பதற்கான சகல முயற்சிகளும் செய்வது நல்லது. மறுபடியும் மறுபடியும் சமாதானம் பேசுவது நல்லது. சமாதானம் பேசிக் காலம் தாழ்த்தி, இழப்பின் விளைவுகளைப் பற்றி யோசிக்க வைக்கலாம்.

"காப்பியைக் கையில் கொண்டு வந்து கொடுக்கணும். அல்லவையுதானே? நான் செய்வேன். நானே கலந்து நானே கொண்டு வந்து தரேன்."

சங்கரன் சண்மயலாளுக்குப் போனார். காப்பி கலந்தார். கலக்கையில் கண்ணில் நீர் கட்டிக் கொண்டது. இருபத்தி மூன்று வயதில் வெள்ளைக்காரனுக்குக் காப்பி கலக்கச் சிங்கப்பூர் போனது நினைவுக்கு வந்தது. எதிரொப்பியாவிலும், பிரான்ஸிலும் எச்சில் தட்டு அலம்பியது நினைவுக்கு வந்தது. இன்னிக்கும், இன்னிக்கும்... பகலானே... அந்த எச்சில் தட்டு எடுத்த போது இருந்த சந்தோசம் கூட இப்போது இல்லாமல் பணிபெய... கேலிக் கேலி அமுத்தோன்றியது.

லோலிதர் அழக் கூடரது. வாழ்க்கை முழுவதும் யுத்தம். அதில் அவமானம் சகலம். போராடு, தொடர்ந்து யுத்தம் செய்.

காப்பியை எடுத்து வந்து மாப்பிள்ளைகிடம் பங்குமாகப் பிடித்தார். முரணியின் மனம் வேதனைப்பட்டது.

இந்தச் சிறுவன் நல்லவன். உலகம் தெரிந்தவன். அனுபவத்தில் முதிர்ந்தவன். இவனிடம் நான் தெரிந்து கொள்ள ஆவிரம் உண்டு. இவரை இப்படி இழிவுபடுத்தியது தவறு. பாபம். ஆனால் யுத்தத்தில் தேரோட்டினால் சில சமயம் அடித்து விடுத்த வேண்டியிருக்கிறது. குதிரைகளைக் கொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எதிரியைத் தவிர்த்துப்படுத்த அவன் துணைகளைத் துண்டிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

"காப்பியைக் கீழே கையாட்கு..."

"கைகிலே வேண்டியது கேட்டேனே?"

"எவச்சுட்டுப் போங்கோ..."

"இப்படிச் சொல்லப்பட்டா குடித்தனம் எப்படி நடக்கும் முரணி?" என்று சங்கரன் அமைதியாய்க் கேட்டார். காப்பியை உப்பாயில் வைத்தார்.

"நாலு தரம் குச்சில குத்தினு புழுவுக்குக் கூடக் கோவம் வரும் மாமா. அதுவும் துணைக்கிச் சிறும்."

"இங்கே என்ன தப்பு முரணி?"

"ஒரே ஒரு தப்பு. உங்க பொண். அவள் வளர்ப்பு."

"அவள்தான் உன் வீட்டுக்குப் போனாளு...?"

"கார்த்தால காப்பி, மத்தியானம் சோறு ராத்திரி டிபன்சு மாத்திரி வேளா வேளைக்குக் கொட்டிக்கொண்டு, எனக்குப் போடற மாத்திரி அதுவும் நடக்கிறது. உயம் தேயின் போட்டுக் குடித்தனம் பண்ணு இப்படிச் சில சமயம் தடக்கும்."

"வேறே எப்படி நடக்கணும்? சொல்லு..." சங்கரன் நிதானமாகக் கேட்டார்.

"உன்னை விட்டால் ஆனே இல்லை எனக்கு அடையும். உங்கப்பா வேலைக்குத் தெய்வம், உனக்குத் தாதி. உங்கப்பாவுக்கு வேலைக் காரின்று நிதி சொல்லி ஆடையும், ஏய் குரல் கொடுத்தால் அடிமைபா வந்து நிக்குணும். நிக்கலாண்டு கோபம் வரும்..." லலிதா சிறந்ததுடன் பேசினாள்.

விளம்பு உடைந்த பேச்சுக்கு நடுவே தகப்பன் எப்படி நிதிக் முடியும்? இது அவர்கள் பிரச்சனை. புருஷன் மனைவி சண்டை. சங்கரன் துண்டை எடுத்துத் தோளில் போட்டுக் கொண்டு வெளியே போனார். முரணி ஆபீஸுக்குப் போனாள். துடைப்பம் போட்டுக் கழுவின போதும் கயரில் இரண்டு மலைகள் போல் எதிரும் புதிருமாய் இரண்டு காப்பிக் கறைகள் தின்றன. பரக்கும் பொழுதெல்லாம் வேதனை கவிழ்த்தன.

முரணி சிங்கடிக் கொண்டே இருந்தாள். பந்து போடு பந்து போடு என்று மாடி

நீங்கள் 10முடிவதூன் நிபந்தகாபாலை இலாநீ.

[illegible]

அதற்கான கிராமப்பட்டம்
கிராமத்திலேயே உள்ளது.

இது மிக கூடுதல்
தொழில்நுட்பங்கள்
பொருத்திய தொழிலகம்

உங்கள் உடனடி பரிசீலனைக்கு இந்த வினாவுக்கு, பல சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டதாகும்.

இந்த விடயங்களை 12-மாத உத்தரவுகள் மீது நிறுத்து, சிக் ஸிஸ்டியங்கள் பற்றியவர்களை பிசுரீட்டுவதற்காக, இந்தச் சம்பந்தம் உண்டாகாது.

[illegible]

திரிசுரபுரத்திலும் காவேரியிலும் உயர்ந்த
மரங்களாகவுள்ள உயர்ந்த திரிசுரபுரத்திலும்

ஆம். காத்துக்கொள்ள வேண்டிய சங்கம் பெயரும் புகழும் விகம் பெரிவது அன்றே.

Promptan Greaves

கீழ்ப்படி கீழ்க்கு 12வி
நவனாகி. கீழ்க்கு இவ் புறநூற் புத்தகங்கள் சிவ சிவம்.

தனது பூர்தி எடுக்கப்பட்டதற்கு 6 ஐந்து மணிக்கு அப்போதையது, 11 மணி, 30 நிமிஷம் பரந்த பரந்த

த.பு.எம். 3716, தந்தையார், சென்னை 600 034.

உலகில் உயர் வட்டம் சக்கரா டீ

உயர் வகுப்பினர் பாராட்டும்
தேநீர்ச் செல்வம் சக்கரா டீ,
சொகுசான சுதவமண, தி-
குணங்களின் முழுமை
வட்டம். தேநீரிலே
சுக போகத்தின் உயர்
வட்டம்: சக்கரா டீ.

உயர் வட்ட ரசிகர்களுக்கு
உயர் வளமுள்ள தேயிலை

சக்கரா டீ

டாட்டா டீ லிமிடெட்

உலகிலேயே பிகப் பெரிய டீ கம்பெனி.

தூரில் குழந்தையை அழைத்தாள். கடலுட்ப பந்து எடுத்துக் குழந்தை போட, போடால் முழு வேகத்தில் திரும்பினான். மறுபடியும் பந்து போடச் சொல்லப் பந்து அருகே வந்தது. சிபாடுனுக்கு எதிரே திரும்பி சிபாடுனுவை நோக்கிப் பந்தை அடித்தான். சிபாடுனுவிடம் மேல் பந்தைப் பழி பறரென்று உடைத்தது.

அப்பா சிபாடுனு வாசிக்கரு பா” என்று இரண்டு முடிபுகளால் சிபாடுனு கையை மாறி மாறிக் குத்தினான். இடித்துக் கட்டிய கம்பிரிங் கம்பிகள் தெறித்து விழுந்தன.

“டோ எ டீவர்... எ ஸ்பீமஸ் டீவர்...” என்று கொஞ்சிய அந்த இரைச் சுருளி சுருளி களைத்து பிளிர்ந்தது.

வலிதா ரண்டாளுக்கு, ஏதே அடியில் புருஷனைக் கொன்று விடலாமா என்று ஆத்திரப்பட்டான். சங்கரன் அவனை அணைத்து அவன் நிதேகி விட்டுக் குப்ப போய் இருக்கச் சொன்னார்.

விடு மறுபடியும் மயானமாகிற்று. விட்டோடு மாப்பிள்ளை இருத்தான். மகன் குழந்தைபோடு வெளியேறினான். வினாறு தோண்டிப் பந்தடி அழத்தில் இலம்பகினை தந்து. ஆனால் கப்பி கித்தது. கோவில் கட்டிக் கொடரம் கழுப்பியாகிற்று. மூல தேவதை வெளியேறிவிட்டது. விடு பாது மணியாகிற்று.

தூரில் வலிதா இல்லாத நாயு நாட்களும் அமைதியாய் இருத்தான். அவனைப் பார்த்துப் கோபம் மறுபடியும் வெங்கிறது.

“தான் தாது நாட்கள் ஓர் போலி நேன்.” என்று பெட்டி படுக்கை எடுத்துக் கொண்டு எங்கேபோலிநேன் என்று சொல்வாமல் புறப்பட்டான்.

அவன் போன மறுநாள் செங்கு வந்தது. குரலில் அம்மா ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறது. மயோகார்டிக் அட்டாக். மாரடைப்பு. திடீரென மிக மோசம்.

சங்கரன் தலைதெறிக்க முடினார். மாமி கன் செருகிக் கிடத்தான். மெய்கை கண் விழித்து அரை மயக்கத்தில் பிள்ளையைக் கப்பிட்டாக்.

பிள்ளையை எங்கே தேடுவது? பிள்ளையைக் கேட்ட தாய்க்கு என்ன பதில் சொல்வது?

கடவுளை... கடவுளை... இத்தத்தெத்திற்று மறுபடி வந்தம் கொடு. போர் உண்டாக், மனித மனங்களை அறிவாது மரபுத் திரிசில் கழலும் இந்த துளங்களுக்கு உயிரின் விளைவை உறவின் மதிப்பைச் சுற்றுக் கொள்ள வுத்தம் கொடு.

சங்கரன் நிலை கொள்ளாமல் பதறினார். வலிதா அப்பாவின் தலிப்பைப் பார்த்து விட்டுப் பிரிவுக்கு ஆவத்தமாகினான்.

(தொடரும்)

மோகன் போட்டோரொபரி. உத்தாரி மாணவி குபீனியை அவரறியாமல் போட்டோ பிடித்து. அது ஒரு வினம்பரத் திரைப் பரம்படுகிற வரை போய், அது குபீனியைக் காடுகளில் கல்பெண்ட் செய்ப்படுகிற அளவுக்குக் கொண்டுவிட மோதலில் ஆரம்பித்து. அப்புறம் காதலாய் மாறு. மோகன் தற்கொலை ஸ்டைட் செய்து... - ஆழமோ, அருத்தமோ இவ்வாற ஒரு விளிமக் காதலதான் படத்தில் எமைய தரம்பு. குபீனியின் அப்பா ஒரு ஸாடிஸ்ட்டான்.

காதலின் மேகோட்டத்தில் பாய்வா செங்கு பாதி ஸ்பீலிம் வின். இவ்வாறா தூரின் இரை இனிமை, இனிமை. பேசாமல் ஆடியோ கேசட் வாய்க்குவதோடு திரும்பிப்படுபவர்கள் பூரிவ மூன்று துன்மக்களில் புண்ணியம் செய்தவர்கள்.

— தென்கமன் மதன்

மனைவி கோவித்துக்கு டொனெஷன் கொடுத்தால் மனைவியை விட்டுவிட்டுக் கோவிடு எரிப்பாராம். குபீனி காதலனின் பெயரைப் பக்கைக் குத்திக் கொண்ட திடத்தைச் சிகரெட் வைத்துப் போகக்கூடியாராம். சொன்ன கப்பலை மகன் கல்வானம் செய்ய மறுத்தால் காதலுக்கு உதவி செய்யும் அம்மாவின் மேல் கொடுகிற க் கொட்பு... கரை. கதைகள் திரும்பப் வேண்டும் என்பதற்காக இப்படியா?

ரூபங்கள், டாங்குகள், பாடல்கள் என்று

* கனெக்டர் பி. பாலசுப்பிரமணியம்

அங்குள்ள பலரும் அப்படித்தான் சொல் லார்கள். இரண்டாவது முறையாக ஏன் சென்றீர்கள் என்று கேட்டபோது, நாற்பது ரூபாய் பணம் கொடுத்தார்களே அதற்குத் தான் என்ருர்கள் அவர்கள்!

கனெக்டர்: ஒரு மூத்த பத்திரிகையாளர் கூடுகிறிருந்து வரும் தீர்க்கரை இப்படிப் பட்ட கேள்விகளைக் கேட்பது? வேறு கேள் விற்கு வாராய்கள்.

கவி: திருமதிசையில் அரவின் உயர்நிலைப் பள்ளியில் கட்டடம் மாட்டுக் கொட்டகையை விட மோசமாக இருக் கிறது!

கனெக்டர்: பள்ளிக்கென்று சொந்தமாக நிலம் ஏதும் இல்லை. அதனால்தான் தீர்த்தாக் கட்டட வசதிகள் செய்ததர இயலாமல் இருக்கிறது. தூத்து ஏக்கருக்கான நில மாற்ற ஆணை பெறப்பட்டதும் ஆவன செய்யப் படுக.

கவி: திருமதிசையில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் கீழ் கமார் நான்கரை வட்டம் செலவில் சாக்கடைக் கால்வாய்த் திட்டம்

“இது மாதிரி கேள்விகளை

கவி: தடுப்பகம் கட்டுப்பாடு திட்டத் தில் செயல்பட்டு மாவட்டம் எந்தவித யாவது இடத்தில் இருக்கிறது?

கனெக்டர்: மாவட்டம் கனெக்டர் இ. பண்டியன்: தமிழகத்தில் நாங்குக்தான் முதல் இடத்தில் இருக்க வேண்டும். ஆனால், எங்கள் செயல்பாடு களைச் சரிவர அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லத் தவறி விட்டதால் மூன்றாவது இடத்தில் இருக்கிறோம்.

கவி: உயலுயர் சத்திரத்தில் அருவி லுள்ள வந்தூர் மேட்டுக் காலனி, கோண்டி ஆகிய ஊர்களில் சில பெண்ணுக்குக் குடும் பக் கட்டுப்பாடு செய்த பிரதமர் மூத்தைப் பிரதிநிதிக்கிறது!

கனெக்டர்: இரண்டொன்று அப்படி ஆகி யிருக்கலாம்!

கவி: மதுராத்தகம் அருவிக்குள் ஐயின் என்டதூர் அரிஜனக்காலனியிலிருக் கும் அண்களில் பலருக்கு ஏற்கெனவே ரூ. ௨ செயல்பட்டிருந்தும் மறுபடியும் அவர் ஐக்குக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செயல்பட் டிருக்கிறது! இது அசையமாக இல்லைவா? காரணம், வேறும் புள்ளி விவரங்களைக் காட்டுவதற்காக இப்படிச் செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். உண்மையானது?

கனெக்டர்: திச்சையம் அப்படியெல்லாம் செயல்பட்டிருக்காது.

கவி: நாங்கள் தேரில் சென்ற போது,

திரைபெற்றப்பட்டுள்ளது. அது சரிவரக் கட்டப்படாததால், சாக்கடை நீர் ஓடாமல் தேங்கிக் கிடக்கிறது. மேலும் அது கறுநி வாகக் கட்டப்படாததால் ஆய்லாகவே இடிந்து கிடக்கிறது.

கனெக்டர்: அதில் சாக்கடை நீர் சரிவர வெளியேறவில்லை என்ற புகாரைத் தொடர்ந்து 85 இல் மறுபடியும் அது சரி பாரிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு தற்போது தீர்க்க புகார் சொல்கிறீர்கள். இது தொடர் பாகத் திருமதிசைப் பேரூராட்சியின் நிதி நிலைக்குத் தக்கவாறு நடவடிக்கை எடுக்கக் கொடுக்கிறேன்.

கவி: திருமதிசையில் ஒரேயொரு குடி நீர் க் கிணறுதான் உள்ளது. அதுபோத வில்லை என்கிறார்கள். மேலும் அங்கு விபத் தங்கள் அடிக்கடி நடப்பதால் வாகனங் களின் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேகத் தடை போட வேண்டியது அவசியம் என்கி றார்கள்.

கனெக்டர்: பேரூராட்சி நிதி வசதி போதுமானதாக இல்லாததால் கடுதலாக ஒரு குடிநீர் க் கிணறு அமைக்க இயல் வில்லை. அரசு மான்லாம் ஏதும் கிடைத்தால் திருமதிசையில் கடுதலாக ஒரு குடிநீர் க் கிணறு அமைக்கப்படும். வேகத் தடை அமைப்பது குறித்தும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

கவி: மாங்காடு காமாட்சியம்மன் கோயில் கூறிக்கொட, மூன்றிருந்த தூவாக்

வட்டத்தை இயக்குகிறார்கள். இயக்கும் போது, வேறு இடத்தில் தூலகக் கட்டடம் கட்டத் தரப்படும் என்று கோரில் நிர்வாகம் கூறிவிட்டும் இன்னும் கட்டப்படவில்லை.

கலெக்டர்: கவனிப்பீடுகள்.

கமி: மாங்காடு ஏராளமான பக்குர்கள் வரும் ஒரு தலமாக இருக்கும் அல்ல, ஒரு பேருந்து நிலையம் இயங்குமே?

கலெக்டர்: மாங்காடு பேருராட்சியில் நிதி நிலை பேருந்து நிலையம் அமைக்கும் அளவுக்கு இல்லாததால், சென்னை பேருந்து வளர்ச்சிக் குழும அபிவிருத்திக் கட்டடம் நிதிநிலைக்குத் தகுந்த கட்டடம் ரூபாய் 8 லட்சம் பெற்றுப் பேருந்து நிலையம் அமைக்க ஒப்புதல் பெறப்பட்டுள்ளது. ஆகிலும் பேருந்து நிலையம் அமைக்கப் பேருராட்சிக்குச் சொந்தமான நிலம் இல்லை. அதனால் அவை நிர்வாகத்திடம் கோரப்பட்டுள்ளது.

கமி: அம்பத்தூர் — பாடியிலுள்ள டி. எம். பி. நகர் ஒரு தாய் - சேய் நல

ஏழாடிரம் ரூபாய் கணக்கெழுதியுள்ளதாகவும் சொல்கிறார்கள். இதுபோல் கமர் மூன்றரை லட்ச ரூபாய்க்குத் தவறாக கணக்குள்ளதாகச் சொல்கிறார்கள்.* இதை மாதிரி, காங்கிரி அருகிலுள்ள திருப்புகழி பஞ்சாயத்தின் முன்னாள் தலைவர் 24,084.13 ரூபாய்க்குச் சரிபாண கணக்குக் கட்டவில்லை என்று கடந்த 18.11.84 இல் காங்கிரி கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர் எஸ்.டி. நாராயண் என்பவர் கறுதிப்படுத்தி விருத்தும் மேல் நடவடிக்கை ஏதும் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் நீங்கள் விசாரித்து உண்மையைக் கண்டறிய வேண்டும்.

கலெக்டர்: நீங்கள் எங்கள் மாவட்டத்தில் கருப்பவணம் சென்று விட்டு என்னைச் சத்திக்க வருகிறீர்கள் என்றதும், நீங்கள் மாவட்ட வளர்ச்சிக்கான ஆலோசனை விளத்தான் கூறப் போகிறீர்கள் என்று நினைத்திருப்பேனே தவிர, இதுமாதிரி நென்னை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதற்காக தான் குறையைக் கூறக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. இதை நீங்கள் முன்பே

நான் எதிர்பார்க்கவில்லை!

விடுதி கட்டப்பட்டு இன்னும் நிறைக்கப்படாமல் உள்ளது.

கலெக்டர்: ஆவன செய்கிறேன்.

கமி: திருவொற்றியில் ஆல்காவே சர்க்கடை நீர் தேங்கி நிற்கிறது. ரூபூரிக் கிணறுகள் பாதிக்கப்படுவதற்குச் சொல்கிறார்கள். பெரும் பகுதி மாடுகளை வெட்டுவதற்கென்று தனி இடம் இல்லாததால் தெருவிடையே வெட்டப்படுகிறது. அதனாலும் கைதாரச் போடு விளைகிறது என்கிறார்கள்.

கலெக்டர்: கவனிப்பீடுகள்.

கமி: பரங்கிமலை ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், செங்காடு செவையகளை வெல்லாமல் ஊராட்சியில் செய்ததால் கணக்கெழுதுவதாகச் சொல்கிறார்கள். உதாரணமாக, பேருந்து செல்லத்திற்கு எரிவெண் இடைவெளியாக இருந்த வேளிக்கா தான் முன் செவையகளை அந்தந்த இடத்தின் சொந்தக்காரரின் பெயரில் சரி செய்முறை இட போதிலும் அந்தக் ஊராட்சியிலிருந்து 1,400 ரூபாய் செவைய செய்விக்கப்பட்டதாலும் அதேபோல் கடந்த 88 இல் சென்னை இராணியேரி கல் லாரி மாணவிகள் என். எஸ். எஸ். மேல் பவந்தபோது, அவர்கள் உட்காண்காப்பவனிக் கிடையில் ஒரு வாரி ஆற்று மணல் கொண்டு வந்து கொட்டியதற்காலையும் கமர் நூலாறு தென்மேல்நிலைகள் கொண்டு விழுதிக் கூழிப்பிட மன்றம் கட்டியதற்காலையும்

சொல்விடுதல். கைத்தொழில் வளர்ச்சி அமைச்சரவை பதில் விளாடுவதில் சொல்வி விடுப்பேன். அதனால் போதிய அளவு இன்னொரு தான் வைத்துக் கொள்ளலாமா?

கமி: தாய்கள் அதற்கும் ஊராட்சியே இருக்கிறதும், நீங்கள் ஒரு தேதி சொல்லுங்கள். அப்பிப்பாது வருகிறோம்.

கலெக்டர்: இல்லாவிட்டால், நீங்களே ஒரு தேதி சொல்லுங்கள்.

கமி: உங்களுக்கு வசதியான தேதியில் வர தாய்கள் தயார். அதனால் நீங்களே சொல்லுங்கள்.

கலெக்டர்: சரி, அடுத்த வேளிக்கை வரக்கூடும்.

கமி: குரோம்பேட்டை அரை மருத்துவ மனைக்குக் கால்பயனுண்டு கவர் இல்லாததால், மருத்துவமனைக்குப் பன்றிகளின் நடமாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது.

கலெக்டர்: கால்பயனுண்டு கவர் தொடர் பாசு 32 ரூபாய் மதிப்பிற்கு செய்விப்பட்டுள்ளது. தற்போது பதில் மதிப்பிற்கு செய்விப்பட்டு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

கமி: குரோம்பேட்டை ஜி. எஸ். டி. ரோடில் கருவாட்டை ஒட்டியே பெட்டரோல்

* வேல்காவைச் சாராட்சித் தலைவர், மேல் கூறப் பட்ட பதிலுக்கு ஒத்தரேட்டைக்குக்கும் பதில் கூறாது அங்குக்கு ஏன் தானில் அனுப்பிய போது, அவர் ஒட்டுமொத்தமாக அனைத்து ஒத்தரேட்டைக் கூறும் போன்றவைகள் என்று நமக்கு எழுதியுள்ளார்.

* கெல்கட்டர் பேட்டியின் போது உடனடித் துணை வசதிக்கு ஏற்பு பற்றியவர்...

பலீக் ஒன்று உள்ளது. இது விபத்துக்கு வழி வகுக்காதா? எப்படி பேட்டியோல் பங்குக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது?

கெல்கட்டர்: ஐ. எஸ். டி. நோடீஸ் திறைய ஆக்கிரமிப்புடன், அகத்திருப்ப மறுபடியும் ஆக்கிரமிக்கிறார்கள். குறைக்க மக்களிடமும் இருக்கிறது. மக்கள் ஒத்துவரக்கூடாத வரை ஏதும் செய்ய முடியாது... இச்சமயத்தில் டெலிபோன் வரவே, கெல்கட்டர் பேட்டியோல்... கால்டி எங்கரமடத்திற்கு ஆக்கிரமிக்கார் குழுக்கென் டோஷி அவர்கள் வந்திருக்கிறார். அவரை வரவேற்க நான் செல்வ வேண்டும். நான் இங்குலாவிட்டாலும் தொடர்ந்து வரக்கூடக்கூடக்கூடக் கொல்லுங்கள். மற்ற அதிகாரிகள் குறித்துக் கொள்வார்கள்; பதிலளிப்பார்கள். நன்றி. நான் வருகிறேன். முடிந்தால் நான் மறுபடியும் வந்து உலத்து கொள்கிறேன். (கெல்கட்டர் புறப்பட, மற்ற அதிகாரிகளுடன் பேட்டியின்மீதும் தொடர்கிறது.)

கல்வி: பல்லாவரம் தகராட்டித் தலைவரை கத்தித்தபோது, தகராட்டிக்கென்று குப்பை கூளங்களைக் கொட்டுவதற்கு ஓர் இடம் இல்லையென்றும், மேலும் தங்கள் தகராட்டி எங்கே கூடத் தங்களுக்கு இன்னும் தெரியாதென்றும் காரணம், வரலாயத் துறையினர் இன்னமும் கரவேல் செய்யாதது தான் எல்லாம் சொன்னார்!

கெல்கட்டர்: உதவிவாளரும் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் இந்த விஷயத்தை அவர் எங்கனிடம் வந்து சொல்லி விடுத்தால் அவை செப்திரிப்போமோ குறித்துக் கொள்கிறோம்.

கல்வி: மதுராத்தகம் அருகிலுள்ள ஆயப்பாக்கம் கிராமத்தில் கடந்த 21.3.87 அன்று வழங்கப்பட்ட கெளன்ஸ் தீவிரத்தைக் கொள்கையில் இருபத்தைந்து பேருக்கு ஒரு பைசாக் கூடப் போய்க் சேராத நிலையிலும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டதாகக் கணக்கெழுதப் பட்டுள்ளது. மேலும் ஐம்பத்தாறு பேருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை கொடுக்கப்படாமல் தராத ஐந்துபது ரூபாய் மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது எல்லாம் புகார்.

அதிகாரிகள்: (குறித்துக் கொள்கிறார்கள்.)

கல்வி: பொன்னினைத் துண்டாக்கியுள்ள அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளியின் தரம் ஆண்டுதொழும் குறைந்துகொண்டே வருவது

தற்கு என்ன காரணம்?

பள்ளிக் கல்வித்துறை அலுவலர்: பின் தங்கிய இடமாதலாலும், மாணவர்களின் பெற்றோர் படித்தவர்களாக அமைவாத தாழ்மையான இத்திலை, எளிதும் இத்திலை அகலாத தக்கது. வடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்வி: பாலாஜி பாத் காராட்டியிலுள்ள தந்தை தத்துவர் கிராமத்தில் இவங்கும் காராட்டி ஒன்றியப் பள்ளிக்குப் போதுமான கட்டிட வசதி இல்லை என்று புகார். இது போலவே இளைக்கூறி 21 முதலான நல்லாதிக்குப்பத்தில் இவங்கும் துவக்கப் பள்ளியில் இரண்டு ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு நாற்காலி தான் என்ற நிலை கட்டிட வசதி பற்றிச் சொல்வது நெகவரிலும்!

பள்ளிக் கல்வித்துறை அலுவலர்: செங்கை மாவட்டப் பள்ளிக் தேர்வுப் பரீட்சை நிறப்பாச நடத்ததன் விளைவாகக் கிராம மக்களின் நன்கொடைகள் மூலம் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்கித்தர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. முடிந்தவரை கட்டிட வசதிகளுக்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

கல்வி: இடைக்கூறி தாண்டைச் சேர்த்த பொத்தமுள்ள 24½ கிராமங்களுக்கும் இருப்பது கூடப்பாக்கத்திலுள்ள ஒரேயொரு மருத்தகம்தான். அப்படியிருந்தும் அங்கு போதுமான மருத்துவர்கள் இருப்பதில்லை என்று புகார்.

கெல்கட்டர்: உதவிவாளர்: குறித்துக் கொள்கிறார்

கல்வி: மதுராத்தகம் அருகிலுள்ள குருநகர்பால் கற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்குக் கடன் வசதி இடைக்கவியில் எவ்வளவு?

பால்குன் மேம்பாட்டுத் துறை அலுவலர்: அங்கிருந்து வங்களுக்கு இதுவரை எந்த விண்ணப்பமும் வரவில்லை. 27 - 28 நிதி வான்சுலமான பங்கோலுதும்விண்ணப்பங்கள் பரிசீலித்து அவை செங்கிறோம்.

கல்வி: மேலும் அங்குலில் சரிவான பஸ் வசதி இல்லை. 21-K பஸ்தை அங்குலு வழியாகத் திருப் பீணும் வசதிவாக இருக்கும் என்கிறார்கள்.

போக்குவரத்துத் துறை அலுவலர்: உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

கல்வி: செங்கல்பட்டு கடுகாட்டில் ஒரு பின்னடைவாகக் காரணம் தாதுது ஐந்துபது என்ன வாங்குகிறார்களாம், தகராட்டியை கட்டணத்தை தீர்மானம் செய்யலாமோ?

க. உதவிவாளர்: (குறித்துக் கொள்கிறார்.)

கல்வி: பாலாஜி துவக்கையிலுள்ள காரைத் தொழிற்சாலைக் வழியே நீர் கத்திகிப்புகு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

க. உதவிவாளர்: வழிவந்திச் கத்திகிப்புகு

UMS

பூஸ்டர்/ஆன்டெனா

உயர்ந்த திறன்
அதிக சக்தி
மிகத் துல்லியமான
படங்கள்

- * உயர்ந்த புவி அலைகளுக்கு மிகுந்த வலிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- * கொடைக்கானல்/சேலம் ? ஒளிபரப்பிற்கு சிறந்த பணம் அளிக்கிறது.
- * தொலை தூரப்பரப்புகளிலும் தெளிவான வண்ணங்களையும் துல்லியமான படங்களையும் தருகிறது.
- * கடும்க் காற்றிலும் மழையாலும் பாதிக்கப் படாத வகையில் உறுதியாக அமைக்கப் பட்டது.
- * சிறிய அளவு நிரத்திரகாக மிகத் சிறந்த பாதுகாப்பு உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன.

UMS

சேஷ்யோ டிபென்டரி (டி) லிமிடெட்

கிள்கை

- கி. 62, சேஷ்யோ டிபென்டரி, சென்னை-560 025 போன் . 578329
- கி. 1229, சேஷ்யோ டிபென்டரி, சென்னை-578 001
- கி. 165, சேஷ்யோ டிபென்டரி, சென்னை-578 005

இவற்றிலிருந்து திருவாய்மொழி நூல் திருவொழி
பெற்றிருக்கிறது.

கல்வி: செங்கல்பட்டு அருகில் உள்ள
பாலாற்றில் ஒரு தரைப் பாலம் அமைத்தால்
அந்த இடத்திலிருந்து அக்கனாமிதுண்டைப் பல்வேறு
விலையுடைய மக்கள் அது வி. டி. தூரத்திலேயே
செங்கல்பட்டுக்கு வந்து விடக்கூடும். தரைப்
பாலம் இல்லாததால் கமரர் இருபது மைத்து
வி. டி. வரை வந்திட்டு கொண்டு வருகிறார்
கள்.

க. உதவிவாளர்: (குறித்துக் கொள்வீரார்).

கல்வி: செங்கல்பட்டு பேருந்து நிலையம்
உட்குழுக்கப்பட்டதும் ஏன் திறக்கப்பட
வில்லை?

க. உதவிவாளர்: (குறித்துக் கொள்வீரார்)

கல்வி: குன்றத்தூரில் பாக்கியாடிக்
கட்டடம் ஒன்று முக்கால்வாசி கட்டப்பட்ட
நிலையில், அப்படியே இருக்கிறது.

க. உதவிவாளர்: (குறித்துக் கொள்வீரார்.)

கல்வி: தேவமுனிப் பேட்டைக்குள்ளுள்ள
குப்பை என்பவர் கோடி விதாயகர் குளத்
தில் கடந்த மூன்று வருஷமாக மீன் வளர்த்து
வருகிறார். கடந்த 7.5.47 இல் சில மீன்கள்
என்பவரவரையாக மீன்வளர்ச்சிப் பேரறிவு
சென்று விட்டனவாம். அதுபற்றிப் புலவர்
எனருத்தும் பணிக் கிடைக்கிறார்.

க. உதவிவாளர்: (குறித்துக் கொள்வீரார்.)

கல்வி: ஆலையிலுள்ள ராமலிங்கபுரம்
பூங்காநிலம் அ. வி. மு. க. உறுப்பினர்
ஒருவரையே ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள
தென்றும் அதேபோல், பன்னி நிலங்களுக்கும்
கூடுதலாக அரசாங்கம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள
தென்றும் சொல்வீரர்கள்.

ஆலடி தலைவர அவர்கள்: இராமலிங்கபுரம்
பூங்காநிலம் அ. வி. மு. க. உறுப்பினர்
ஒருவரையே ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள
தென்றும் அதேபோல், பன்னி நிலங்களுக்கும்
கூடுதலாக அரசாங்கம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள
தென்றும் சொல்வீரர்கள்.

கல்வி: தலைப்பகுதி மக்களுக்குக் குடும்ப
அட்டை ஒன்றுக்கு ஆறு லிட்டர் வீதம் மண்
கொண்டுமண் வழங்க வேண்டும் எனினும்
மற்றைய தரத் தலைப்பகுதி மூன்று லிட்டர்
வந்தால் வழங்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு உறுப்பினர்: தலைவர்: பொத்
தேரி, காட்டாங்குளத்தூர், திண்டிவனம், கரை,
பேரமணூர், கைவந்தப்பட்டு, திருக்கேரி
பூர், செங்குன்றம், ஆலையிலிருந்து
தலைவர்: தலைப்பகுதி மக்களுக்குக் குடும்ப
அட்டை ஒன்றுக்கு ஆறு லிட்டர் வீதம் மண்
கொண்டுமண் வழங்க வேண்டும் எனினும்
மற்றைய தரத் தலைப்பகுதி மூன்று லிட்டர்
வந்தால் வழங்கப்படுகிறதா?

இருந்து மற்றைய தரத் தலைப்பகுதி மக்களுக்குக்
குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு ஆறு லிட்டர் வீதம் மண்
கொண்டுமண் வழங்க வேண்டும் எனினும்
மற்றைய தரத் தலைப்பகுதி மூன்று லிட்டர்
வந்தால் வழங்கப்படுகிறதா?

கல்வி: சென்னை கண்மொழித் தந்தி
தலைப்பு: ஆங்கிலம் 380 ஏக்கர் நிலத்தை
தலைப்பகுதி மக்களுக்குக் கொடுக்க
அப்போது பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களில்
ஒருவருக்கு அதில் வேலை வாய்ப்புத் தருவ
தற்கு உறுதியளிக்கப்பட்டிருந்தும், பாதிக்க
ப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு குடும்பங்களில்
இன்னும் இருபத்தைந்து பேருக்கு வேலை
வாய்ப்புத் தரப்படவில்லையா?

க. உதவிவாளர்: (குறித்துக் கொள்வீரார்.)

கல்வி: குறிப்பிட்டுள்ள தரத்திலுள்ள
பாலாற்றில் எப்போது கையேலை வாய்ப்புத்
தரப்பட்டிருக்கிறதோ அதைப்பற்றித் தெரிந்து
கொள்ள விரும்புகிறேன். 15,000 ரூபாய் வரை
அனுமதிக்கப்பட்டும், தலைப்பகுதி, அப்பா
ஆலையிலிருந்து வரும் ஆலையிலிருந்து
கொண்டு வரும் கையேலை காட்டிக் கடன்
கொடுக்கப்பட்டு விட்டதாம். இவ்வாறு இரு
பாலாற்றில் தலைப்பகுதி குடும்பங்களுக்கு
அப்பா, தலைப்பகுதி வரும் கையேலை காட்டிக்
கொடுக்கக் கடன் தர முற்படுவது எப்படி
தலைப்பகுதி?

க. உதவிவாளர்: அங்குக்கு உடனடி

கல்வி: கடன் வரவில்லை என்பது சொல்ல
பெறும்.

கல்வி: காலத்திலுள்ள கையேலைத் தராததில்
தலைப்பகுதி மக்கள் கொண்டுமண் வழங்க
கொண்டுமண் வழங்க வேண்டும் எனினும்
மற்றைய தரத் தலைப்பகுதி மூன்று லிட்டர்
வந்தால் வழங்கப்படுகிறதா?

காலத்திலுள்ள கையேலைத் தராததில்
தலைப்பகுதி மக்கள் கொண்டுமண் வழங்க
கொண்டுமண் வழங்க வேண்டும் எனினும்
மற்றைய தரத் தலைப்பகுதி மூன்று லிட்டர்
வந்தால் வழங்கப்படுகிறதா?

கல்வி: இங்குள்ள கையேலைத் தராததில்
தலைப்பகுதி மக்கள் கொண்டுமண் வழங்க
கொண்டுமண் வழங்க வேண்டும் எனினும்
மற்றைய தரத் தலைப்பகுதி மூன்று லிட்டர்
வந்தால் வழங்கப்படுகிறதா?

க. உதவிவாளர்: உடனடியாக கையேலை

கல்வி: கையேலைத் தராததில் தலைப்பகுதி மக்கள்
கொண்டுமண் வழங்க வேண்டும் எனினும்
மற்றைய தரத் தலைப்பகுதி மூன்று லிட்டர்
வந்தால் வழங்கப்படுகிறதா?

(இப்போது இடம் பெருக இன்னும் பல்
வேறு தரத்திலுள்ள பற்றியும் எடுத்துக்
கொள்ளுகிறேன். அவற்றையும் கையேலைத்
தலைப்பகுதி மக்களுக்குக் கொண்டுமண்
வழங்க வேண்டும் எனினும் மற்றைய தரத்
தலைப்பகுதி மூன்று லிட்டர் வந்தால்
வழங்கப்படுகிறதா?)

செவ்வாசனங்கள்

அழகு

நெருக்கடி நெருக்கடி செவ்வாசனங்கள்
உயர்ந்தவாசனங்கள் நெருக்கடி கருத்து

வெவ்விவாசனங்கள்

கல்கி

அக்டோபர் 18¹

தீபாவளி சந்திரன் ஆரம்பம்.

* மு. செந்தில்காசன், திருமருகல்.

? 'பாரத விடுதலை முன்னணி' என்ற பெயரில் புதிய கட்சி ஆரம்பித்துள்ள தொழிலாளர் பற்றி?

! ஏராளமான எதிர்க்கட்சிகள்தான் நமது ஜனநாயகத்தின் சாபக் கேடு என்பதை மற்றவர் புரிந்து கொள்ளாது போனால் ஆட்சரிய மிஸ்திரி... ஜெத் மலானியுமா?

* வி. நாகராஜன், விருத்தாசலம்.

? ராஜ்யத்திலில் உடன்கட்டை ஏதும் வழக்கம் இன்னும் தடைமுறைகள் இருப்பது குறித்து?

! அந்த அளவுக்கு அறிவாளமானவர் பாதுகாத்து வந்திருக்கின்றன நமது மத்திய மாநில அரசுகள் என்று அர்த்தம். இது போன்ற அறாலிக்ங்களுக்கு அறிவாளமிய அடிப்படைக் காரணம், நாட்டுக்கே தலை குவிவை ஏற்படுத்திய இந்திகழ்ச்சி மீண்டும் தலையெடுக்காமல் அறிந்து ஒழிந்து போகட்டும.

! அப்பற்றம், 'எஸ். டி. எஸ். சமர்ப்பித்த ஹழல் பட்டியல் மீது நடகாங்கை எடுக்கிறேன்' என்று ராஜீவ் ஆரம்பித்து விட்டால் என்ன செய்வது? - அதனூட்கான்?

* ஏ. பாலச்சந்திரன், கே. வி. குப்பம்.

? பஞ்சாப் தீவிரவாதிகளுக்கு நேரடியாக ஆதரவு அளித்துள்ளதால் குடிக்ரியத்தினமை குருமார்க்கும் கைது செய்யப்படுவார்களா?

! அதற்கு மத்திய அரசுக்குத் தைரியம் வராமா என்பது ஒருபுறமிருக்க, அப்படிச் செய்வதால் பணமை வளரவே செய்யும். பஞ்சாப் பிரிவினைக்குத் தீர்வு அடக்கு முறை யில் அல்ல. அடக்குமுறை மூலம் காலில் தானில் நம்பிக்கை இல்லாத மக்களையும் அத்தினையில் இருப்பி விட்டுக் கொண்டிருக்கிறது மத்திய அரசு. மதவாதிகளை மதித்து ஆலிமை அவர்களிடம் ஒப்படைத்து அவர்கள் மூலம் தீவிரவாதிகளைச் சமாளிப்பதே வழி.

* டி. சீனிவாசன், சென்னை.

? தமிழக அரசு எந்த ஒரு பிரச்சினையையும் தீர்க்க முடியாமை தினதிக் கொண்டிருப்பது ஏன்?

! மத்திய அரசு மட்டும் தீர்த்து வைக்கிறதாக்கும்! மத்திய அரசு முன்னது, நவராஜ அணுகுமுறைகளால் தோல்வி அடைகிறது. தமிழக அரசிடமோ முயற்சியே இல்லை! கம்மா இருப்பதே கைம் என்று காலத்தை ஒட்டுகிறது. இதுதான் வித்தியாசம்.

* ஆ. சாம்பசிவம், திருச்சி.

? வன்னியர் போரடைட்டம் வன்முறையில் முடிந்திருக்கிறதே?

! தமிழக அமைச்சரவை யின் ராஜா தந்திர மற்ற போக்கைத்தான் இது உணர்த்துகிறது. எம். ஜி. ஆர். உடன்தலயின்றி அமெரிக்கா யில் இருப்பதால் வன்னியர் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசி, மிகக் கலப்பமாக அவகாசம் கேட்டுப் பெற்றுத் தற்காலிகமாகச் சமாளித்திருக்கலாம் தவறி விட்டார்கள். மேலும் ராஜாத்திரமற்ற முறையில் எம். ஜி. ஆர். பேர்க் ஒன்றில் ஒரு பகுதியை வினம்பரமாக தாளித்தங்களில் வெளியிட்டார்கள். அது வன்னியர் குலத் தவரின் நெஞ்சில் எரிந்த திக்கு தெய்வார்த்து போலாகி விட்டது. ஸ்டீடென்க்கிடு என்ற தத்துவமே கத்திரி நாட்டில் சம உரிமைத் தத்துவத்துக்கு முரணானது என்றாலும் சில பிரிவினருக்கு இட ஒதுக்கீடு சலுகைகள் காட்டப்படுமபோது, வேறு பல பிரிவினரும் கோருவதைத் தடுக்க முடியாது.

* டி. நானா பிரபு, குடியாத்தம்.

? கருணாநிதியின் ஆதரவால் பெற பிரபா

வன்னியர் போராட்டம் வன்முறையில் முடிந்திருக்கிறதே?

* எஸ். வி. ராஜசேகர், சென்னை - 8.

? ராஜீவ் மெயில் வழக்கு மீண்டும் உயிர் பெற ஆரம்பித்திருப்பது பற்றி...?

! அவர் ஏதோ வங்கி மோசடி 'மட்டும்' தான் செய்தார் என்று எண்ணியிருந்தோம். ஆனால் அவரோ 'வில்லாடி சக்கரவர்த்தி' என்ற பட்டத்துக்கே உரியவராகிறார்! எத்தனை விதமாக ஊரை ஏமாற்றுகிறார் மனுஷன் என்று பார்த்தால் விவப்பாக இருக்கிறது. பெரிய இடத்துத் தொடர்புள்ள அவருக்குத் துணை செய்திருப்பதைப் பார்த்தால் வேதனைவாகவும் உள்ளது.

* அர. மணிவண்ணன், சென்னை - 16.

? சர்க்காரியை தீர்ப்பின் மீது மேல் நடவடிக்கை எடுக்குமாறு மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளும் தொழிலதிருவுக்கு அறிதாப் - அறிதாப் மீது மேல் நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கோர தைரியம் ஏன் வரவில்லை?

கரன் முயற்சி எடுப்பது எப்படி சாக?

1 அந்தச் செவிதி உண்மையானதால் அது விஷமம் ஸார்!

2 எம். இராசன், மொரணபன்லி.

3 ஸி. பி. சிங்லின் கருத்துக்களில் உங்களுக்கு எத்தனை சதம் உடம்பாடு?

1 நிறு சதம் உடம்பாடாக இருந்து வந்தது. இப்போது எதிர்க்கட்சிகளில் வலது சார்புடன் இளைவதா, இடது சார்புடன் இளைவதா, தனித்து நிற்பதா, காங்கிரஸை வெளக்கப்படுத்துவதா என்று புரியாமல் அவர் தடுமாறுவதைக் காண, தொண்டூறு சதமாகக் குறைந்து போய்விட்டது. மக்களுக்கு மறுதி அறிகம் ஏற்படாத மறக்காமல், அவர் சீக்கிரமாக ஒரு முடிவுக்கு வந்து, ஆனால் கட்சிக்குச் சவாலாக அளமயக் கூடிய ஒரு உறுதியான மாற்றுத் திட்டத்தை அறிவிக்க வேண்டும்.

புதிய கட்சி!

துணிவு வகுப்பு!

விவரம்!

எத்தனை சதம்!

* இக்கேதோ, நாட்டரசன் கோட்டை.

2 இறப்பதற்கு நாம் ஏன் பலப்படுகிறோம்?

1 'மறணத்துக்குப் பின் என்ன' என்ற மாமம் விருவிக்கப்பட்டதுதான் காரணம். அந்தப் புதிதான மனிதர்கள் மாக்களை விடச் சேவகமானவர்களாக ஆகி விடாமல் தடுத்தாட் கொண்டிருக்கிறது!

* எஸ். வெங்கடாசலம், நாட்டரசன் கோட்டை.

2 மத்தியப்பிரதேச மாநிலத்தில் புதிதாகச் சேர்க்கப்படும் நபர்களுக்கும் உணர்வு தன்மை சோதனை நடத்தலாமா?

1 இப்படி நடந்து கொண்டவர் களைக் கட்டி வைத்துச் சவுக்கால் வாங்கு வாங்கு என்று வாங்க வேண்டும் என்று கொய்யப் போக்குிறது. ஆனால் மனோ விசாரம் கொண்ட விவாதியைதான் இருந்தால் எப்பதியக்கார ஆண்பத்திரியில் சேர்ப்பதே முறை.

தீங்கன் கேட்டால் — தராத

வெதனைலின் மறுபுறமாக, நர்ஸுகள் அவமானத்தில் குதுகி அடங்கி, நடந்ததை நடி மறைக்காமல், விழு கொண்டு எழுந்து அதி திக்கு எதிராகப் போராடக்கொள்கிறார்கள். அது, பெருமிதத்தையும் நம்பிக்கைகளையும் உருவாக்குகிறது.

* கு. திருநாவுக்கரசு, மொரணபன்.

2 பேசும்பார்ஸ் திறமையான மனோதிக் கூடர்ட்டர் இத்தியா வந்திருக்கிறார்?

1 'த அடிக்கிற மாதிரி அடி, நான் அடிக்கிற மாதிரி அழுதிறேன்' இரண்டு பேருமாகச் சேர்த்து இத்திய மக்களின் கண் துளங்கி விட்டு நடுவலாம்' என்றிரு திட்டமிட்ட தாடகத்தான் துப்பாக்கித் தோன்றுகிறது — இன்றுவரை.

* எஸ். பாபு, முத்துவர்.

2 இத்தியா இலங்கை ஒப்பந்தத்தைத்

தொடர்ந்து இலங்கையில் அமைதி நிலவுவதாக நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது, கண்டும் அங்கே சில சலசலப்புக் கள் எழுதின்றனமே!

1 சம்பந்தம்! அனைவரையும் விளக்கும் போடாமல் தேரடி சம்பந்தமில்லாதவர் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் ஆகலாக, ஒப்பந்தம் தங்கள் மீது திணிக்கப்பட்டதாகச் சிங்கம், தமிழ் தீவிரவாதிகள், நுதுபுதிர் லியப்பிவிட்ட, என்னதும் நடந்ததை மறந்து இன்றையச் சூழ்நிலையில் ஒப்பந்தத்தின் வெற்றிக்கு அனைவரும் பாடுபடுவதே புத்தி சாவித்தனம்! இரு நாடுகளுக்கும் நல்லது. இலங்கையின் பின்விளைவுகள் பரங்குபா விறுக்கும்.

* கு. 15 பக்க பெறுபவர்!

அ. மணிவண்ணன்,
ஐ. அனலி நாசகலன் தெரு.
ஆலத்தூர், சென்னை - 16.

ஓட்டை, தாரம், சீர்திருப்பி!

● வந்தவர்: இவ்வளவு டிப்ஸ் செருதே. என்ன செய்கிறீர்கள்?

சர்வர்: பக்கத்து ஹோட்டலுக்குப் போய்ப் பிடிச்ச டிப்ஸைச் சாப்பிடு வேன்!

— மீனம் தனுசு, திருச்சி - 20.

● வந்தவர்: ஏங்க, விட்டதுதான் மனைவி போட சண்டை. பொங்கலு உப் பைக் கொட்டிட்டாள்னு இப்போ வந்தா, இப்போவும் ஒரே உப்பா இருக்கிறே?

ஹோட்டல் முதலாளி: ஹீ... ஹீ... சரக்கு மாஸ்டருக்கும் எனக்கும் சொஞ்சம் சண்டை...

— க. சந்திரசேகர், சென்னை - 13.

● "அப்பா, சட்டினிங்கு கரப்பான்..."

"ஓ. அசுரர்! சிஸையர் கட்டார் ஹோட்ட லுக்கு வந்துவிட்டு அதைவெய்லாம் பாரிக்காதே. அப்பறம் நம்மமத் தப்பா நிறைக்கக்குவா!"

— எஸ். அமிதா, சென்னை - 110.

● சர்வர் நம் மனைவியிடம்: என்னதான் தான் உன்னை விட்டது? ஒட்டியிருத் தாலும். அதற்காக இப்போ இப்படி ஹோட்டலில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு என்னிடமே ஆர்ட்டர்

பண்ணிக் கொண்டு வரத் சொல் வது நல்லாயிடுமா?

— ஜி. செந்திலரசு, சத்தி.

● "விட்டுச் சாப்பாட்டுக்கும் ஒட்டல் சாப்பாட்டுக்கும் என்ன வித்தி யாசம்?"

"விட்டலேமா வரட்டிட்டுத்தான் சாப் பிட்டுணும்; ஒட்டலிலே சாப்பிட்ட பின் னும் மாவாட்டி. லுக் போதுமா!"

— தே. சங்கர், திருக்கோவிலூர்.

● சாப்பிட வந்தவர்: வகடையில் 6331 என்னுடைய போட்டிக்குக் கொ!"

சர்வர்: ஆமாம், வித்தகாத பழைய வகடையை வித்திற விடுவது திட்டத் தின் கீழ். இந்த நம்புக்குப் பரிசு விழுத்தாலும் விழும் சார்!

— தே. சண்முகசுந்தரம், வெண்ணக்கோவில்.

● முதல் தண்பர்: தான்தான் பிக்குக்குப் பணம் கொடுப்பேன்.

இரண்டாவது தண்பர்: ஊகம், தான் தான் கொடுப்பேன்.

மூன்றாவது தண்பர்: நீங்க ரெண்டு பேரும் சண்டை போட்டுக்கிட்டே கண்டி யில் பிக்கு என் தண்பிலே கட்டி விடாதிங்க!

— இரா. சந்திரன், அம்பாசமுத்திரம்.

● கல்லாயில் இருப்பவர் சாப்பிட வந்தவ ிடம்: நீ இந்த ஹோட்டல் என் தாத்தா தொடங்கியது. தெரியுமா?

சாப்பிட வந்தவர்: கைலாச பாகைச் சாப்பிடுமப்போதே நிறைத்தேன்.

— த. கிருட்டினமுர்த்தி, பாலக்காடு.

● ஒருவர்: என்னய்யா இது! உன்னுடைய மேல் துண்டு சாம்பாசில் நனை விடுதே!

சர்வர்: பரவாயில்லை சார்! என்னு டைய துண்டை எப்படியும் துணைக் கத்தான் போறேன்!

— சாத்தா வெங்கிடெருட்டிணன், அரிசனகுடி, கட்டுவோ.

● வந்தவர்: இத்தப்பா சர்வர், ரெண்டு வகடையை துலி தட்டிக் கொண்டு வா.

சர்வர்: என்ன சார், விண்டவா இருக்கார்?

வந்தவர்: தப்புத்தான்! ஒட்டை அடிச் சை கொண்டு வா!

— க. நயித்செல்வி, சிதம்பரம்

(கு. 200) - பரிசைப் பத்து வருச காலம் சமையல் பிடித்து கொண் டிருந்தவர்.)

8

இந்தியப் பிரேமம் எல்லாவும் நேரம் முது
யுமோ அந்தரம் நேரத்தை ராஜாஜியுடன்
செய்விட்டார் நேரு. பாக்கியிலுக்கும்
சொல்லாதாட்டில் முடிந்தவரை யுடன
ஆடம் இருந்து உக்கிர சொற்களாகப் பவ
னம் பவனும்புலிக்கும். "என்று ஒரு பொதுக்
கட்டத்திலேயே மோட்டையில் னீ. ஆகாத
திரும்பிப் பார்த்தல் சொன்னார். பரிமை
யில் அவர் பேசினாலும் அது அவரது தனிப்
பட்ட விருப்பத்தை வெளிப்படுத்திய சொற்
வென.

மட்டெல், னீ. ஆதிடம் சொன்னார்: "நான்
நாடுவாய் எல்லாவற்றையும் கெடுத்து விட்
ட்டார். நான் சாகசமாகக் காரியத்தை முடிக்க
எண்ணினேன். அவர் அவரைப்பட்டதில்
எல்லாம் பாழாகிவிட்டது. ராஜாஜி படுக்க
கூறினார்: "எதற்காக என்னை ஒரு விவாதம்
நடுவிரிகை? என்னை அந்தப் பதவியில்
ஆர்வமே இல்லையே!"

னீ. ஆதும் பிரேமத்துக்கும் இடையில்
எத்தனையோ ஆண்டுகளாக நிலவி வந்த
அன்புமோகனியம் இந்த நிமிஷத்திலும்
பிறகு பாதிக்கப்பட்டதாகவே தெரியவில்லை.
மயக்கப்பெட்டார் தம்புதிரு னீ. ஆர்.
எழுதினார்: "அரசியல் சாணத்தின் ஒரு
மத்தான மானுதன் ஏற்படும் போது அதனை
நிரவதிக்வும் ஆட்களிலும் சில மானுதன்கள்
ஏற்பட வேண்டும் என்ற விருப்பம் ஏற்படு
வது இயல்பு. மற்ற பல கருத்திற்கும் அம்மை
களை இது பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டது.
நியாயமே, மெய்யும், பின்னே நிச்சயமாக
அது என்னிடம் கணவியல் குறுக்கிவிட்டுப்
பொய்யாத விட ஆய்வின் கிரகத்தின் பிதக்
கும் போதே என்னை ஒவ்வொரு பிறப்பிலும்
இருந்து நான் மதிக்கிற அடைவிறேன்.
என்று அருமைக் களக்கள் என்விடம்
சாட்டிய அன்பும் கவந்த தம்பிக்கையுமே
என்று முதிர்ந்த பிரேமத்தின் ஆண்டுக்கோ
இனிக்கல் செய்தன. அந்த அன்பு சிறிதும்
குறைவாக நினைவில் நான் விடைபெறு
கிறேன்."

கிழந்தையும் செம்புகளும் வந்த
வண்ணம் இருந்தன. அவை விடைபணித்த
துடன் பாராட்டும் தெரிவித்தன அவருடைய
பதவிக் காலத்தை கடை போடவும் செய்
தன. உச்சத்திலும் ஏதென் தலைமை திற்பதி
கானியார். னீ. ஆர்., எப்போதுமே எதிர்த்
தரப்பில் வாதத்தை மறித்தார். எப்போதும்
கட்டிக் காட்டினார். "எதிர்த் தரப்பினரும்
நாட்டின் நலனைக் கருதினார்கள் யாதாடுவிரை
கள் என்பதை ஏதென் கொண்டவர்
னீ. ஆர்." என்றார். கனாதர அமைச்சர்
திரும்பி அமர்த்த கொண்டார். "கனாதர்
தெனரல் ராஜாஜியுடன் பணிவாற்றியது
என்னை உயர் கவனி பெற்றது போலிருத்
து" என்றார். இந்தியக் கட்டுப்பாட்டில்
பிரதம தளபதியும் பிசிட்முக்காரரும்கள்

மேல்
குறப்பட்டால்
மேலும்கூடும்!

அப்பிரதம் பாதி. "இந்தியாவின் அமைதி
யும் பெற்ற தொன்மைமையான பண்பு
களைத் தூதரெனவிலும் ஒன்று திரை
கவர்த்தர் தெனரல் மானிக்கையில் னீ. ஆர்.
கயலில் குடிசிறுத்தன" என்று சொன்னார்.
அந்த உயர்த்த பதவியை னீ. ஆர். கவனி
வந்து. ய வித் த பானமையையும்
கல்பொருடைய திவயக்கிலும் கருதியும்
அவருடைய எண்ணமையையும் போ நுதலார்
விடைபாது. "நாடுக்காக எல்லாப்பணியோ
கையுக்குடைய ராஜாஜியை ஒவ்வொரு
மேலுடன் பணியாற்றிகள் கரு மய்யும்?
ஆனால் அவர் ஒவ்வொரு காலதா கிரா இடை
யுறியிற் கிரகக் அனுமதிக்கப்பட நிவாரண
என்பது உத்தேசமே" என்று விதித்த கந்தன்
மட்டும் பதவிகளைத் தொலைபி, நாக்கும்
பாரிதையும்கள் எழுதியது.

னீ. ஆர். மானுதன் ஒரு உயர்வு உயர்த்தர்
நினை இருந்தன. அத்துடன் ஒரு வெண்ணித்
தட்டும் இருந்தது. உயர்த்து அமைச்சரவை
அங்கத்தினர்க்கள் அமைவது பெயர்க்களும்
பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. அமை இரண்டும்
அவர்களுடைய பரிசுகள். அவற்றினால்
வந்த தெனரல் கடிதம் அமைச் சரவைத் தீர்
மானம் ஒன்றின் மெற்போகக் காட்டியது.
அமைச்சரவைக்கு னீ. ஆர். எல்லாவது
உதவியாக இருந்தார் என்பதை அன்றி
மேலு கவனிப்ப் பார்த்த தீர்ப்பானம் அது
தொடர்ந்து. இந்தியாவின் கணரவத்தன்
னீ. ஆர். கவந்தியது மட்டும்களும்; நமது

கோகுலம்
தம்பி, தங்கைகளுக்கும் தீபாவளி
வாழ்த்துக்கள்!

கோகுலம் அக்டோபர் '87 இதழில்...

திரர் சத்தியமூர்த்தி
 மகன்
 வடகாமி சிசுஷண்மூர்த்தி
 எழுதிய
 என் குழந்தைப் பருவம்

கோடை விடுமுறைப் போட்டி
முடிவுகள்!

உலகம் ஒன்று சேர்ந்த குழந்தை
 — குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வன்னியப்பா

தங்கபுரியைத் தேடி வந்திரமாந்தரன்
 — 16 பக்க வண்ணப்படக் கதை

பாலஸ்தீன நாட்டுக் கதை; மற்றும்
 கோகுலம் தம்பி தங்கைகளின் பிஞ்சுதாவணப் பக்கங்கள்.

கதைகள்; கவிதைகள்; அறிவியல் கட்டுரைகள்; சிறப்பு வெண்கள்!

1. கொலைகளுள் பெரிய கொலை எது?

ஐந்து இந்திரியங்கள் மூலமாக உடலைப் பற்றிய உணர்வைப் பெறுவானாகில் தேகாத்மா புத்தியை வளர்த்து ஆன்மீக உணர்ச்சியை அழிக்கின்றான். ஆன்மீக உணர்ச்சியை அழிப்பது கொலைகளுள் பெரிய கொலை ஆகும்.

2. அசைவன் யார்?

ஐந்து இந்திரியங்கள் மூலமாக மனிதன் இறை பெறுவானாகில் அவன் தன்னைச் சிவ நிலைக்கு உயர்த்துகின்றான். எனவே அவன் அசைவனாகின்றான்.

ஐந்து இந்திரியங்கள் மூலமாக உடல் உணர்வை வளர்ப்பவன் அசைவனாகின்றான்.

3. இந்துக்கள் பல தெய்வங்களை வணங்குகின்றார்கள் ஏன்?

மனதுக்கு வழிபாடு மிகவும் அவசியம். வழிபாட்டின் மூலம்தான் மனதை சரிபடுத்த முடியும். மனதின் பாங்குக்கு ஏற்பப் பல வடிவங்களின் கடவுள் வழிபாட்டுக்கு இருப்பதுதான் பொருத்தும். (தர்ம சக்கரம்.)

ஆகையால் உங்கள் மனப்பக்குவப்படி

கிராண்ட் ஸ்வீட்ச் & ஸ்நாக்ஸ்

வாங்கி நல்லோருக்கு விநியோகம் செய்யவும்.

திருமண வைபவங்களுக்கு : 24 முறுக்கு, 24 அதிரசம், முள்ளு தேன் சூழல், பருப்புத் தேங்காய் வகைகள், திரட்டுப்பால், அப்பம் முதலியவை வழங்கப்படும்.

தி கிராண்ட் ஸ்வீட்ச் & ஸ்நாக்ஸ்

24 - 2வது மெயின் ரோடு, காந்தி நகர்,
அடையாறு. சென்னை - 600 020.

போன் : 412557

பயன் புடாமல் கிருகீதம்

தலைவர் பி.குறிஞ்சி ராஜ்

பக்கிங்காம் கரலீலா

“பக்கிங்காம் கால்வாய் சீரமைப்பு.”
“பக்கிங்காம் கால்வாயில் படகுப் போக்கு
வரத்து.”

— ஆங்கிலேயர்கள் மதுலிப்பட்டினத்தில்
ஆரம்பித்துத் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தி-
லுள்ள மரக்காணத்தில் முடியும் சுமார்
நூற்றுநான்பது மி. மீ. நீளமுள்ள பக்கிங்-
காம் கால்வாயைப் பற்றி இப்படி அய்யப்
போது பத்திரிகைகளில் அடிபடுவதுடன்
சரி. அப்பறம் அய்யவதுதான்!

சமீபத்தில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் தலை-
மைச் செயலாளர் பத்மனாபன் பேசும்
போது, சென்னையில் ஓடும் இரண்டு ஆறு(?)
களான காவம், அடையாறு மற்றும் பக்கிங்-
காம் கால்வாயைச் சுத்தப்படுத்தி, அதில்
எப்போதும் தண்ணீர் இருக்கும்படியான
திட்டம் ஒன்றை மத்திய அரசு அங்கீகரித்-
துள்ளது என்றும், நூற்றைம்பது கோடி
செலவில் திட்டமிடப்பட்டுள்ள இந்த
வேலைக்கு, பிரிட்டிஷ் அரசின் உதவியையும்
தமிழக அரசு நாடிருக்கிறது” என்றும்
கூறினார்.

“சென்னையில் ஓடும் ஆறுகளையும் பக்கிங்-
காம் கால்வாயின் ஒரு பகுதியையும் மட்டும்
சரிப்படுத்தினால் போதுமா? பக்கிங்காம்
கால்வாயின் பெரும் பகுதி செங்கல்பட்டு
மாவட்டத்தில்தான் இருக்கிறது. எனவே,
அந்த மாவட்டத்திலும் இந்தக் கால்வாயைச்
சீரமைக்கும் வேலை நடைபெற வேண்டும்”
என்று குரல் கொடுக்கிறார் செங்கை (தெற்கு)
மாவட்ட துணை தலைவர் துரை. பி.குறிஞ்சி
ராஜ்.

“கிட்டத்தட்ட கடந்த 1950, 53

வரை, பக்கிங்காம் கால்வாய் செங்கல்பட்டு
மாவட்டத்தின் கடற்கரையோரக் கிராமங்-
களுக்கு மீளும் வசதியான நீர்வழிப் போக்கு
வரத்தாக இருந்தது. அப்போது, சவுக்குக்
கட்டை, தென்னை மரப் பொருட்கள், கிளிஞ்-
சல், கண்ணாம்பு, உப்பு, மற்றும் விவசாயப்
பொருட்களைப் படகில் ஏற்றிக் கொண்டு
சென்றார்கள் மக்கள். அதோடு, சென்னையி-
லிருந்து மகாபலிபுரம் செல்லும் மக்களும்
அப்போது இக்கால்வாய் மூலம் படகில்
சென்றனர். கடற்கரை ஓரமாகவே கால்வாய்
செல்வதால், அதில் படகுப் பயணம்
செய்வதே மக்களுக்கு இன்ப அமைதியாக
இருந்தது. அதற்கான படகுத் துறைகள்
பலகை வாராவதி, ஆமில்லன் பாலம், என்-
னூர், மூல்கொத்தளம், கத்திவாக்கம்
போன்ற இடங்களில் இருந்தன. ஆனால்,
நாளடைவில் பக்கிங்காம் கால்வாயில் நீர்
வரத்துக் குன்றி, நகரின் சாக்கடைகளும்,
வடசென்னைப் பகுதியின் தொழிற்சாலைக்
கழிவுகளும் கலந்ததால் கடைசியில் போக்கு
வரத்துக்கு உபயோகமின்றிப் போய்விட்டது.

தற்போது ஆண்டுதோறும் மூன்று
லட்சம் டன் பொருள்கள் சென்னையை நோக்
கிச் செல்வதாக ஒரு புள்ளி விவரம் கூறுகிறது.
பக்கிங்காம் கால்வாயைச் சீரமைத்தால்
இதில் கணிசமான அளவைப் படகிலேயே
எடுத்து வரலாம். பெட்ரோலியம் பொருள்
களின் விலை உயர்த்து கொண்டு போகிற
நிலையில், இத்திட்டம் மிகவும் பயன்படும்.
மேலும், கற்றுலாப் பயணிகளையும் படகில்
கூட்டிக் கொண்டு போகலாம். அதன் மூலம்
வெளிநாட்டுச் சுற்றுலாப் பயணிகளையும்
கவர முடியும்!” என்கிறார் துரை. பி.குறிஞ்சி
ராஜ்.

— செங்கல்வா
செங்கை மாவட்டப் புனைப்படங்கள்:

கே. வி. ஆனந்த்

பரதம் அச்சத்தில் அச்சிட்டவர்: வி. குரவி. பரதம் பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் சாக்ராக
வெலிட்டவர்: வி. கவுத்தியதாதம், ஆசிரியர்: வி. ராஜேந்திரன்.

நிலவாகக் காரியாலயம்: ரெக்டோரல் சாலை, கிண்டி, சென்னை - 605 032. போன்: 4 3754 3, 4 34 137.
ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 28, ஐந்தாவது தெரு, எரி கூட்டம், தஞ்சைபாக்கம், சென்னை - 605 014.
போன்: 4 37589.

ஆண்டுச் சுத்தம் - 1 சந்தா: ரூ. 184 - வெளி நாடு: 1 பப்ளிகேஷன் ரூ. 230 - கிராமத் தபால் ரூ. 640 -
ஆறு மாதச் சுத்தம் - 1 சந்தா: ரூ. 534 - வெளி நாடு: 534 - 00 கவுசு ரூ. 1497 - நிர்வாகத் தபால் ரூ. 24 07.

சேனாரி

க
ல
க்
ஷ
னி
ன்
கூ
ட
டி
ங்
ஸ்

சாலிடெய்ன்ஸ் டைட்டிங் மற்றும்
பாம்பே பிளேட்டிங் டிசைனர்கள்

பாம்பே டைட்டிங்

ஸ் தாமிதம் 1879

